

ପାଳିମେଘୁ ବଉରେ ଗ୍ଲାଡ଼ିଓଜ ସାହେବ ସ୍କୁଲ
କଲେ ଯେ ଭାବରବର୍ଷରେ ଟାକ୍ତ ବୁଦ୍ଧି, ଅଞ୍ଚ-
ଶାକ ଓ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଇନ-
ମାନ, କପା ମାସ୍କ ଉଠାଇବା ଓ କାବୁଲ
ପୁନିର ବଂୟ ଭାବରବର୍ଷ ଉପରେ ଚିତ୍ରବା
ନିତାନ୍ତ ଦୋଷସ୍ଵକ୍ତ୍ବ ଅଟେ । ବାଣିଜ୍ୟ ସଂସ୍ଥ-
ର୍ଭରେ ଲାଗୁ ସାହେବଙ୍କର ମତକୁ ପରିହାସ କର
ସେ କହୁଲେ ଭାବରବର୍ଷରୁ ଯେ ଆବେଦନମାନ
ଆସିଥିଲୁ ଭାବର ଉତ୍ତର ନାହିଁ । ତା ୧୭ ର-
ଖର ତର୍କ ବିଭାବରେ ହାରିବୁ ସାହେବ ସ୍କୁଲ
ଆମ୍ବନ କରିଲାଗୁ ସାହେବ ଓ ବିଲାଜର ସେବେ-
ଟାଙ୍କ ଆପଣା କାରନ୍ତକଲର ସର୍ବିମାନଙ୍କ ମତ
ବିରୁଦ୍ଧରେ କପା ମାସ୍କ ଉଠାଇ ଦେଇ ଥିବାରୁ
ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୋଷାବେଷ କଲେ
କାବୁଲ ସୁଜ ଓ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଇନ
ସଂକାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଲାଗୁ ସାହେବଙ୍କର ଦୋଷ
ଦେଲେ । ଯଦ୍ୟପି ପାଳିମେଘୁର ମେନ୍ଦର-
ମାନେ ମାଞ୍ଚଫୁର ଭାବରବର୍ଷର ଅନୁଶେଷରେ ନ
ପତ୍ର ଏହି ପ୍ରକାର ବିହୃତ ବିଗ୍ରହ କରିବି
ଭେବେ ଏ ବିଷମ୍ବୁର ଆବେଦନ ନିର୍ମୟ ବଧଳ
ଦେବ । ଆମ୍ବନଙ୍କର ପୁନଃ ଲେଖନଗ୍ରା କବ-
ଶ୍ରୀର କାନ୍ଧକଳ ସାହେବଙ୍କର ନଥ୍ୟ ଏ ବିଷ-
ମ୍ବୁର ବିଶେଷ ଯହିଅଛି । ତାକର ଅନୁବେ-
ଥରେ କାରନ୍ତକଲର ସର୍ବିମାନଙ୍କର ମତ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଆମ୍ବନଙ୍କର ଏବାନ୍ତ
ଜାକର ଯହି ବଧଳ ହେଉ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ପ୍ରାଚୀନକାଳର କଲେହଟର ସାହେବ କମାରତୀରୁ ଫେର
କର ଉଧାରିଦିନ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଅଗାମ
ମନ୍ଦିରବାରିଦିନ ବେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଯିବେ ଓ ସୁନ୍ଦରିଦିନ
ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗମକ ବେବେ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଅଶାନୁକୂଳ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । କିମାରଚ
ତନିକିରଣ ଏହି ହେଲା ଓ ଏହା କୃଷିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପବାସ ଅଟିଲା
ଏହି କିମାରଚ ହେଲା କୌଣସି ।

ପାଇଲେମେଟ ବନାଇ ଯେଉଁ ଧୂମଖାମ ମକଦମା ପ୍ରସର
ପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେ ମକଦମା ଉତ୍ତରାଳ । କଶ୍ମାସାର
କତା କହିଲୁଁ ପ୍ରମାଣ ନ ଦେବାର ଦେବାଳ ଅସାମୀ ବେଳେ
ଯାଏଇ ।

ଏଠାକବେଳର ଅଣିକଷ୍ଟ ପ୍ରୋଫେସର ଶାକୁ ଗରାଞ୍ଚି
ଶବ ଦର ଦେଖିଲୁ ବାଜିକା ବନ୍ଦଯଳମୁର ଶିକ୍ଷ ସ୍ଵରୂପ
କିମ୍ବା ହେବାର ତାଙ୍କ ବର୍ମରେ ଶାକୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ
ପାତ୍ର ଏ ଉପର ହୋଇଥାଏ ।

ବୋଷ ଏମ, ଯ, କୁଣ୍ଡ ତଥା
ପୁନଃଜଗରେ ଶୁଦ୍ଧିତ ପଥକର ଓ ପ୍ରଦେଶୀୟଙ୍କର
ବନ୍ଦରା ଠ ୫୫ ଲକ୍ଷ ଡରୁଳ ହୋଇଥିଛି, ଏପରି ବୌଦ୍ଧଙ୍କ

କିଲାରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଥେମନେ କାଣୁ ଅର୍ମଙ୍ଗୁ
ସାହେବ ଓସିଲ ପକ୍ଷରେ ବିରୋଧ ଦୟର ।

ଇହଳକ କ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ସମ୍ପଦଶୈ
ବାରୁ ପଦ୍ମମଣି ଘୋଷ ଗତ ଘୋମାବାର ଛୀଅଖାନାରେ
”ରୁକ୍ଷର ସେବାରେ ଉତ୍ସବିକ ହୃଦୟ” ଏହି ଦିନୟୁରେ
ଝାରେଜୀ ଭାଷାରେ ଦିଲ୍ଲିତା କରିଥିଲେ । ଦିନୟ ଅନ୍ଧକରିତ
ବିଜ୍ଞାନ ଭକ୍ତି କା ଉତ୍ସବକର ହୋଇ କି ଥିଲା ।

ବାଲେସୁର ବନ୍ଦକାଷ୍ଟର ଜଣେ ବନ୍ଦ ପଳାଇବାରୁ ତାହା
ନାମରେ ତୁଳିଆ ପ୍ରଗର ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ ଲୋକ କଲିକ
ତା ସାଧାରଣ ପୁଣ୍ୟ ଜନନିତାରେ ତାର ପଳାଇକ କିମ୍ବା
ଲା ସୁଖପ ଧରିଲେ ସେ ଅର୍ଥଜାଗରେ ପ୍ରଦାନ କଲେଛେ
ପୁଣ୍ୟ ଜ ମାନ ହାତକତ ଦେଇ ତାକୁ ବାଲେସୁରକୁ ଯୀ
ଇବେଳେ । ସେଠାରେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଲ ପୁଣ୍ୟକାଳେ
ବନ୍ଦମ ଚାହିଁ ଓ କବେକଲା । ଅକାରଣ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଲୋକ ଏତେ କଞ୍ଚକ, ଅପାମାନ ଓ ପାତା ପାଇଲା । ତାହାର
ଦେଇ ଶର ହୋଇଥିବା ।

ତାହରେ ଶୁଣୁ କିମ୍ବା ୧୦୦ରକାବାରସ ପୋକୁଳ କାତ
ପ୍ରଗର ହୋଇଗଛି । ଏହା ଖଣ୍ଡିଏ ମୋଟାକାରଳ, ଲମ୍ବ
ପ୍ରାୟ ସାତଅଙ୍କୁଳ ଓ ଶେଷର ପାଇସଙ୍କୁଳ । ଏକପାଖରେ
ସବୁ ଓ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ନାମ ଧାମାଦି ଲେଖାଯାଏ । ଏଥର
ମୂଲ୍ୟ ଏକପଇସା ଆର ତାକରସୁମ ଲୁଗିବ ନାହିଁ । ଏହା
ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କଥା ଜଳ୍କ ଖଣ୍ଡିରେ ଶ୍ରୀବାପନ୍ଦରେ ମୁଦ୍ରା
ଦୋରାଇଥିବା ଉଭେମ ।

ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏବେ ତାକଟକଳ ଦିଥିବିନ ନାହିଁ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ତ ଜଣନ କାନ୍ଦରସମ ତାକଦରେ ଦେବାରୁ ହେବ ଓ
ହେବ ଯେବିନ ମିଳିବ । ଏ ନିସମ ଉତ୍ତମ ଅଛେ ।

ସରକାରୀ ବ୍ୟେକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ କଳା
ରବ ଉଠିଥିଲେ ସେ ଏକଶତ ଟଙ୍କାରୁ ଛର୍ଯ୍ୟ ଦେଇନାହେଲେ
ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଦେଇନା ଶତକଟା ତୋତି ଏକଟା
ଦରରେ କଟାଯିବା । ଏହା ସତତ ହେଲେ ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ଦରରେ କଟାଯିବା । ହୀନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ
ହର୍ତ୍ତା କରା ।

ଗନ୍ଧର୍ଷ ବୁଦ୍ଧବିର୍ତ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର ଗାନ୍ଧନକୋଟ ମହାପଠି
ଲୁଙ୍ଗ ଟଳା ହୋଇଥିଲା । ସବ୍ ଥାଣ୍ଟ । ୨୭ ବାଲରେ ଆସ
ଦେୟାଇଗଲାଟ ବସ୍ତୁକଳାଯ ଟଳା ଥିଲା । ୧୭ବର୍ଷରେ
ଆସିରେ ଚରବିବୋଟ ପଞ୍ଜାଖିଲାକ ଟଳା ଦୂରି ହୋଇଥିଲା,
ଦୟାଗ ଶରବରୁ ଅଞ୍ଚାହଁ ଓ ଡାକ୍ସ ଛାଇ ହେଉ ନାହଁ
କାହାରୁ ।

ହୁନ୍ତେଟିଅଟକୁ ଅବସଥ ହେଲୁଁ ସେ ରହେଇ ଶକ୍ତିରେ
ଦେବାଜାତ ଓ ପରଦାସ ମନଦମାର ଦଗ୍ଧର ନିମିର ପଞ୍ଚାବତ
ପ୍ରଥା ପ୍ରତିଳ ହୋଇ ଥିଲେ ଓ ସେଥରେ ପ୍ରଜାମାନେ ପ୍ରାତି
ହୋଇ ଥରିଛି ଓ ମହାବାଜର ମଧ୍ୟ ଅଶାଦିରୁ ଫଳକର
ହୋଇ ଯାଏ । ଜଣେ ପ୍ରଥାକ ଦଗ୍ଧରପତି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲୁ
ସେ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରାତିଥ ବା ଅଶାଦିଯ କରିବା ପଷ୍ଠରେ ଜଳମାନେ
ବଜ କଷ୍ଟ ଥରୁବ କରନ୍ତି ସେ କଷ୍ଟ ଏ ପ୍ରଥାରେ ବିଦୁରିତ
ହୋଇ ଥାଏ । ପଞ୍ଚାବକ ସମ୍ବଲ ଗୁରଜମ ଲେଖିମାନଙ୍କ
ବାର ଓ କଣେ ସରକାରଦାସ ମନୋମନ ହୁଅଛି । ଏଥର
ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସମୟଳ ଏହି ସେ କଷ୍ଟ ଅନ୍ୟାୟ ଦଗ୍ଧର ହେଲେ
ମୁକ୍ତା ଲେଖିମାନେ ସରକାରର ଦୋଷ ଦେଇ ପାର
ଥାଏ । ବସ୍ତୁଥ ବର୍ଣ୍ଣ ଏ ପ୍ରଥା ତଳାର ଅହରୁ ଓ
ଅନ୍ୟମାନ ଭକ୍ତି ଘଟଇ । କାନ୍ଦୁକ ଏ ପ୍ରଥା ମନ କିବେ ।

ଦୂଲର ସମାଗ୍ରେତୁ ଅବଶତ ହେଲୁଁ ସେ କ୍ରିତିମେ-
ଶ୍ଵର ବକା ଥିଲୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରବେହିତ କରୁଥିଲେ ସେ

ଶୁଣୁ ଦଳ ଅପରାଜକ ହସ୍ତର ଓ ପାଇନ୍ଦିର ହେବେ ସବୁ
ସେ ରକଷଣିତବାଣୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ଲାଗିଛି ସହିତ
ସୁଧା କରିବାକୁ ଲାହା କଲେ ଶେଷରେ ସେତେବେଳେ
ଲାଗିଛିର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜେ ଆଖି ହେଲେ ଦେବେ
ବେଳେ ଦେଇ ଗରୁ ଗରୁ ପୁରୋହିତ ପ୍ରାଚିଦଶ୍ଵର ଆ ଜୀ
ଦେଲେ ପୁରୋହିତ ଜାତର ଧୂର୍ତ୍ତାରେ ଏ ଦେଶୁଟା
ପ୍ରରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ହାବାର ଅଗ୍ନେୟରେଇରୁ କମାଗତ ଚାଲିର ନଦୀ
ବନ୍ଧୁଥିଲା । ନିକଟକର୍ତ୍ତା ପଳିର ମୋକେ ଦିକ ଗଛ ରସ୍ଯାନବ
ଶରୀର ଜ୍ଞାଲାରେ ଅଷ୍ଟର ହେଉ ଅଥବା ।

ପୁଣିରୁ ଦିନ କମର୍ଦ୍ଦାର ରଥଘାସାରେ କହେଲେବ ରଥ-
ଚକରେ ଫେରି ହୋଇ ମରି ଯାଇଅଛି ଏକର୍ଷ ଏକେ ଦୂର୍ଘଟକା
କାହିଁବି ?

ଅମେରିକାରେ କାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଶ୍ଵାର ନିବାରଣ ନିମ୍ନେ
ଏକପ୍ରକାର ସବୁ ସୁଖ ହୋଇଥାଛି ; ଦିଲାରମାନ୍ତର ଷ୍ଟର୍ଟ
ଶ୍ରୀରାଧାନାଯକ] ସେଇଁ ୧୦ରେ ଅଧିକ କାର ଦୂର ଥାଏ,
ସେଠାରେ ଏହି ଶମ୍ଭାକତ ସବର ଦୂରି ଦିଆଯାଏ । କାହାଙ୍କ
ମାନେ ଶେଷ କ୍ରମରେ ଶୁଣି ଶାନ୍ତିରେ ତାହା କାରମାନଙ୍କ
ତାଙ୍କ ରେବ କର ଉପରରୁ ବାହାରିଯାଏ । ଧନ୍ୟରେ ବଜ୍ରା-
ନକ ନମ୍ବର ॥

ପରକାବଦର ମନ୍ତର ଅନ୍ତିମ ପ୍ରତିକ ହରସହୟ
ସେଠାର ଜଳସାହେବଙ୍କ ମାରପିଟ କରସବାର ଓ ଏଥର
ବୁଝି ନମିତ କମିଶନ ବସ୍ତୁଥବାର ପୂରେ ଲେଖିଥିଲୁ
କମିଶନ ସାମାଜିକ ସାଷ କେବେ ଭବନ୍ତ ଶେଷକର ଅଛନ୍ତି
ମାନ କିମ୍ବା ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଜଳସାହେବଙ୍କ ଉକଳ
ମନ୍ଦିରମାର ବକ୍ତୃତାରେ କହିଲେ କି ପ୍ରତିକ ହରସହୟଙ୍କୁ
କଟିନ ଦୟ ଦିଅରକାର ଜଳଗର୍ଜ ରହା ଦେଇଲୁ । ପତ୍ରି ବଳ
ଉକଳ ପ୍ରମାଣର ଦୋଷ ଦେଖାର କହିଲେ ପଦ୍ଧତି ମାର
ପିଟ ହୋଇଥାଏ ଦେବେ ବାହା କୁଳକଣାରେ ହୋଇଥାଏ ।
କମିଶନର ସମ୍ମାନପାଇଁ ଓ ଦେଶୀୟ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ଏକ ମୁହଁରେ
କାମ କରସବାର କା ୨୦ ଦିନରେ ପାଥେଗରଇ ବାହୁଦି
ନାହିଁ । କି ଆଜି ଦେବେ କଣା ଯିବି ।

ପୁରୁଷୀ ଦେଶର ରୂପ ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ମାନ ନେଥେଲୀଯିମନ୍ଦିର କୁମା-
ର ଦେହା ପୁଣ୍ୟକ ରଙ୍ଗରେକଳ ସାହାଯ୍ୟରେ କୁଳଙ୍କ ସମେ-
ସୁହିକାରୀ ଘାର ସମରରେ ସମନ୍ତରୀଯରକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ
ସମସ୍ତେ ଦତ୍ତ ଦୁଃଖର ଗତିରୁ ବାସ୍ତଵରେ ଦୁଃଖର କଷ୍ଟୟ ।
ମେ ସୁବନ୍ଧକରିବା କଷ୍ଟୟ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତା
ଦିଗର ସୁନ୍ଦରେ ଝକଳ ଚିତ୍ର ହୋଇ ସପରିବାରର କଷ୍ଟର-
ରେ କେବେକ ନର୍ତ୍ତ ରହି ମୁଦ୍ରା ଲାଗି ଶଳେ ଜାମ ସନ୍ତୁ
ମେହ ରହ ଦୁଃଖକାରୀ ଘାର ପ୍ରାଣ ହରଇଲେ । ସଂହାରର
ସତ୍ତା ଅସାର ।

କଲିନିତାରେ କବ୍ୟରୁ ଆଲୋକ କଥାକ ଶାପିଗ
ହୋଇଅଛି । କବ୍ୟରୁ ଯୋଗେ ଆଲୋକଚେନ ଓ ବେଳେକ
ଶାନରେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ଉଠଇବାକେ
କଜିଲିଙ୍କ କେତେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗାଇଲେଗି ।

କାହୁଳ ପୁର ଶେଷ ହୋଇ ସନ ହେବାର କାହୁଳ
ନଗରରେ ଜତମାନ ତା ୨୫ ଟଙ୍କା ଦିନରେ ନାଶସବାର
ମେଷତି ହୋଇଥାଏ ।

ହନ୍ତ ପେଟ୍ରିଆଟରୁ ଥବିଲାକ ହେଲୁଁ କଳା ବୋଲିନ୍ଦୁ ମୋ-
ହନ ଠାକୁର ମୂଳବାବୁ ଲଇବେଗରୁ ସବୁକ ପଦ ପାଇଁ
ଅଛନ୍ତି । ସେ ପୂର୍ବେ ଠାକୁର ପଦ ପଲଥିଲେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ

ପଦର ବିହୁରୂପ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣତ୍ତ୍ଵ ପାଇଅଛନ୍ତି । କବି-
କନ୍ତ ଦେଇ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାପତ୍ର ସାରର ମେଘର ହେବା ସାମାଜିକ
ବିଷୟ କୁହେ “ବିଦ୍ୟା ସଙ୍ଗକ ପୁଣ୍ୟତେ” ଠିକକଥା
ଆସେମାନେ ଆଶନତ ହୋଇ ସୌଭାଗ୍ୟ କାହୁରାର ପ୍ରଶଂସା
କରୁଥିଲୁ । ରହିଲାସମାନେ ତାଙ୍କପତି ହେବାପାଇ କରନ୍ତୁ ।
ମେକର କେବଳକର ସାହେବ କାହୁଲରେ ଶ୍ରାମିଣ
ସରତେବରକ ତତ୍ତ୍ଵ ରୂପ ରହିବାରେ ନିୟନ୍ତ୍ର ହେଲା
ଅଛନ୍ତି ତ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଗଲାଯ ନେବାବାରକ
ଅମର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଣେ କରିଗୁଣ ତ କେବେକ ଶୈଖିକ
ସେଠାରୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଚାକରହୁକାଟାର “ଗୋଟିଏ ସବୁ
ସହିତ ହୋଇଥିଲା । କାହୁଲରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ଗଣ୍ଡମୋଳ
କାହାଁ ।

୧୦ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରିଚିତ ହେଉଁ ବସ୍ତୁଙ୍କରେ
ନିଶ୍ଚ ପାର୍ଶ୍ଵ ଶାଖାକ ଗର୍ଭରୁ ଏକାବେଳେକେ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ
ସ୍ଥାନ କରୁଛି ଲେ । ପିଲାଟି ସେହିବିଧି ମନେ ଜାରି
ଦେଖାଇଥିବା ଅଭିଭବ ମନ୍ଦ ।

୧ । ଲକ୍ଷ୍ମୀର ସ୍ଵର୍ଗର ନାମରେ କଥେ ରତ୍ନ ଘେବ
କୋଟିରେଖାକ ଜାର ଦିନେ କରୁଥିଲା । ଦାହାର ଦୋଷ
ସମ୍ପାଦ ହେବାର ଦିନରେ ୨ କର୍ତ୍ତା ମିଶ୍ର ହୋଇଅଛି ।

୧ । ମୋହାରାଦର ସମ୍ମାନୀୟ ହନ୍ତୁ ବାହୁନ ପୁଣିରେ
ପ୍ରିୟ ବନର୍ମମେକର ଜୟେଷ୍ଠ ହେବାରୁ ଗଲା ବୃଦ୍ଧିତା
ଓ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରିବାପାଇଁ ଏକଷୟ ବିବରିଗଲ । ଫେ-
ମାହେ ଏହି ବିପରୀତରେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରଶରୀରୀ ତିନ୍ଦ
ବିନିବା ରହିବ ମନେ କର ଅର୍ଥ ସଂପ୍ରଦା କରିବାରୁ ସଂକଳ-
ନିଷିଦ୍ଧତା । ଯାର୍ଥ କରିବି ଅଛି ।

ପାଇସରେ ୨୦୦୦ ଲୋକ ସଂକଟର ବିଶେଷଧ୍ୟ
ଦୋଷ ବସ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବଳକଣ୍ଡଳ ବିଷ୍ଟ ଗୋଟିଏ
ଠାରେ ଏହେ ଲୋକ ସଂକଟରେଖା ଘୋଟାରେ ସଂକଟରେ
ଦୂରନ୍ତ ସହାର ହେବ କଟିନା ।

ନୀତି ମୋହନର ଉପରେ କାହାର ନିଷଟକର୍ତ୍ତ୍ଵୀ ଏକ ଶ୍ରାମରେ
ବୈଶବି ଲାଗୁ ସେବକର ୫୦ ୧୯ ବର୍ଷର ପିଲାର ଅଧୀନ୍ୟ-
ମାନେ ବିଳପ୍ତିକ କବାର ଦେବାରୁ ପାରଥିଲେ । ପିଲାର
ନାଥ ଏଥର କରିବୁ କାହାର ବାହୁ । ସେମାନେ ଧର ବାନ୍ଧ
ବୟବେବେଳେ ଦେଖ ଦେହରେ ହଳବି ଦେବାରୁ ବନ୍ଦିଲେ
ଦେହେବେଳେ କି କିଛାର କର କାହିଁ କରିବ । ପେଷରେ
କାହିଁ ଦେହରେ ହଳବି ଦେବାର କୁଣ୍ଡେ ବୋଲି ଅଧୀନ୍ୟ-
ମାନେ ପାହାରୁ କରି ଦେଲେ । ପ୍ରତିକଳାର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନ
ହେଲେ ଏବୁଂ ବୌଦ୍ଧ ଉତ୍ସବର ସହିତ ନୁହଇ । ପାହା-
ରେ ଧର କବାହିଦେବାରୁ ପାଇବାର କେବେଳିଠି ହେଲେ

୨ । ଏହି କହଇବକ ଲାଗିଥାଏ ସେ ପ୍ରତିଧି ପଦବୀ-
ମେଳେ ବ୍ୟୟ ଉପା ବିଶ୍ଵାରୀଙ୍କ ମାତ୍ରାଜର ପ୍ରତିକୁ ଗଢ଼ିପୁଣ୍ୟ
ପଦ ଏହାକେଳକେ ଭାତୀର ଦେଇ ମେହି ପଦରେ ଲାଗେ
ଯେତେ ପାଇଁ କହୁନ୍ତି ବିରାଗାର୍ଥ ନନ୍ଦି ଭରିଅଛନ୍ତି । ଏହିର
ପଦରେ ବ୍ୟୟ ଉପା ବରେ ବଳ ।

୨ । ପର ହୃଦୟାର କ୍ଷମତି ସ୍ଥା ରେଣ୍ଡର୍ସ୍‌ର ଜାବ
ଗାହିରେ ଦିଲ୍ ପଦ୍ଧତିଙ୍କ । କୌଣ୍ଡ ମେମାରିର ମଧ୍ୟ ହୁଏଇ
ବୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରି ଏକବିନ୍ଦ ହେଲା, ହରାହରି ପ୍ରଥ୍ୟେ ମାୟା-
ମମେହର ଶୋଭ ପାଖ ଠେଲ କର ଥିଲା । ହିଁ ଉପରେ
ଯେଉଁ ବାହିରେ ତାର ଅଚିକିତ୍ସା କେତୋତେ କଣ ବିଅଦା
ଥିଲେ ସେହି ବାହିକ ଥିଲା । ହୁରବନ ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ତର
ଫେରିଅବ୍ଦି ଆର କେବେ ସୁନ୍ଦର ଲୋକ ଯାମନ୍ଦ ରହିନ
ଅବଳ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏଥର ଲାଗନ ଏହି ଯେ ସେହି
ବାହିରେ କେବେ ସୁନ୍ଦର ବୈହିକିତାର ଥିଲା । କଳଗା-
କରେ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚବା କଥା ସୁନ୍ଦର ନ ଥିଲା

ବୁଦ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରମାନେ ଲେଖିଥିଲା ଯଜରେତ୍କର ମାନ
ବୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲାଏ ଗାରଣ କୁଳମାନଙ୍କର ଦୋଷ କି ସ୍ଵର୍ଗେ
ହେଁ ଖେଳାନ୍ତିକାର ଯଜରେତ୍ ସେବାପଦମାନେ ପାଞ୍ଚ
ଦେଇଥିଲୁଁ, ମିଶରଦେଶର ବଜା ଯଜରେତ୍ ବର୍ମବୁରମା-
ନକୁ ଗାହାର କରିଦେଲୁଁ ଅଛିଲୁଁ ଏବଂ ଘରତବର୍ଷରେ
ଯଜରେତ୍ ସକ୍ଷମାନିଧ ଯେଉଁ ଅମାର ହାତିଲେ ରେ ଅପାଣା
ବିବ୍ୟର ଅବ୍ସାନ ନ କାଣିଲୁଁ ତାଙ୍କ ସୁତ ସନ୍ତ ବଲେ ।
ଏ ସହ ବୁଦ୍ଧ ଜଳ ସରିଯାହାହୁଁକ ? ସେ କରିବ ଅମାର
କିମ୍ବ ସବହାର ମନ୍ଦ୍ୟମୁଖରେବ ?

ପ୍ରେରଣ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ ଉତ୍କଳପିକା ସନ୍ଧାଦିକ ମହାଶ୍ରୀ
ସମୀପେକ୍ଷ ।

ମହାଶୟ

ତଳକୁଣ୍ଡର ବିଷୟ ଉତ୍ତଳଥପିକାରେ ଅନୁ-
ଶ୍ରଦ୍ଧାକ ଅକ୍ଷିତ କରିବେ ଏପର ଏଥର
ଉତ୍ତର କେଉଁଗମିତାରୁ ପାଦ୍ୟାଗରେ ବଠାର
ମହାସଜାଳୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ଆହା କି ଦୁଃଖର
ବିଦ୍ୟା ଏ ଜାଳଚେର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଜ୍ଞାର ତେ
ଜଗନ୍ନାଥପୁର କାମକ ଶାମରେ କର ପାଞ୍ଚଗୋଟି
ବିନ୍ଦୁ ଗୋଟିଏ ଆସ୍ୟର ଅପମୁକ୍ତରେ ପରିଚ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୁଢିବିନ୍ଦୁ ଜବିତରେ
ଗୋଇଥିବା ସମୟେ କଥରେ କିମାକାର ଗୋଟିଏ
ଜନ୍ମ ଥେବା ଦିନକ କଲାରୁ ଉତ୍କଷଣାରୁ ଭାବାର
ବିଷୟରର ସମ୍ପୂନରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ ଚାହା
ବତ ମୋଟା ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ମୁଖ ବନ୍ଦ ହୋଇ
ବିଦ୍ୟରେ ଏକବ୍ୟାଙ୍ଗ ନଥ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ଜୟ
କଲ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବଳ ବିଦ୍ୟା ଦୂର
ବିକଷିତ ହେବ ପ୍ରାଣଜାଗ କଲ ଯେ କହିଲ ଯେ
ମୃତ୍ୟୁରେ ଗୋଇଥିବା ସମୟେ ତାହାଠାରେ
ଦିନକ ହେଲାରୁ ସେ ଉତ୍କର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଦିନକ
ଯାନ ବ୍ୟାକୁଳରେ ଉତ୍ତାଳିକାରେ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାଣକାରୀ ପ୍ରାଦୁ ଜକ ଭାବାର ହସ୍ତଗର ହେ-
ବାରୁ ସେ ଭାବୁ ଫୋପାନ୍ତ ଦେଇ ଦ୍ୟୁକୁଣିଶ
ରେ ବିଷକ୍ଷସ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ଭ୍ୟାଗ କଲ ।
କାକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି ଯେ କେଉଁଶୀ-
କାର ସେ ଏକ ବିଷକ୍ଷାପ୍ତ ଅଟ୍ଟ ମାତ୍ର ଭାଲୁ
କହ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖି ନାହିଁ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ପାଦ୍ୟା କ ଗଲ ବଠାର ମହାରଜା

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରଇଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଦୂର୍ଲଙ୍ଘକରୁ ଯେ
ଅରଚିଷ୍ଟ କରିବ ଓ ଜାହାର କିଣନାକିମ୍ବା ଉପରଥ
ଯେ କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇବ ଜାହାରୀ ବନ୍ଧ-
ତର ମୁଖସାର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

੫ ਛੁੱਲਕ ਬਲ ੧੮ ੭੯ ਮਈ

ଅଗଣ୍ୟ ବିଶ୍ୱମୁଦ୍ରା

କଟବରଦେଖ୍ୟାଙ୍କ ପାତ୍ରଜାୟକ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବନ୍ଦରୀତି ସ୍ଵପ୍ନମାନ ମୁଣ୍ଡର ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିୟ...
ବନ୍ଦାନିକ ପଦାଳଯୁରେ ବହିୟ ହେଉଗଛ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତକାଣ	୮୧ ୩୦ /
ମୋଟ କମ୍ପ୍ୟୁଟର	୮୧ ୩୦ /
ଇଣ୍ଟରିପ୍ରଦୟ	୮୧ ୩୦ /
ପଦ୍ଧତିଗାଳ	୮୧ ୩୦ ୫୫
ଲାବନାଳାକ	୮୧ ୩୦ /
ବିଦ୍ୟାକାଳୀପ	୮୧ ୩୦ /

ମୋହନ୍ତିର ପ୍ରାହିକମାନଙ୍କୁ ମୂଳ୍ୟ ହତା ତାବିମାନଙ୍କ
ପଢିବ ।

ଅବଧୀତ ମଜାନ୍ତିବାରେ ଉପଥ

ବିଦ୍ୟାକାଳେ ଆମେ ଲାକାଷ୍ଟାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କାକାଶ୍ଵାସ
ସମ୍ପଦ, ମାଧ୍ୟମର ବ୍ୟୟ, ସ୍ଵର୍ଗବ୍ରତ ପରିଶ୍ରମ ଏହି ଅଛେ-
କାହେବ ଯୋଗୀ, ମହିମ, ଭାବାହିନୀ ଓ ପରମହାସାଧୀ
ମହାସାମାନଙ୍କ ସେବା କର ଅବଧୀନମତୀମୁଖୀରେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରକାର ଦେଖର ଦିନ, ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଉତ୍ସବ ଓ
ଧାରମାହିତ ବିଜ୍ଞାପନାଳୀ ମିଶା କର ଉଚ୍ଚେକ ବିଦ୍ୟାକୁ
ଅସାଧ୍ୟବେଳେ ମୁକ୍ତ କରିଲାମୁଁ । ସମସାଧାରଣକ ହତାର୍ଥରେ
ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବ ବର୍ଷବ୍ୟ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ପ୍ରସ୍ତର କର ଅଳ୍ପ
ଦୂରରେ ଦିନରେ ପ୍ରସ୍ତର ଭାବ ହୋଇଗଲା ।

ସମାଜର ବିବ୍ରତମାନେ ଆହଁ କିବଳରେ ଦଶା ମୂଲ୍ୟରେ
ଜୀବିଧ ପାତ୍ର ହୋଇଥାଏଇ । ବାହାର ସରତାରୁ ଘେରା
ଦେଇ ବିକାରୁ ହେଲେ ଅସେ ଅବସାନସାରେ ଉଠିଯାଇଲେ
ଥାବେ । ବିଦେଶରେ ଦେଖା ହେଲିବା ଏମନ୍ତେ ବିକାରୁ
ହେଲେ ପାଞ୍ଚେତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବୈଶିକ ୫ ହଜାର ଲକ୍ଷଟା କରୁ-
ପିବ ଗାହୀ । ମଂଦ୍ୟରଙ୍ଗାମିମାନେ ପୀତାର ବସ୍ତାରିତ ବନ୍ଦରର
ଏହି ପତ୍ର ଲେଖିଲେ ବିବ୍ରତ ହୋଇଗାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ
ଖେଳି ମାନେ ସ୍ଵରତନ, ଅସ୍ତାଧ, କହିବ, ଦ୍ୱାରରେ ନିରାପତ୍ତ
କରିବେଳ କରି ଅବସର ବନ୍ଦର ହତାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି
କାହାପାଇବାର ବିବ୍ରତାବାବ ଯେଇଁ ମାନେ ବଜାନ୍ତ ରହ-
ନାଇ ପାଇ ଲାହାରୁ ସେମାନେ ଏହି ଶାଖପଦରୁ ଅବସାନର୍ଥମୁ
ବିପ୍ରୀତି ବିବ୍ରତ ଅଶ୍ୟ ପ୍ରଥାଣ କରେ ଅବୋମି
ହାତ ପାଇବେ ।

ଦିବସ୍ତାରୀ ନେଟ୍‌ମାନେ କଷତ ମଲ୍ଲପଂଚ ବଜାର ଶ୍ରୀମତୀ
ରୁ ବାଲାପଦ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାସ ସହାଯ୍ସକ ସୁହତାରେ
ଦିନକରେ ସମାଜକ ହେବେ ।

ବା । ହାଲ ମନ୍ଦିରାସ } ଶ୍ରୀ ହେମକନ୍ତକେନ୍ଦ୍ରାସାଧ୍ୟ
କଳାର ସହି କଟକ } ଅବଧି—୩୫୪ ।

ଏହି କଳ୍ପନାଟିକା ମହାର କଟକ ଦେଉଥାବଳାର କଟକ
ଶିଳ୍ପାଳୟ ସମ୍ମାନମୁଦ୍ରର ମହାର ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଁବ।

ଅଚି ରିକ୍ତ ।

ଉତ୍ତଳପାଇକା ତା ଓ ରଖ ମାହେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୯୯୫ ମସିଥା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଗ୍ରାୟାଚ ସବ୍‌ଆର୍ଡିନେଟ ଜଜ ସାହେବଙ୍କ

ଅଦାଲତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଗୋଧୁଣ୍ଠ ବିଶଳାଥ ଦାସ ଡକ୍ଟରାର ମୁଗୋପାର ଓେରିସମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗୋଧୁଣ୍ଠ କାଶିକାଥ ଦାସ ଓ ପୌତ୍ର ଗୋଧୁଣ୍ଠ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସ ସ୍ଵୀର୍ପଂ ଭାଇ ଓ ମାହାପିତା ଗୋଧୁଣ୍ଠ ଦିବ୍ୟସିଂହ ଦାସ ନାବାଲଗ ବାଦାମାନଙ୍କର ଦାସେଣ୍ଠ ଗୋଧୁଣ୍ଠ ସହଦେବ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦା ନାମର ସନ ୧୯୭୮ ମସିଥାର ନାମ ଡକ୍ଟର ମୋକଦମାରେ ବାଦମାନ ଜର ପାତ୍ରଣା ୩୫୫୫୨୮/କ୍ଲା ଆଦାୟ ନିମନ୍ତେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସନ ୧୯୭୫ ମସିଥା ଜୁଲାଇମାସ ତା ୧୯ ରଖ । ମୁଁ ଓଡ଼ିଶା ସନ ୧୯୭୭ ସାଲ ଶାବଧିମାଧ୍ୟ ଦିନ ୧ ନ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଗ୍ରାୟାଚ ଗ୍ରା ଜଜ ସାହେବ ଜିର୍ଜ ଅଦାଲତରେ ନିଲମ ହେବ ଅତିଏବ ସବସାଧାରଣକୁ ଜ୍ଞାତ କରସାହିତ୍ୟରେ ଯେ ଖରଦ ଆକାତ୍ମୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉତ୍ତଳ ଭାରତେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରିବେ ।

ତଥୀଲ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ନାମ ପ୍ରଗନା ।	ଜିଲ୍ଲା ନମର ।	ନାମ ମାହାଲ ।	ତଥୀଲ ସଦରଜମା ।	ନିଲମ ହେବାର କିମତ ।
ଯାଜପୁର	ନ ୩୭୫୮ ମର	କ । ତା । କାଳିମେଥା	ଟ ୪୪୫ ୫୦/ ୩	ଟ ୦ ୫୦/ ୧୦୫
ଏଜନ	ନ ୩୮ ମର	ତା । ନହରପୁର	ଟ ୩୭୫୭ / ୩୫	ଟ ୦ ୦
ଏଜନ	ନ ୭୭ ମର	ମୌ । ରୂପପୁର	ଟ ୪୪୯ ୮ ୯୫	ଟ ୦ ।
ଏଜନ	ନ ୩୭୫୭ ମର	ମୌ । କଥରେଣର	ଟ ୨୨୫	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୨୭୫୫ ମର	ଖ । ମୌ । ସନ୍ମାଧବ	ଟ ୪୪ ୫୦/ ୮	ଟ ୦ ।
ଏଜନ	ନ ୩୨୭୦ ମର	କ । ତା । ସୁନ୍ଦରପୁର	ଟ ୧୨୩ ୧୦/ ୪	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୩୭୫୦ ମର	କ । ତା । ସୁନ୍ଦରପୁର	ଟ ୨୨୫୦/ ୭୫	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୨୪ ମର	କ । ତା । ଭ୍ରମକରପୁର	ଟ ୪୪ ୫୦/ ୮	ଟ ୦ ।
ଏଜନ	ନ ୨୦ ମର	କ । ତା । ଭ୍ରମକରପୁର	ଟ ୪୭୫ ୩୦/ ୮	ଟ ୦ ୮ ୫୫
ଏଜନ	ନ ୧୭୨୨ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧/ ୮	ଟ ୦ ।
ଏଜନ	ନ ୧୩୭ ମର	ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୪୩୫ ୧୦୦୫	ଟ ୦ ୧ ୩ ୯
ଯାଜପୁର ଓଗେର	ନ ୩୦୨ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧/ ୮	ଟ ୦ ୮ ୨
ଏଜନ	ନ ୩୦୮ ମର	ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୫ ୧୦/ ୮	ଟ ୦ ୧ ୩ ୯
ଯାଜପୁର	ନ ୨୭୭ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୨୫୫/ ୧	ଟ ୦ ୮ ୩୫
ଏଜନ	ନ ୨୭୭ ମର	ମୌ । ମୁଷ୍ଟକଲି ପୁର	ଟ ୪୫/ ୧	ଟ ୦ ।
ଏଜନ	ନ ୧୩୯ ମର	ଅରଜ ଲଲବାଗ	ଟ ୨୫ ୧/ ୨	ଟ ୦ ।
ସାହେବନଗର	ନ ୧୯୭୫ ମର	କ । ମୌ । ବୁନ୍ଦାବନପୁର	ଟ ୪୪ ୩୦୧୯	ଟ ୦ ୯୦
ଏଜନ	ନ ୧୯୭୦ ମର	ମୌ । ଜାମନଗର ଓଗେର	ଟ ୨୨ ୧୦/ ୩	ଟ ୦ ୯୮ । ୧
ଏଜନ	ନ ୧୯୭୭ ମର	ମୌ । ବାସୁଦେବପୁର ଓଗେର	ଟ ୧୦୨୫	ଟ ୦ ୩ ୮
ଯାଜପୁର	ନ ୩୦୨୨ ମର	କ । ଖ । ମୌ । ସରପୁର	ଟ ୧୫ ୩୦/ ୨	ଟ ୦ ।
ମାତକରାବାଦ	ନ ୧୯୯୨ ମର	ମୌ । ପାଟଲୀ	ଟ ୨୪୧ ୧ ୪	ଟ ୦ ୫
ବରୁଆଁ	ନ ୧୯୬୪ ମର	କ । ତା । କେଶପୁର	ଟ ୨୨୭୦ ୩୦/ ୨୫	ଟ ୦ । ୪୮୮
ସରଗଡା	ନ ୩୨୨୮ ମର	କ । ତା । କୁଗଲେ	ଟ ୧୪୨୫ ୫	ଟ ୦୫୦/୫୫ ୧୫୫/୧୫
ଏଜନ	ନ ୧୭୫୨ ମର	କ । ମୌ । ବରଣ୍ଗେଲ	ଟ ୨୦ ୫୦/ ୨	ଟ ୦ ।
ଏଜନ	ନ ୧୩୧୬ ମର	କ । ମୌ । ସତ୍ତା	ଟ ୧୯୮ ୩୦/ ୨୧	ଟ ୦ ୧୫
ଏଜନ	ନ ୩୨୮୮ ମର	କ । ତା । ମନୁନପୁର	ଟ ୨୨୩ ୮ ୫	ଟ ୧ ୮
ଏଜନ	ନ ୧୦୪ ମର	ଖ । ମୌ । ଲେଙ୍କାଘାସ୍ତା	ଟ ୧୦୦୫	ଟ ୦ ।
ଜସାନିଆ	ନ ୧୩୧ ମର	ଖ । ମୌ । ସେରପୁର	ଟ ୪୫୫/ ୫	ଟ ୦ ।
ଏଜନ				

W. WRIGHT.
Sub Judge.

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ର ପତ୍ର

125

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକା

ପ ୧୪ ଗ

ଜାନ୍ମର ମାହେ କୁଳର ସତ ୧୯୭୫ ମସିଥା । ମୁ । ଅଶାର ଦ ୩୦ ନ ସତ ୧୯୭୫ ସାଲ ଶନିବାର

ପ ୨୮ ଖ୍ୟା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିମଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ବର୍ଷାଲେମଲ୍ୟରେଲେବର୍ଷଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ
ମଧ୍ୟମଲ୍ୟରେ ଜାକିମାଲ୍ୟ ଟ୍ୟୁ

ପୁଣ୍ୟର ଠାକୁରମାନେ ଅବୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଫେର ଅସିବାର ସଂବାଦ ପାଇ କାହାଁ । ଗତ ମଞ୍ଜଳବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଳ ବଳଦେବଙ୍କ ରଥମନ୍ଦର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା । ଦୁର୍ଘଟକା ନିବାରଣ ସାମାଜିକ ପରିଵାରର ଅଛି ଏହିରେ ଗୋଟିଏ ଦୁଇମାତ୍ରାଙ୍କ ତଣା ଦେଉଥିଲେ ଏକ କୃଷ୍ଣ ଦେବକୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ବ୍ୟାପାର ହୋଇ ଥିଲା । ଲେଉଠାଗେର ଥାମାନଙ୍କୁପେ ରହିଥିଲୁ ଏକ କୃରର ପ୍ରତାପ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଥିଲା ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦ ସହି ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଗରେଜରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରପତାର ଜଣେ ପ୍ରଥାକ ଜମିଦାର ବାବୁ ମମଗୋକିନ୍ ଜଗଦେବ ବାର୍ଷିକ ଟ ୪୦୯ ମୁଲ୍ୟର ବୋଟର ବୃଦ୍ଧି ହୀପନ କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ଏବଂ ନବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଜାହା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତରେ ସାକାର କରିଥିଲା । ସଂସ୍କତ ବାଣୀ ପଶ୍ଚାତ ନୂତନ ପ୍ରଣାଳୀରେ କେନ୍ଦ୍ରପତା ଉଦ୍‌ବାବେ କଟକ ଛିଲା । ଏବଂ ଉଦ୍‌ବାବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତି ଜାତି ହେବ ସେ ଉକ୍ତ ବୃଦ୍ଧିପାଇବ । ନୋ-ଜାତିରେ ବେଳେ ବେଳେ ବେଳେ ବେଳେ କରିବାର ବୌଦ୍ଧି ଉଦ୍ବାବେ ଜାହା ଦିଅ ସିଦ୍ଧି । ଏହାର ନାମ ଗୋଟିଏକାନ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହେବ ।

ବାଲେଦ୍ୱର ସରବେତିକଳନର ମୋଧୁପଲ କର୍ମ କର୍ମ ହେବାରୁ ସେ ମହିମା କଲିକ

ଜାକୁ ଉଠି ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥର ପ୍ରଥାକ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ବର୍ତ୍ତାନିଷ ସାହେବ କିମାପସକାଣେ ସୋଜ ଏଲାକାର ସୁପ୍ରସ୍ତୁତି । ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ପଦରେ ଏବଟି । ହୋଇଥିଲୁ । କଥିତହୁଅର ଯେ ଅନ୍ତଦିନରେ ସରବେ ମହିମା ଉଠିଥିବ ଓ କର୍ମରମାନେ ଅନ୍ତର୍ଧାନ୍ୟ ଏଲାକାକୁ ବଳି ହୋଇଥିବେ ।

ପ୍ରସ୍ତରମେଣ୍ଟର ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲୁ ବି ବଜଳାର ଲେପ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ମର ସର ଉଚିତ ସାହେବ ସେଇକ କମିଶ୍ନରଙ୍କ ସରପତି ପଦରେ ଯେଜେକାଳ ରହିବେ ତେବେବାଳ ସର ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ ବେଳେ ସାହେବ ବଜଳାର ଏବଟି । ଲେପ୍ତନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ମର ହେବେ ଅଥବା ଅଗାମର ପ୍ରଥାକ କମିଶ୍ନରଙ୍କ କର୍ମ ବି ଯହିଁରେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ ଅଜ୍ଞାନ କରୁଥିବେ । ଏହି ପୁଯୋଗରେ ଆମ ଓ ବଜଳାକୁ ପୁଜିବାର ମିଶାଇଦେଲେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟର ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତବିଷୟରେ ହେବ ।

ଲୁହପେନ୍ସ ଠାକୁରାଙ୍କ ଯେପରିମାଣରେ ଆୟ ହେବାର ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଆମା କରିଥିଲେ ଜାହା ହେଲା ନାହିଁ । ବଜଳା ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ରାଜମଲକ୍ଷ ଠାକୁରାଙ୍କ ପାଇବାର ଅଜ୍ଞାନ କରିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ପତିଶଳକ ଠାକୁରାଙ୍କ ଅଥବା ଉପର କରିଥାଇଲେ ନାହିଁ । ଏବା କଲିବଜା ନଗରରେ ଅଠଲକ୍ଷୀଙ୍କ ଆୟର ଉପରିମିଟ ହୋଇଥିଲା ।

ଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ସାହେବଙ୍କର କାମାକୁ ଦେବା ଦୂସର । ଏବକ ଠାକୁର ସକାଗେ ଘୋବକୁ କେତେ ଦ୍ରୁଗ ଓ ଭାବନାରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ପାଇଲାଇ ! ଧାର୍ଷାତ୍ମକାବସ ଯେ ଏଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ନୁହଇ ଜାହା ଅଭିକାବେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ବୁଝିଥାଇବେ !

ବ୍ରଜଦେଶରୁ ଜାରତାବ ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅଧିକାରୀ ଯେ ମଣ୍ଡାଳର ନୂତନ ରେଷିଡ଼େନ୍ସ ବର୍ଷାଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ପହଞ୍ଚିବାର ଗର୍ବକଳାରୁ ବର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରାମ ଥିବୁଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ନୂଆଜଙ୍କଙ୍କ ବର୍ଜନମାରଙ୍କ କିମ୍ବାତୁକଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧୀ ପୁରୁଷ ଏବଂ ବଜଳାମାନଙ୍କର ଶିରଙ୍କରେବନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥୁପୂର୍ବ ଦୂରପୂର୍ବ ରେଷିଡ଼େନ୍ସ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଶିଳା ଯାହା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିଥିଲେ ବି ଆଭିକାବାକୁ ବିଭାଗ କରିବାର ନାହିଁ ଜାହା ରମ୍ଭ କଲେ । ସାଥୀରଣ ଭାବ ଏହି ଯେ ଗ୍ରାମ ରେ ରମ୍ଭଙ୍କ ସମଜାକୁ ଅଭି ଭୁଲାଇବାର କରିବାର କର୍ମକାରୀ ଏପରିକାର ଦୂସ୍ତି ପ୍ରାମାନ ଅବୟ ପାଇବାକୁ । କାବୁଲର ଅନିରକୁ ବାର୍ଷିକ ଠାକୁର ଦେବାର ନିପୁନ ହେବାର ଉକ୍ତ ଭୁବନି ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦୂଢି ହୋଇଥିଲୁ କାରଣ ସେମାନେ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଣାକାରୀ ଅଛନ୍ତି ବି ଉଚିତ ପ୍ରକାର ଠାକୁର ଦେଇ ଶାନ୍ତି ବିଶ ଅନିରକୁ କରିଥିବାର କର୍ତ୍ତାପାତ୍ର କରିବାର ହେଉଥିଲା ।

କୁଳପ୍ରେସ୍ ଅଟ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି କି ମାଟେ କୁର
ଲୁଗା ଦେଖାଇମାତ୍ରେ ଜାଣି ମୂର ସୁତାର ଲାଲ
ରେ କୁରାଟବର୍ଷ ସବାଶେ ଲୁଗା ଶୁଣିବିନ୍ଦ
ମନ୍ଦିର ବରିଅଛିବୁ କାରଣ ଉକ୍ତ ନମ୍ରାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସୁତାରଲୁଗା ଉଥରେ ମାସିଲ ହିତ ହୋଇଥିବାରୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମାସିଲ ଦେଖି ପଢ଼ିବ ନାହିଁ ।
ଏପରି ହେଲେ ଲୁଗାମାସିଲ ଦ୍ୱାର ଥର ବିନ୍ଦ
ମନ୍ଦିର ଆବାୟ ହେବ ନାହିଁ । ଲର୍ଣ୍ଣିଠଙ୍କ
ସାହେବ କପାମାବୁଲ ରିଠାଇ ଦେଇ ଦକ୍ଷ
ଦିବବରରେ ପଢ଼ିବାର ଜଣାୟାଏ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ମୋହଗାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ କେଥାର
ମାନେ ଯେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଭାଇବର୍ଷରେ ତୃ-
ବାର୍ଯ୍ୟଙ୍କା ଲାଭିବେ ଏମନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଞ୍ଚଳ
କିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାଇବର୍ଷରେ ଗୋଟିଏ ଖା
ଲୁଗା ଦୁଇବାର ତଳ ବିଷାକ୍ଷିତ ଅର୍ଥାତ୍ ବିମେ-
ରିରେ ଗୋଟିଏ ଖା କଲିବଜାରେ ଗୋଟିଏ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କ୍ରିକେଟପୁରରେ ନୋଟିଏ ଲେଖାଏ
ଏବଂ ଝାନାର କାଇଦିଗବାଦ ଏବଂ ନାଗପୁର-
ରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ । ଏହପରି ବଳଦ୍ଵାରା
ଭାଇବର୍ଷର ସମୁଦ୍ରାୟ ପ୍ରୟୋଜନ ପୁଣି ହେଉ
ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗଳ ଘରବର୍ଷରେ ଏହରୁ ବଳ-
ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲୁଗାର ମୂଲ୍ୟ ୪୫୨,
୨୨୧,୫୮୦୩ରୁ ୫୨,୧୩,୨୨,୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ବିମେର ଲୁଗା କିମ୍ବା
ଲୁଗାକୁ ବିଧାଇ ଦେବର କାରଣ ଏହ ଯେ
ଶିଲ୍ପ ଲୁଗାରେ ହୋଇ ଓ ମଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚତା
ଜାନାପ୍ରଦିମିଗାଇବାରୁ ସେ ଲୁଗା ଖାଣ ପଞ୍ଜ
ନାହିଁ କଗଜଲେ ଜହାର ବଳ ଜଣା ହେଉ-
ଅଛି ମାତ୍ର ବିମେର ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଇବର୍ଷାୟ
ବଳର ଲୁଗା କେବଳ କିମ୍ବାଗାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାରୁ ୫୦ ଟଙ୍କା ପଞ୍ଜାଥିଲା ଓ ଏଠା ଲୋହମାନେ
ଗାହା ଯେମନ୍ତ ତାଣିଥାରୁ ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବାଲୁଗାର
ଅବର ତେମନ୍ତ ଜଣା ହେଉଥିଲା । ମାହେତୁ-
ରିର ବେପାରିମାନେ ଏଥର ବି ପ୍ରତିବିଧାନ
କରିବେ ଦେଖାବିବ ।

ମୁଣ୍ଡ ଲର୍ତ୍ତଳରହସ୍ୟ ସାହେବ ।

ଆମ୍ବାଜେ ଅଛ ଦୁଃଖି ହୋଇ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିବୁ ଯେ ଅମ୍ବାଜକର ତୁଳ
ଧୂର ଗର୍ଭୀରକେନରାଲ ଲଞ୍ଜିଲରନ୍ଧ୍ର ସାହେବ
କିଲାରେ ଗଢି ମାସ ତା ୨୮ ଟିକରେ ମାନଙ୍କ-
କୋଳା ସମ୍ଭବଣ କରିଥିବନ୍ତି । ଅମ୍ବାଜକ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଗର୍ଭୀରକେନରାଲ ସାହେବ ଏ

ଗୋକାବର ବାର୍ତ୍ତାର ବିଜ୍ଞାପନ ଗତେହୁରେ
ଦେଇ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ମହାମୂଳର ଜୀବ-
ଜ୍ୟାଦା ଅର ସୁଖ୍ୟାଚିରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷ
ହେଲା ବେ ଯେପରି ବୁଢ଼ି ବିବେଚନା ଓ ଅନ୍ୟ-
ଭାବ ସହିତ ଭରତବର୍ଷରୁ ଶାଶକ କରିଥିଲେ
ଆରନ୍ଧଦେଖିବାପାଇଁ ସମୟରୁ ସେପରି ଶାଶକ
କାଣି ଗବର୍ଣ୍ଣର କରି ଲାହାନ୍ତି । ସେ ପଞ୍ଚାବର
ସଥନକର୍ତ୍ତା ଥିବା ବେଳେ ଉଠିରେଇ ଆଧ-
ାଧ୍ୟ ରକ୍ଷାରେ ଓ ଲାହାବର୍ଗର ଥିବା ସମୟରେ
ହରତବର୍ଷର ଶାନ୍ତିମୟ ଶାଶନରେ ଯେ କା-
ର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଥିଲୁନ୍ତି ସେ ସବୁ ଶାଶବରେ
ସଞ୍ଚୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବର୍ତ୍ତିନା କରିଯାଇ ନ ପାରେ ।
ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥ କଲାକାରୀ ଦ୍ୱାରେ ୩୫ ତୋପ
ଧିଏର ହେବ ଓ ପତାକାକୁ ନୂଆଇଁ ଦେବାକୁ
ହେବ ଏବଂ ଭରତବର୍ଷରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି
ସମ୍ମାନ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ବାସ୍ତବରେ ଭାବିତବର୍ଷ କଷୟରେ ଲଞ୍ଜିଲ-
ଭନ୍ଦ ଯେପରି ଅନୁଭ୍ଵ ଥିଲେ ସେପରି କେହି
ମବ୍ରତରଙ୍ଗେନରି ନୃତ୍ୟ ଓ ଚିହ୍ନର ବର୍ଣ୍ଣନ-
ରିକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଯେତେବୁର ପଦୋଦ୍ଧତି
ଲଭ କରିଥିଲେ ସେପରି କେହି କର ଜାହନ୍ତି
ସେ ପ୍ରଥମେ ଅଶ୍ରୁକୁ ସ୍ଵରୂପ ଭାବିତବର୍ଷକୁ
ଆସି ସତ୍ୟଶାନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦିକ୍ଷତା ଦେଖାଇ ଏତେ
ଉନ୍ନତି ଲଭ ଥିବାରୁ ଜାକୁ ଅଛି ଗୋରବର
ପାଇ ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବାରୁ ହେବ । ସେ ଦଳ
୧୯୯ ମସିହା ମାର୍ଗ ମାସରେ ଜନ୍ମଗୁଡ଼ିକ କରି
ଥିଲେ ଓ ସୁଶିଳା ଲାଭ ବର ୧୯୯୫ ସାଲରେ
ଭାବିତବର୍ଷକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କମିଶନରଙ୍କର ଅଗ୍ରିତୁଷ୍ଟ
ସ୍ଵରୂପ ଆସିଲେ । ଏହି ପଦରେ କାର୍ଯ୍ୟଦିକ୍ଷତା
ଦେଖାଇବାରୁ ଜାକ୍ରି ପାଇଁ ପଦୋଦ୍ଧତି ହେଲା
ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୯୭ ରେ ସେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନେଇବୁର
ହେଲେ । ଏ ପଦରେ ଶାଖା ଶକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ
ଯେଉଁ କିମାଳ କିମାଳଙ୍କଠାରୁ ସେ ସମୟ-
ରେ କହାଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସେ କହି କିମର
ସେ କମିଶନର ହେଲେ । ଉଦ୍‌ଦିନରୁ ପଞ୍ଜାବ
ବିସ୍ତରଣ ହେଲାରୁ ସେ ଜହିର ବିଶ୍ଵ କମିଶନର
ହେଲେ । ସେ ପଞ୍ଜାବ ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ
କଥ୍ଯ କଲେ ସେ ଏହି ପ୍ରକାର ସ୍ଵର ଓ ଶାଖା
କାର୍ଯ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟଦିକ୍ଷତା ଦେଖାଇ ସୁଜୀବିତ କଲେ
କଲେ ଓ ଲେଖନେଶ୍ଵର କବିତାରେ କହିଥିଲା
ରହି ଭାବିତବର୍ଷର ମବ୍ରତରଙ୍ଗେନରି ପଦରେ
ନିୟକୁ ଦେଖାଇ ଆସିଲେ । ସେ ଏ ପଦରେ

ବିରୁପ୍ତି କାଳ (ବେଳୀ) ରହୁ ବିଲାତକୁ ମାନ୍ଦୁ-
ତିଲେ । ବିଲାତରେ ଭାବତବର୍ଷକୁ ଭୁଲ ନ
ଥିଲେ ଏ ଦେଶ ସାନ୍ତୁରେ ସେ ପାଳିମେଘରେ
ଜଳି ହିତର୍କ କରୁଥିଲେ । ନିକଟରେ ସେ ପାଳି-
ମେଘ ସଜ୍ଜରେ ଡପାମାସୁଲ ସିଂହାସ୍ତ ଲାଠ
ହାହେବଙ୍କର ଦିଷ୍ଟମ କୁମ ଅଛି ସୁନ୍ଦରବୂପେ
ଦିଗ୍ଗଜ ଥିଲେ । ଏ ହେବୁ ଭରମା ଥିଲା ଯେ
ସେ ଏ ସାନ୍ତୁରେ ସରତବର୍ଷର ଆବେଦନର
ସମର୍ଥକ କରିଥାନ୍ତେ ଅଛିଏବ ଏ ସମୟରେ
ତାଙ୍କର ମୁଖୁ ଅନ୍ଧବଜର ଦୃଃଗ୍ରହ ବିଷୟ ଦେଲା
ସନ୍ଦେହ ଜାହିଁ ।

ଅନୁଶେଷାକ ଆରଜ

ଏ ଅଇନ ଯେପରି ପ୍ରତିକଳ ହୋଇଥାଏ
ତହଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏଥୁପୁଣେ ଲେଖାଇଛି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଖିବା କାହିଁ ନାହିଁ ।

ବଜା କୁମ୍ବ କଥା ଲେଖିଥିଲୁ । ଯହାନ୍ତିରେ
ଗବ୍ରୂରକେନରଙ୍ଗ ସାହେବଙ୍କର ଦିଶେଷ
ଆଜିନୁସାରେ ହିମ୍ବ ଲିଙ୍ଗର ବହିମାନେ ଏ ଆଜି-
ପର ଉଠିଲି ହୋଇଥିଲା । ଯଥେ

୧—ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କାହାରେ ଦେଇଲୁ ? ଯଥା;
୨—ମହାରାଜା, ବକା, ନବାବ ଏବଂ ଗର୍ଭିମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ
ମାନେ ପଦ ଉଲକାର ବା ସହ ଏକ ଶତ ପାଇ କାହିଁମାନ

ମାସ ତା ୫ ଦିନରେ ସାଟିପିକଟ ପାଇଅବଶ୍ୟକ ସେମାନେ ।
୨—ଗର୍ଭାଳକେନେଇଲ, ଘର୍ଭାଳ ଓ ଲେଖତଳଙ୍କ କବ-
ଶୀଳଙ୍କ ପାଇସାଠି ମୋହାରୀ ।

୩—ସେନକ ଓ କାହାକ କର୍ମବୁଦ୍ଧ, କଲାକିଅର, ପୋ-
ତ୍ରସ କର୍ମବୁଦ୍ଧ, ତାକ କର୍ମବୁଦ୍ଧ ଓ ତେବେ କର୍ମବୁଦ୍ଧ-

ସାମନେ ।
୪—ମେଲକୁଳ, ଅବ୍ୟାଧିର ମେଲକୁଳ ଓ ମୁହସିର ଓ
ଦେଖିବାରେ ଯେତେବେଳେ

*—ରେଜ. ନିକଲଣ୍ଟିମ୍ବାଚ (ମାଟିଆ ଚିତ୍ରି)

୧—ଦେଖିପୁ ଶାଖିକ ସକାଳର ଏହାର ବା ରହିଲ ।
୨—ଶାଖିକ ସକାଳର ସେମାନଙ୍କର ରହିଲର ସହି
ତ ଦେଖିପୁ ହେଲା ।

—ପଦକଳ ସେବରୁ ପ୍ରାସାଦମାନେ ଓ ଯାଏକ
ଦିବର ସେଇ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହୋଇଥାଏ

ଦେଶାନ୍ତ ପେନସନ୍ ପାରିଲେ ମୁହଁ ।
—କବିତାକ ଦିଶେଷ କଣ୍ଠୀ ବେଳାଚଳି ନିଧିରେ ବିନ୍ଦୁ-
ପାତା ହେବା ଉପିଗନ୍ଧ ।

୧୦—ସକଳ ଚନ୍ଦିବାର ଏହି ମୁଖ୍ୟପଲ୍ଲ ଚନ୍ଦିବାର
ମେଲୁର ।

୧୯୨୫—ମେରେକ ପଦ୍ଧତି ବାହୀନାହେ ।
୧୯୨୬—କାହାର ସହି ଓ କାଳମନ୍ୟନାହେ ।

ଏହାରୁ ଦ୍ୱାରା କଲାରେ ବିମେଷ ଦ୍ୱାରା—
ମାନେ କଟିଛ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ କଲାରେ
କଳିକା, କୌଣସିଥା ଓ ଜମାହାର ଉନିହା-
ରମାନେ ଏକ କାହା କଗଜାଧ କ୍ରମରବର କପ୍ତନ
ବାହୁ ବନ୍ଦିଗୋବିନ କଳିବେଳ ଓ କାହା ସମଜାଧ

ବୟ କୋଥୁଣ୍ଡ କର୍ତ୍ତତ ହୋଇଥାଇଲୁ । ମଧ୍ୟର
ତେ ପାଇଥାର ଜନିଦୀରମାନେ ଓ ବାବୁ ଗୋଲ
କରନ୍ତୁ ବୋଷ, କୋଥୁଣ୍ଡ କୃତିବାଷ ବାଷ, ଚାନ୍ଦି
ବୈଷଳ ମନ୍ଦମୁଦି ଓ ଆଉ ଦୂର ଏକ ଜନିଦୀର
କର୍ତ୍ତତ ହେବାର ବଥା ଅଛି । ମନିଥାଫିରଙ୍ଗିମା-
ନେ ସୁହା ବର୍ଜିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସିଂହ ଜଣାୟାଏ
ଯେ, ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
କର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଆଗଙ୍କା ଅଛି ମାତ୍ର ଆନ୍-
ମାନଙ୍କ ପୂର୍ବେ ଲେଖାନ୍ତିବାରେ ଏଗୁମ ଅବଶ୍ୟକ
ଓ ଆଗଙ୍କାର ଲେଖମାତ୍ର ବାରଣ ନାହିଁ । ପୁଣି
ମହାରଜା ରଜା ଓ ପ୍ରଧାନ ଜନିଦୀରମାନେ ଓ
କେତେବେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କରୁ କରନ୍ତୁ
ହୋଇଥାଇଲୁ ବେବଳ ସାଥୀବଣ ଲୋକଙ୍କ ଉପ-
ରେ ଥୁଇନ ଖଣ୍ଡିଥାଇ ଏ ସାମାଜିକ ଲୋକଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କର କି ଅବଶ୍ୟ ଘଟିପା
ରେ ଥାମେମାନେ ବିହି ଦୂରି ନ ପାବୁଁ । ଏମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଦୁଃଖଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍
ତତ୍ତ୍ଵମାର ଇତ୍ତାବଦିଙ୍କର ବନ୍ଧୁକଟି ଜୀବକା
ଅଟଇ ସେମାଙ୍କୁ ଏବେ ସେଥିପାଇଁ ଏବପ୍ରକାର
ଝାକ୍କ ଦେବାକୁ ପଢ଼ିଲା । ଗରିବଙ୍କ ଉପରେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରହାର ଠିକ୍ କଥା । ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିବେ-
ଚନାରେ ଏ ଆଇବିଟି ନିଜାନ୍ତ ପକ୍ଷପାତି ଓ
କର୍ମଦାୟକ ଅଟଇ । ଏ ଆଇବିର ବଳେ ସ୍ଵର୍ଗ
ମେଜଙ୍କର ଅଟି ଅନ୍ୟାୟ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଗରି
କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀ ବିଶେଷଜ୍ଞ
ପୁଲାବଜ୍ଜିଦ୍ଵାରା ଏହଙ୍କାନ୍ତରେ ଅନେକ ଅବଶ୍ୟ
ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧା ।

ଏଦେଶର ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଧନ୍ୟଗର ଓ ସକ-
ଳପ୍ରକାର ବର୍କ୍ଷ ଏଥାଇନ୍ତିରୁ ଛାଡ଼ ହୋଇଥିଲା ।
କେତେବେଳେ ଗତଜୀବିତି ଏଦେଶରେ ଏ ଅସ୍ତ୍ର-
ମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁବୋଲି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ସେପରି ଛାଡ଼ କଲେବି ?

କୃତକ ଶୋସନହାଲ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଓ ଦିକମୀ
ପଢା ।

ଜୀବମହାଲର ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ସିକମୀ
ପ୍ରଜାଙ୍କର କଷ୍ଟର ସୀମା ନାହିଁ । ସିକମୀ ପ୍ରଜା
ମେମାନେ ସେହି ପ୍ରଜାଙ୍କ ବୋଲୁଆଥିଲୁ କି
ଶ୍ରେଣୀନେ ସରବାରରୁ ପଢ଼ି ପାଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୁ ଚନ୍ଦି ପଢ଼ି ଜେଇ ଘରବାନ୍ତି କରି
ରହି ଅଛି । ଏମାନଙ୍କପରି ଥାହି ଓ କୃପାର
ପାଦ ଗବଣ୍ଡାଣ୍ଡଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ହେଣୀର ପ୍ରଥମବାବୁ . ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ

ଏବଂ ଏମାଜଙ୍କ ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଳେ ଅବସ୍ଥା
କୌଣସି ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ସରକାରୀ
ପ୍ରତ୍ଯେକ ଦାରିମାନେ ଏମାଜଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ବିଧାତା
ଇହା ହେଲେ ରାତ୍ରିଲେ ନୋହିଲେ ଦିନ୍ତକ ମଝ
ରେ ଥର ଫୁର ଭଜାଇ ଦେଲେ ଏଥର ବିଶ୍ଵି
ପ୍ରତିବିଧାନ ନାହିଁ । ସରକାର ଶାସନଦୀନର
ନୁହନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ପ୍ରକାଳ ଉପରେ
ଅସ୍ତ୍ରକା ଖଜଣା ବସାଇଲେ ଓ ପ୍ରଜାମାନେ
ସେହି ବ୍ୟବହାରର ଅନୁକରଣ କରି ସିକମୀ
ପ୍ରକାଳଠାରୁ ଅସ୍ତ୍ରକା ଖଜଣା ଜଲଦି କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଇହୁ ଅସ୍ତ୍ରକା ଖଜଣା ବେବଳ ସର-
କାରଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରକା ଜମା ପରିମାଣରେ ଜଲବ
କରୁ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେପରି ସରକାର ଅସ୍ତ୍ରକ
ଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି ସେପରି ସେମାନେ ମଝ
ଆପଣା ପୂର୍ବଲାଭ ଉପରେ ଅସ୍ତ୍ରକ ଲେନ୍ତୁ
ଅଛନ୍ତି । ସୁତରଂ ସିକମୀ ପ୍ରକାଳୁ ପୂର୍ବକଣ
ମାଲିକଙ୍କୁ ବୋଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥାଏ । ସର-
କାର ଯେଉଁ ଜମିର ନାଶ ପଚାଶଙ୍କା ପୁର
କରି ଅଛନ୍ତି ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ସିକମୀ ପ୍ରକା-
ଳଠାରୁ ତହିଁର ଦ୍ୱିଗୁଣ ବା ତିନିଗୁଣ ସଦିକୁପ୍ରଜା
ଲେନ୍ତୁ ଅଛି ଓ ତାହା ନ ଦେଲେ ରକ୍ଷା ନାହିଁ
ନାହିଁ ମାତ୍ରରେ ମାତ୍ରବେଳେଠାରେ ଦ୍ୱାରା ଜଣା-

ଇଲେ ହେ ସଦର ରଙ୍ଗର ସଙ୍ଗରେ ରଣ୍ଟା କରି
ବାକୁ ଅଥବା ଅଧାଳତରେ ନାଲଗ କରିବାକୁ
ବହିଦେଉ ଅଛିନ୍ତି । ଆଜ୍ଞାଟି ଶୁଣିବାକୁ ବଡ଼
ହଳ ବିନ୍ଦୁ ଏହା କେବେବୁର ସାଂଦ୍ରାଳିକ ଜାହା
ଯେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି
ବଡ଼ ଦୁଃଖର ଚିତ୍ତ ଅଠଇ ସଦର ପ୍ରଜା
ଅଛିରକୁ ଖଳଣ ଲୋଡ଼ିଲ ବୋଲି ସିକମୀ ପ୍ରଜା
ନାହିଁଲ ନବଟରେ ଶୁଭାର କଲେ ବିନ୍ଦୁ ଯାହା
ରୂପରେ ଶୁଭାର କଲେ ଦାକିମ ଜାହାର ନିବ-
କୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଏଥରେ କି ପ୍ରଣାଳୀର
କିବାର ଅଗା ହୋଇ ପାରେ ଜାହା ସବୀ-
ଆରଣ ସହଳରେ ବୁଝି ପାରନ୍ତି । ଅଭି
ଅଧାଳତରେ ପ୍ରଣାଳୀର ପାଇବା କଥା ଅଦୌ
ଥାଁ । ବାରଣ ଅଧାଳତରେ ସିକମୀ ପ୍ରଜା
କହୁ କହଇ । ଦିଶଆଇନ ଏହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ଦୁଇଲେ ଯୋଜନାରୁ ଦାଖି ଚଳ ପାରନ୍ତା
ଏ ଜୀବମହାଲର ପ୍ରଜା ଗୁଣ ନୁହନ୍ତି ଏଇ କାରି
ର ରହ ଥିବାରୁ ଏହାଙ୍କର ଯୋଗ ସ୍ଵହର
କାହାରୁ ପାଇଁ କରିଲୁଥିବ ଅଥବା ଗ
ଜା କର ନାହାନ୍ତି କେବେ ପ୍ରଜାଠାରେ ଯେ
ଦୁଇ ଅଛି ଜାହା ଆଇନାନ୍ତାରେ ଫୁଲିରେ

ଲେଖା ବା ରେକଷ୍ଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ ତେ
ବେଳେକେ ପଢ଼ିବା ହଜାର ବସି ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକାଶର ଅଧାରରେ କୌଣସି
ଅସୁବାର ନାହିଁ । ସୂଚନା ଏହାଙ୍କର ନାଲଗ
ଶୁଣା ଯାଉ ନାହିଁ ଓ ପଞ୍ଚାନ୍ଦରେ ସଦର
ପ୍ରକାର ମନୋଜୀତ ମନେ ଜଳଣା ନ ଦେଲେ
ସଦର ପ୍ରକାର ଏହାଙ୍କ ନାମରେ ନାଲଗ
କରି ଧରଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାର ବେଦିଗଲ କରି
ଦେଉ ଅଛି । ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉତ୍ତରାତ୍ମି
ଏପରି ଦେଖୋମା ମୋକଦିମା ଅନେକ ହେଲାନ୍ତି
ଏ ସଦରପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚା କଲେ ସିକମୀପ୍ରକାଶ
ବେଦିଗଲ କରୁଥିଲୁ ଓ ଏଥରେ ଯେ କେତେ
ଲୋକ କେତେ ବନ୍ଦୁଭୋଗ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଜାହା
ବର୍ଣ୍ଣାପ୍ରାତି ।

ଲୋକେ ଅନାୟାସରେ ଆଶା କରିପାରିନ୍ତ
ଯେ ଜୀବମାହାଲର ଜନିଦାର ସ୍ଵୟଂ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଖୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଏଠା ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅବଶ୍ୟା ଅନ୍ୟ
ପ୍ରଜାଠାରୁ ଭଲ ହେବ। ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଛିତ
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିଧାତାଙ୍କ ଘଟିଥିଲା । ଜୀବମାହାଲ ବନ୍ଦୋ-
ବନ୍ଦୁ ସମୟରେ ଜଳର ହାତିମାନେ ସିକମୀ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ବଲେ ନାହିଁ ଓ
ଯେବେ ଏକହୁଲରେ ସ୍ଵୟଂ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁ ସିକମୀ
ପ୍ରଜା ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ କଥା ହାତି-
ମଙ୍କ ଜୀବାରରେ ଥିଲୁ ତେବେ କମିଶିରୁ
ସାହେବ କେବଳ ସେହି ପ୍ରକଳରେ ଜଳଣା ବୃଦ୍ଧି
ହୁବର କର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁକୁ ସଦର ପ୍ରଜାହାଜରୁ
ରକ୍ଷା କଲେ ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ସିକମୀ ପ୍ରଜାଙ୍କ କଥା
କିମ୍ବା ଗୁଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଁ ଯେ ସିକମୀ ପ୍ରଜାମାନେ କି କୌଣସି
ପ୍ରକଳାର ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଯେଉଁ
କମିଶିର ବଜାର ଦର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁ ଯଥେଷ୍ଟ
ଅନ୍ୟକାଳ ପରିବାର ମାଣପରି ଟ ୧୧ ୫ ଅଥବା
୧୫ ଟଙ୍କା ଟିକ୍କି କଲେ ସେହି ଜନିଶ ପ୍ରଜା-
ଠାରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁ ସ୍ଵୟଂ କବୁଳିତର ନ କେଇ
ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରଜାର ଅଧୀନ କର ଦେଇ
ଜାହାଗୀର ଭାବୁର ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ତଣ କର ବସା-
ରବା କି ଜୁଗିଛ ହେଲା? ସତରଚର ବନ୍ଦୋବ
ତର ଜୀବନ ସବ୍ୟାସ ଦିଗଳକାର ପ୍ରକା ମହିତ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକମା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଜାହାଗୀ
ପଥରେ କେହି ହବିଥିବାର ଥିଲେ ଜାହାଗୀ
ହସିଲ ଖର୍ଚ୍ଚ ବା ମାଲକାନା ସ୍ଵରୂପ କିଛି
ଅନ୍ତରୁ । ଏହପରି ଜୀବମରେ ଓଡ଼ିଗାର ସବ୍ୟ-
ରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଇ କିନ୍ତୁ କଟକ ଜାବ-

ମାହାଲର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଶାଳୀ-ଏଥର ପ୍ରକଟିଷ୍ଠି
ବିଧଶଳ ଅଟଇ । ଏଠାରେ ସରକାର ପ୍ରକଟିଷ୍ଠି
ଦିଜାର ଦର ସଦର ପ୍ରକାଠାରୁ ନେଇ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ସଥେଜ୍ଞାରୂପେ ବଜାରଦର-
ାରୁ ଅସକ କର ବସାଇବାର ଉପାୟ କରି
ଦେଇଅଛି । ପ୍ରକାଶରେ ସ୍ଥାନୀୟ ହାବିନ-
ମାନେ ଜୀବମାହାଲର ସବରପ୍ତ୍ୟାଦାରାଜଙ୍କୁ
ଏହା ଜମିଦାର ବର ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ ପଣ୍ଡା
ବାବର ଜମିକୁ ପାହ ଯୋତି କର ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ ସେମାନେ ରତ୍ନାରୂପ ରହିରୁ କର
ଆଦାୟ କରି ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜନା ଆଦାୟ
କରୁଥିବେ । ଯେବେ ଜାହା ନ କର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିଗଳକାର ପ୍ରକାଳୁ ଥାମ ପ୍ରକା କର ଦେଇ
ସଦର ପଣ୍ଡାଦାଜାରୁ ମାଲିକାନା ସ୍ଵରୂପ କରି,
ଦେଇଥାନେ ତେବେ ହେଲେ ସିବିନୀ ପ୍ରକାଳ
ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏପରି ବିନ୍ଦୁ କ
ବର ସିବିନୀପ୍ରକାମାଜଙ୍କୁ ଏକାବେଳକେ ସଦର
ପ୍ରକାର ଗୋଡ଼ ତଳେ ପକାଇ ଦେବା ଶାଶ୍ଵତ
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ହୋଇଥାଇ ଓ ଅମ୍ବେମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ
ହାବିନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରଦଳନା କରୁଂ କି ସିବିନୀପ୍ରକାଳ
ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣର କୌଣସି ବିହର
ଉପାୟ ଗୀତ୍ୟ କରନ୍ତି ନୋହଲେ କ୍ରିଟିପ ଗବ-
ର୍ମମେଖଙ୍କ ପ୍ରକାବସ୍ତଳତା ଗୁଣ ପ୍ରତି ଭାଷା
କିଲଙ୍କ ହେବ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ଏହିବ୍ୟରେ ଅଧିକାଳ ଲୋଭତା ଦେଖାନାହିଁ ।
କେବଳ କୁରଗେଶ ସାମାଜିକରେ ଲକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଏଠା ହେଲାନାହାରେ ଲୋଭତା ପ୍ରବେଶ କରିଅଛା ଏଠାକୁ
ଏହେବେ କାହିଁ ଅଧିକ ?

ଏସପ୍ରାତରେ ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ପରିମାଣ କିନ୍ତୁ
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଜୀବମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷୋଙ୍ଗେ ଅଧିକ
ଦୁଃଖହୋଇ ଅଛି ।

ଏ ନଗରକୁ ଦଶିବ କିମ୍ବା କଥେ ବାହୁଦିଲ ସାହେବ
ଅସେ କମୀରମ୍ବ କିମ୍ବା ହାତୁରି । ବାହୁଦିଲକୁ ଧରିଛା ଗୋଟିପାରେ
କି ନାହିଁ । ଏଥର ହେଲାମି ।

ପୁରୁଷ ଅଶ୍ଵିନୀ କନ୍ଦଳର ବାବେସାହେବ ଯାହାପୂର୍ବ
କବିତା ହୋଇଥାଏଇଲା ।

ବାଲେସ୍ଵର କଟିମ କରନ୍ତି ପ୍ରଦୀପମାର ଗୋଧୁଳ
ଦୌର୍ବଲ୍ୟରେ ଗୋପୀ ସାହୁଙ୍କ ହୋଇ ମା ଏ ସବୁଠିଲା
ଅଶ୍ରୁମସହିତ ବାବକାରୀ ଏହି ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥତକୁର
କିମ୍ବା ଯାଇଥିବା ଅମ୍ବାନାର ଦବେଚନାରେ ଦକ୍ଷ ଅଭିନ୍ନ
କରାହୋଇଥିଲା । ସେ ଅପାର ଅନ୍ତର୍ବଦ୍ୟା ଓ ଦୂରଳି
ଦେଖାଇବା ପ୍ରଦୀପର କରିବାର ବାହାର ମଧ୍ୟ ଦୋଷାନ୍ତର ।

ବାଲେସରରେ ଅବଧ ଉତ୍ସମ ହୁଏ ହୋଇଲାଛି । ଏବଂ
ରେଣ୍ଡା ପ୍ରକାଶନୀ-ରଖାତିଲେହେ ଅଗ୍ରହିତ ହୋଇ
ଥାଏ ।

କଲ୍ପବିତାରେ କଣେ ସୁହାର ଫୋର ସୁମ୍ବସ ଦେଖି
ବୋଲି କଳପୁଷ୍ଟକ ଥାହାର ଧରନେଇଯାଏ ପରିଷାକରିଲ
ଦେଖାଇ ରେଜଙ୍କରରେ ଦାହାର ହାମ ଲେଖି ଉପରେ
ଦେବେବେଳେ ଦାହାର ହାମୀ ହାତାଗୁରୁରୁ ଥାଇଥିଲେ ଏବନ୍ତି
ବାହୁଡ଼ ଅସେ ଏହାରାତ୍ମମାନ ଅବରତ ହୋଇ ଅବେଦନ
ବିଦିଶାରୁ ଦିଦିଶରେ ଚାଗାଗଲୁଯେ ସେ ସ୍ତର ଦେଖାଇ ନିଷେଷ
ଦକ୍ଷ ଦାହାର ହାମ ରେଜଙ୍କରରୁ ଉଠିଲୁ ଓ ସେ ଶାମର
ପାଇଲା । ବୌଦ୍ଧବିର ଦର୍ଶନ ଏହବ ଦେଇ ସୁମ୍ବସ କର୍ମର
ଲୁହ ପ୍ରଥମେ ଏହାରୁ ଦେଖିଯାବୋଲି ନିଧ୍ୟ କରିଥିଲେ
ସେହି ସୁମ୍ବ ତଥାରକ କର ଦକ୍ଷର ଦିପରକ ଅବଶ୍ୟକ
ପ୍ରକାର । ସୁମ୍ବ କେତେ ସଂକଳିତ ସ୍ଵର୍ଗତ କାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତି
ଏଥର ପାଠମାନେ ହୁଅଛି । ଧର୍ମ ସୁମ୍ବର ମହିମା !

ଦାହାରରୁ ସମ୍ବାଦ ଅର୍ଥିତ୍ତରୁ କ କଣେ ଗାନ୍ଧି ଏବଂ
ଗୋର ସିଂହାରୁ ଶାବାରକ କୁଣ୍ଡେ ଅପାର କରିଥିଲା ।
ଗାନ୍ଧି ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ଧ୍ୟାନୋ ଏବଂ ପାଇଲା ଓ ସିଂହା
ଅଭ୍ୟାସର କରିବାର ଅଶ୍ଵା ଅଛି ।

ବଜ୍ରପୁତାନୀ ରେଲବାଟରେ ଲେଲାକଟ ଲୁଜାବାବେ-
କେ ବନର ମାସ ତା ୧ ଦିଶରେ ଏକ ସେବୁ କରି ପଢ଼-
ବାର ଶକ୍ତମାନକ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ଜାଗରିରେ ପଡ଼ିଲା ।
ଏଥିରେ ନ ୩୦ ଏ ଲୋକ ନକ୍ଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଆଜ
କେତେ ଲୋକ ଅପାର ପାଦାଶକରି ।

କେପେନ ହେଲାନ ନାମକ କାହାକ ବଦ୍ଧରୀଠାର
କଲମୋରୁ ସାଇଥିମ କତମାସ ତାଙ୍କ ତାଇଶରେ କାଟରେ
ତୋପାନ ହେବାରୁ କାହାକରେ ବସୁର ପାରିଦେଇ
କ ୧୯୦ ଶ୍ରୀ ମରଳ ଓ ମାତୃଲ ମନ୍ଦିର ବେତେ ପ୍ରକଟ
ଦୟାର ପ୍ରେସରେ କବିକବାରେ ଅମି ପଢ଼ାଇଥିଲା ।

କଥିତ ହୁଏଇଥେ ବାରବ ମାସ୍ତୁର ମହିମାର ମନ୍ତ୍ରକ
ଦୁଇ ବରଗାଇ କର ପ୍ରସାର କରି ଲିଖନ ସାହେବ ହେଠାଟିର ।

କନ୍ଦରବ ଶୁଣ୍ୟାଏ ଯେ ଅଗାମୀ ଅତୁ କୁର ମାସରେ
ପରିମ ପ୍ରାଚୁରାହ ଲାହୋରକୁ ଅଧି ଜବାରିଆରଙ୍କେ ବରଳବ
ସଙ୍ଗେ ସାଂଗାହ ବିଦିକେ ତେବେମୟୁବେ ତାହାଙ୍କ ଦେଶା-
ଭବା ସକାଶେ ଅଛେକ ଦୌନ୍ଦ ସେଠାରେ ଏକଟିତ
ହେବେ । ଏଥା କିମ୍ବା କାହାରେ ?

ଅମେରିକାର ଜନେ ଅଧ୍ୟାପକ ନଷ୍ଟହାତଙ୍କ ଗଣନାଦ୍ୱାର
ର କରିଥିଲୁଛି କି ସହାଯ ମର ପରେସି ୧୫ ଲୋକ

ଶେଷ ଲିଖିତ ଦୂର ମହାଶୂନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ବାକର ଜ୍ଞାନକ-
ରୁ ବିଦ୍ୟା ହ ପ୍ରବାହ ଛାତ୍ର ତେଣୁସ୍ୱ ନାମ ବାହୁ ଏମାନେ
ଧ୍ୟାନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟବସହାର ଗଢ଼
ପରି ଯେଉଁଣାକ ମୂର୍ଖତାରୁ ଅଠ ନିବକ୍ତ ଦାତା ଆଗାମୀ
ନ ଧ୍ୟାନକାରେ ଏହା ସମୀକରଣ ପଢ଼ିବ । ଏଥରୁ ଦେ
ବାକ୍ କରିଅଛନ୍ତି କି ସତ ଧ୍ୟାନ ମାନତାରୁ ସନ ଧ୍ୟାନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃଦୁବାରେ ଘୋର ବିପରି ପଢ଼ିବ । ଅର୍ଥାତ୍
ଏ ବକେଳକେ ଜଳଶୂନ୍ୟ ହେବ । ସେପରି ଅନ୍ୟ

ଯେ ଏହି ପ୍ରକାର ହେବ ଏହି ଅମେରିକାରେ ଦେଇବାକୁ
ବନ୍ଦ କାଣ୍ଡ ହେବେ । ମତଳ କରା କୁହ ପଦକ ଓ କଞ୍ଚକ
ହେବ । ପଦମାନ ଟିକ ପଢକ ଓ ଦିନକାରୀ ପଦମାନ
କରିଗା ହେବୁ ସହସ୍ର ଲାଖକ ମସି ପଢିବେ । ପଶୁ, ପରି
ମାହିମାନ ମନ ଯିବେ । ମତଳରୁ ଘେରୁ ଅଛୁ ଦେବ
କିମ୍ବା ଦୂରୀରୁ ଓ କୁହ ପୁରୀର କାରୀ ହେବେ । ଧେଇ
ର ବର୍ଷରେ ସୁଧାର ସମସ୍ତ ଜୀବରେ ଘର୍ଣ୍ଣିର କୟମର
ପାପ କରିବ । ଏ ଫଳାଫଳ ବରନା ଠିକ ଅଛି କି ନାହିଁ
କି କିମ୍ବା ଏ ଗଢ଼ମାନଙ୍କର ବୋପ ଆହୁ ହେବ କୁଳବନ୍ଧ-
ଶୀଘ୍ର କେନ୍ଦ୍ରପରମାନେ ଯାହା ହିର କରଇ ।

ପାଯୋନୟର ପଦିକାର ଜଣାପାଏ ସେ ଅସିଥ ହୁଏ
କୁରିପାର ଅଧିକ ବଳରେ କରମ୍ବଲକର ବ୍ୟବହାର ଅତିକର୍ମ ହତିଲ । ଏକର୍ଷ ହେଉ ଏକ କମିସ୍ନ ନିୟମ
ହୋଇ ଅନୁସରାନକାରୀ ଛ ଖୁବି ଏଇକାର୍ମ କରମ୍ବଲ ଯଥା;
ଦେବରଳ, ଲେଖକଙ୍କ ଗବର୍ନର ପ୍ରଦୂତଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସମ୍ମାନ
କରି ନବିତର ରିପୋର୍ଟ କରିପାରିଛନ୍ତି କି ବେମାନେ ସରବାଳୁ
ଟଳା ଅତୁସାର ବରତ୍ରି ପରିବାର ଟଳା ଏକା ଏ ଦେଶୀୟ
ଦେବକୁ ମୋତା ସରର ଲାଗି ।

ବ୍ୟକ୍ତତବର୍ଣ୍ଣରେ ୧୯୩ ପ୍ରକାଶ ଦିନ ପ୍ରକଳନ ଅଛି ଏ
ଖରବରସାର ମିଶାଇରେ ୧୯୫ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ଏଥେ ମଧ୍ୟରୁ
ଗ୍ରାମ ୨୦ ଟ ୮୦ ଦିନରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ୍ତ ଧର୍ମ ପ୍ରକଳନ ବାର
ବିଲ ଘରବାହିତ ହୋଇଥାଏ ।

ଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରବନ୍ଦରୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ରେସମୀ ନୂରା
ଅମନାଳ ହୋଇଥିବ ଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରୁ ଏକା ପ୍ରତିବେଶରେ
୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ରୂପା ଗର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିବ । ପ୍ରତିବେଶରେ
ଯାନେ ରେସମକୁ କିନ୍ତୁ ଅତିରି କରନ୍ତି ।

ବାଲ୍ମୀକି

ବନ୍ଦମେଳୁ ସିନ୍ଧୁକୋହା କୁରୁ
କୁରୁକ୍ଷାରନ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହା ଅଚିକାର୍ଯ୍ୟକର ଅଟିଲା ।
ବିଦ୍ୟବତାର ପ୍ରଥାନ, ଦେଶୀୟ ଓ ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବକଣ୍ଠେତୀ-
ବୀଠାରେ ଏହା ବନ୍ଦୟ ହେଉଅଛି । କନ୍ଧକତା ବୋଟାନିକଲ
ଶାର୍ତ୍ତକର ସ୍ଵପନିତେଜନିକାରେ ତାକମାସୁର ସମ୍ମ
ଦନ୍ତକଣ୍ଠର ମୂଳରେ ବନ୍ଦୟ ହେଉଅଛି ସଥା ଆରନ୍ଦଗୁ
ତ୍ରୀକ୍ରମ କୁଟୀର୍ଣ୍ଣିକ୍ରମ ଏହି ଆ କୁଟୀର୍ଣ୍ଣିକ୍ରମ ପକମାନ
ସମେ, ନିରବ ମୂଳ୍ୟ ପଠାଇବାର ହେବ ।

ସବ ସାଧାରଣକ ଜୀବାର୍ଥ ଜୀବାର ଦିନ୍ୟ ପାରତର
ଏ ଅକୁଳ ଅଧାର ହେଲା ପ୍ରାଚୀକ ତତ୍ତ୍ଵର ଏବଂ ମହେନ୍ଦ୍ର
ସାହେବ ବାହିଷ୍କର ଏହି କଟକ ନିର୍ମାଣରେ ପ୍ରେସେ ଦୋଷ
ବାବଦିଲକାରେ ଭାବୁ ଗୁଡ଼ି ଏବଂ ମାନ୍ୟ ମୋହଦମା
ବକାଇବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ସାହାକର ବାହିଷ୍କର ନିର୍ମାଣ
କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ ଏହାହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବି ତତ୍ତ୍ଵର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରିବେ । ପ୍ରକାଶ ଆଇବ ଓଡ଼ିଶାର ନିନ୍ଦାଜୀ
ଜୀବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାର ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାମଙ୍କରେ ମୋହଦମା
ବକାଇବାର କାର ନେବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ସମ୍ଭବ ଅଛନ୍ତି ।

ଏହାହାସ ସବୁଥାରିଲୁ କଣାଇ ଅଛୁଁ ସେଆସେନାକେ
କଲିମ ଦାଢ଼ କଲିପତି ଦାଢ଼ଗାରିଟି” ୫୦ ଅଧିକ
ଯାକ କଣା କଲିପତି ପ୍ରାୟ ଅମାନୀ ବିଶ୍ୱର ମାଧ୍ୟରେ
ସ୍ଵତଂ ଦରିଯ ଜନର ବାହାରକ ଓ ଏଥର ମୂଳର ଟ ୫୦
ହେବ । ସେଇମାନେ ଚଠିତମାତ୍ର ତା ୧୯ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଅଛି ମୂଳ୍ୟ ଅମାନୀର ନିର୍ଭବ ପଠାଇବେ ସେନାନୀ
୧୯ ମୁଖ୍ୟରେ ସ୍ଵତଂ ନିର୍ଭବ । ୧୨୧୨୯

ପଦ୍ମପାତ୍ର

କୁଣ୍ଡି ଗୋପିନାଥ ପାନାମୁକ ଅନୁମତ ଦିଲାଯା	୫ ୧୯
କାରୁ ଦଶୋବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ରାଜ ଦୀପା କାଲେଷର	୫ ୨୦
" ସନ୍ଦେଶପ୍ରସାଦ ରିଂଟ କଟକ	୫ ୨୧
ପାଶୀରଥୀ ପତଙ୍ଗୀ	୫ ୨୨
ଶ୍ରୀଏହ ଉତ୍ତଳମାସିକା ସଢ଼ର କଟକ ରାଜ୍ୟକାନ୍ଦର କଟକ ବିଭି ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁହଁ ପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।	

ଅଚିରିତ୍ତ ।

ଉତ୍କଳସାହିକା ରାଜ୍ୟରଖ ମାହେ ଜୁଲାଇ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀପୁର ସବ୍‌ଆର୍ଡିନେଟ ଜଜ ସାହେବଙ୍କ

ଅଦାଲତରେ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶୌଧୁଷ ବିଶ୍ଵକାଥ ଦାସ ଉତ୍କଳବାର ମୁଖୋପାର ଓ୍ଦ୍ୟାରସମାନେ ପୁଣ ଗୋଧୁଷ କାଶିକାଥ ଦାସ ଓ ଶୌଧୁଷ ଶୌଧୁଷ
ବାଲକୁଷ ଦାସ ସ୍ଵରୂପ ଭାଇ ଓ ମାହାପିଲ ଶୌଧୁଷ ବିବ୍ୟଷିତ ଦାସ ନାବାଲଗ ବାଗମାନକର ଦାସେଷ ଶୌଧୁଷ ସହଦେବ
ମହାପାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦୀ ନାମର ସନ ୧୯୭୫ ମସିହାର ନାମର ଉତ୍କଳକାଳୀ ମୋକବମାରେ ବାଦମାନ କର ପାତ୍ରଶା ଟେଂଟଙ୍ଗାଲ୍ମାଙ୍କା
ଆଦାୟ ନିମନ୍ତେ ନିମୁଳିଶ୍ଵର ସମ୍ମତିମାନ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ଜୁଲାଇମାସ ତା ୧୫ ରଖ । ମୁ । ଶୌଧୁଷ ସନ ୧୯୭୫ ସାଲ ଶ୍ରୀବିଜ୍ଞାପନ
ତ ୧ ନ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଶ୍ରୀ ଜଜ ସାହେବ ଜିରଙ୍କ ଅଦାଲତରେ ନିଲମ ହେବ ଅରାଏବ ସମସ୍ତାଧାରଣଙ୍କୁ
ଜ୍ଞାତ କରସାହୁଅଛି ସେ ଖରଦ ଆକାଶ୍ରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉତ୍କଳ ଭାଇଶେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଲମରେ ଖରଦ କରିବେ ।

ତପସିଲ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ନାମ ପ୍ରଗନା ।	ବିଭିନ୍ନ ନମର ।	ନାମ ମାହାଲ ।	ତପସିଲ ସଦରଜମା ।	ନିଲମ ହେବାର କଷମତ୍ତ ।
ସାଜପୁର	ନ ୩୨୫ ମର	କ । ଗ । କାଲୀମେଥା	ଟ ୪୪୫ ୫୦/ ୩	ଟ ୦ ୫୦/ ୧୦୫
ଏକନ	ନ ୪୮ ମର	ଗ । ନବରଷ୍ପର	ଟ ୩୨୫୭ / ୧ ଅଧ୍ୟ	ଟ ୦ ୦
ଏକନ	ନ ୨୨ ମର	ମୌ । ରଷ୍ପର	ଟ ୪୪୫ ୯୫	ଟ ୦ ୦
ଏକନ	ନ ୩୨୫୭ ମର	ମୌ । କିଅରେଷ୍ଟର	ଟ ୨୨ ୫	ଟ ୧ ୯
ଏକନ	ନ ୨୨୫ ମର	ଖ । ମୌ । ସନ୍ତ୍ରମାଧବ	ଟ ୪୪ ୫୦/ ୮	ଟ ୦ ୦
ଏକନ	ନ ୩୨୭୦ ମର	କ । କ । ଗୁରରଷ୍ପର	ଟ ୨୭୩ ୧୦/ ୮	ଟ ୧ ୯
ଏକନ	ନ ୩୨୫୦ ମର	କ । କ । ଗୁରରଷ୍ପର	ଟ ୨୭୫୫/ ୭୫	ଟ ୧ ୯
ଏକନ	ନ ୨୪ ମର	ଖ । ମୌ । ଶ୍ରମକରଷ୍ପର	ଟ ୫୪ ୧୦/ ୫୫	ଟ ୦ ୦
ଏକନ	ନ ୨୦ ମର	ତ । ତ । ରା । ଶ୍ରମକରଷ୍ପର	ଟ ୪୭୫ ୩/ ୮	ଟ ୦ ୧୫୫
ଏକନ	ନ ୧୨୨ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୪ ୧	ଟ ୦ ୦
ସାଜପୁର ଓଗେର	ନ ୩୦୭ ମର	ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୪୩ ୫୦/ ୧୦୫	ଟ ୦ ୧୦/ ୧୧
ଏକନ	ନ ୩୦୮ ମର	ଖ । ମୌ । ପାଲଦା ଓଗେର	ଟ ୨୫ ୧୦/ ୮	ଟ ୦ ୧୦/ ୧୧
ସାଜପୁର	ନ ୨୨୭ ମର	ଖ । ମୌ । ପରରଜ	ଟ ୨୭୫୫/ ୧	ଟ ୦ ୦ ଅଧ୍ୟ
ସାଜପୁର	ନ ୨୨୯ ମର	ଆ । ଖ । ଦେବୋତ୍ତର		
		ମୌ । ମସ୍ତ୍ରକଳ ଷ୍ଟର	ଟ ୪୫/ ୧	ଟ ୦ ୦
ଏକନ	ନ ୧୩୧ ମର	ଅରଜ ଲାଲବାଗ	ଟ ୨୫ ୧୦/ ୨	ଟ ୦ ୦
ସାହେବନଗର	ନ ୧୨୫ ମର	କ । ମୌ । ବୃଦ୍ଧବନପୁର	ଟ ୪୪ ୩୦/ ୧୧	ଟ ୦ ୧୦
ଏକନ	ନ ୧୨୭୦ ମର	ମୌ । ଜାମନଗର ଓଗେର	ଟ ୨୫ ୧୦/ ୩	ଟ ୦ ୧୮ । ୧
ଏକନ	ନ ୧୨୭୨ ମର	ମୌ । ବାସୁଦେଲପୁର ଓଗେର	ଟ ୧୦୧ ୫	ଟ ୦ ୦/ ୮
ସାଜପୁର	ନ ୩୦୨୨ ମର	କ । ଖ । ମୌ । ସରଷ୍ଟର	ଟ ୧୫ ୩୦/ ୨	ଟ ୦ ୦
ମାରକଳାବାବ	ନ ୧୨୬୨ ମର	ମୌ । ପାଠଳୀ	ଟ ୨୪୯ ୧ ୫	ଟ ୦ ୦
ବିରୁଅଁ	ନ ୧୩୧୪ ମର	କ । ଗ । କେଶପୁର	ଟ ୧୭୨୦ ୩୦/ ୨୫	ଟ ୦ ୧୮୮
ସରଗତା	ନ ୩୨୮୮ ମର	କ । ଖ । ଜୁଗଲେ	ଟ ୫୪୨୫ ୫	ଟ ୦୩୦/୫୫ ୧୫୫/୧୫୫
ଏକନ	ନ ୧୨୬୨ ମର	କ । ମୌ । ବରଣ୍ଗେଲ	ଟ ୨୦ ୫୦/ ୨	ଟ ୦ ୧
ଏକନ	ନ ୧୨୩୬ ମର	କ । ମୌ । ସଜ	ଟ ୧୬୮ ୩୦/ ୨୧	ଟ ୦ ୧୫୫
ଏକନ	ନ ୩୨୮୮ ମର	କ । ଖ । ମକୁନପୁର	ଟ ୨୨୩ ୮୫	ଟ ୧ ୯
ଏକନ	ନ ୧୨୦୪ ମର	ଖ । ମୌ । ଲେଜାବାସୀ	ଟ ୧୦୫୦୫	ଟ ୦ ୦
ପରାଣିଆ	ନ ୧୨୩୧ ମର	ଖ । ମୌ । ସେରଷ୍ଟର	ଟ ୪୫୦୫ ୫	ଟ ୦ ୦
ଏକନ				W. WRIGHT.
				Sub Judge.

ମହାମତ୍ତ ଦେଖ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ੴ ੧੪੬

୧୯୯୫ ଶତା

ଭାବେରୁ ମାତ୍ରେ କୁଳୁକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମସିହା । ମୁଁ ଶ୍ରାବଣ ଦିନ ୫ ନ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଶିଳକାର

ଅଦ୍ୟ ଗୋଡ଼ିଏ ଆଂଶିକ ସୁର୍ଯ୍ୟପରିଗ୍ରହ ହେବ ।
ଉତ୍ତଳପଞ୍ଜି କା ମରେ ଦିବା ଦୂରପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଉଦ୍‌ବାଚୀ
ଦ ଗ୍ରାମ ମିଳିଟରେ ମୌର୍ଚ୍ଛି କୋଣାର୍କ ଧର୍ମଗ୍ରହ
ହୋଇ ଏ ଧାର୍ମ ମିଳିଟ ସମୟରେ ଦିନିଶ ଦିଗେ
ମୋକ୍ଷ ହେବ । ସୁର୍ଯ୍ୟ ନଶ୍ତଳରୁ କି ୧୫ ଗଣ୍ଠ
ପ୍ରାସ କରବ । ଛଂଗଜୀବିନାନା ମରେ ଏ ଗ୍ରାମ
ମିଳିଟ ସମୟରେ ଅରମ୍ଭ ଏବଂ ଏ ଧାର୍ମ ମିଳିଟ-
ଠାରେ ଶେଷ ହେବ ।

ଏ ନଗରର ମିଥିଷ୍ଠିପାଳିଟିର ବନ୍ଦିଗଳଙ୍କ
ନୟରେ କେତେକ ପରିକର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଅଛି ।
ଦାରେଣ୍ଗା ମହନ୍ତି ଅଜହର, ମୁନ୍ସି ଗୋଲମ-
ରସ୍ତର ଏବଂ ବାବୁ ହରିବନ୍ଧୁର ଘୋଷ ବାହାର
ଯାଇ ଜାହାଙ୍କ ଫଳରେ ଯେ, ବିଶ୍ୱରମ୍ଭେଳ
ଗାହେବ, ବାବୁ ଯଦୂମଣି ଘୋଷ ଓ ମୁନ୍ସି
ଶୁଳଜାକ ମହିମନ୍ତି କୁତନ ବନ୍ଦିଗଳର ସର୍ବୀ
ନୟକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଓছিৰ পঁজোনক পুত্ৰ পৰাদাৰ মহামন্দিৰ
হোৱেনজানকী বাবুৱৰ অনীৰ কেলা
লিবাদৰ গবৰ্ণৰ লিমুকু কৰিঅক্ষৰি। ষে
লিমুকু হেলা ভাতাৰু প্ৰথমৰে ষেৱা
কাছিকৰ গোটিএ হৃষুম রহিত কৰি কাছিকু
চিৰায়াৰ কৰিঅক্ষৰি। ষেৱা লিবাসী হৃষু
মানকু এক দিমেষ চৰ্ণীৰ পাশ পিঙ্গৰীৰ
কাছ আঞ্চ দেছেথলে। অপেগান পুৱা

ମୟରେ ହିନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣା କି ଥିଲା ।
ଏଣିକି ବୋଧ ହୁଅର ହିନ୍ଦୁମାନେ ଉଠି ବଜଙ୍ଗ
ଅସୁକୃତ ଗଜଧୂର ଉଠି ଆସିବେ ।

ତେଲିରୟୁମରେ ଗୋଡ଼ିଏ ଅଶ୍ଵର ସମ୍ମାଦ
ପାଠ କଲୁ । ଜାହା ଏହି ଯେ ଅସନ୍ତା ହୁର୍ଗ
ପୂଜା ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟ କି ୧ ଜାରି କରେଥା
ବନ୍ଦ ନ ହୋଇ ଦେବଳ ଅଛୋବର ମାସ
ତା ୨୧ ରାତାରୁ ତା ୨୫ ରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ
ହେବ । ଏପରି ହେଲେ ଗରିବ ଅମଳ କିରା-
ମାଙ୍କର ଦୁଃଖର ଘୀନା ରହିବ ନାହିଁ ଓ ଉଦ୍‌
ଷ୍ଟତକୁ ଏହାଙ୍କ କର କରି ହେବା ଦେଖି
ହେବ । ବର୍ଷକ ନାହାପରିବାର ଜାତନା ସହ
ଦିବା ଶତ ମାନ୍ଦସିକ ଓ କାଣ୍ଡିକ ପରିଶମରେ
ବଢାଇ କିନ ବାରଟା ଯାହା ଆନନ୍ଦ ହେବା
କରୁଥୁଲେ ତହିଁରୁ ଯେବେ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ
ତେବେ ଏମାନଙ୍କର ଆଉ କି ଗତି ହେବ ।
ଏତେକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟୁ ଏତେ ଲିର୍ଦ୍ଦୟ ହେବେ !!

ଥିମେମାନେ ଅନନ୍ତ ସହଜ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ସୁଧାର ମହାରାଣୀ ଆପଣା ଦେଉଁକର
ସହରେ ବାବୁ ରୂପସ୍ଵାଦ ସିଂହଳୁ ମନୋମାତ୍ର
କର ଜାହାଙ୍କୁ ପାଇବା ବାରଣ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ସାହେ-
ବଙ୍ଗଠାରେ ଆବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମରେ ମାସକୁ ୫ ଲଙ୍ଘନ କା
ଲେଖାଏ ଦେଇଲ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିବ୍ରତ ହୋଇ-

ଅଛନ୍ତି । ଆପାଇଇଃ ଗମସ୍ତସାଦ କାରୁ ମା ଏ
ପକାଣେ ସେଠାକୁ ଯିବେ ଓ ବୋଣସି ଅସୁକିଥା
ନ ହେଲେ ଏ ଉତ୍ତାରୁ ମଧ୍ୟ ରହ ଥାରନ୍ତି ।
ବାହୁଙ୍କର ଶିଥ୍ୟାଗରେ ସଦ୍ସାଧାରଣ ସତ୍ତ୍ଵି
ଥିବାର ଜଣା ମାତ୍ର କାରଣ ବାହୁଙ୍କଦ୍ୱାରୁ ବଳ-
ସଂସାର ଏକ ମନ୍ଦରର ସମସ୍ତ କର୍ମ ସୁଷ୍ଟୁ-
ଖାଲାରେ ଚାଲିବ ବୋଲି ସମସ୍ତକର ବିଶ୍ୱାସ
ଦେଉଥାଏ । ମହାଶାଶୀ ଏହାଙ୍କ ମନୋମନ
ବୋଲିବାରେ ଧର୍ମଧାରି ପାଦ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ପୁରୁଷ ରଥଯାଧି ଗତ ଗନବାର ଶେଷ
ହେଲା । ସେହି ଦଳ ଅପସନ୍ତ୍ର କାଳରେ ଠାରୁ-
ରମାଜେ ରଥରୁ ଓହାର ପଞ୍ଚଶିର ବିଜେଦ୍ଵାରା
ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ରହୁଣ୍ଡିବାସନରେ ବିହିନ୍ତୁ
ହୋଇ ବିବିଲେ ଏବଂ ତହଁ ଅରଦଳ ଅର୍ଥାତ୍
ଗତ ରଥବାରଠାରୁ ଶାଶମତ ଅନ୍ତରେ ଘେଗ
ହେଲା । ଏଥର ଯାତ୍ରାରେ ଯାଦିମାନେ
ଅପେକ୍ଷାକୁ ଅନେକ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଠାରୁର ଦେଖି
ଫେର ଯାଉଥିବାକୁ । ଓଲାଉଡ଼ୀ ପ୍ରବଳ କିମ୍ବା
କୁର ମାତ୍ରକୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ଠା
ବଚିର କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଦିନ୍ଦୁର ଘେଗିବାକୁ ହୋଇ
ନ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୌଣପି ଗେଗ ପ୍ରବଳ
କାହାଙ୍କିରାଣି କୁର ଉତ୍ସବ ଉତ୍ତା ପତି-
ଅଛୁ । ରଥ ମାତ୍ର ଯାଉଥିବା ବିଷକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁ ଦଇଲଣ ବିଶ୍ଵାସରେ ତହଁରୁ ତମ୍ଭୟ
ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାଣ ଜୀବନ କରିଅଛି ଓ ତହୁର୍ଥ ବିଷକ୍ତି

ଆଗେଗାଣ ହେବାର ପଞ୍ଜୁଣୀ ସମ୍ବାଦନା ଆଛି ।

କଲକାର ଗାଡ଼ିବାଲ୍ମାନେ ଲାଜସେନ୍ଦ୍ର
ଠାକୁର ଛଣୀ ବସୁରବାର ଅପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ
କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତି ଜଣକେ
ଧାର୍ଥକୋ ଲେଖାଏ ଠାକୁର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ସେମାନେ ଯେ କେବଳ ଏହା ନ ଦେଲେ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଯେଉଁ ପିଆଦାମାନେ ଉପସ୍ଥି
ବରବା ନିମିତ୍ତ କୋରକୀ ପରିଣ୍ମାନା ଘେରି
ଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଝରୁ କେତେକଙ୍କୁ
ମାର୍ପିଟ କଲେ ଓ ଗାଡ଼ି ବୁଲୁଷର ଦେଲେ ।
ରହିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେଚିଏ ଗାଡ଼ି ମିଳିଲା
ନାହିଁ । ପ୍ରବ୍ୟାଧ ଏକଶୁନ୍କ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ହାନକୁ
ସିବାର ସ୍ଵିତ ହେଲା ଜହାଜମାନ ବୋଲାଇ
ହୋଇ ପାରିଲା ମାହି ଓ ଗାଡ଼ରେ ବାଣିଜ୍ୟର
ଯେତେ ବାରବାର ସ୍ଵର୍ଗ ସବୁ ସୁହିତ ହେଲା ।
ଏଥରେ ଯେ କେତେ ଲୋକର କେତେ କ୍ଷତି
ହୋଇଥିବ ବୋଲା ଯାଇ ନ ପାରେ । ଏପରି
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ସାଉଠର ସାହେବ ବିବେଚନା
ପୂର୍ବକ ପ୍ରତି ଜଣର ଠାକୁର ଗୁରୁଙ୍କା କାଟି
କେଇ ଠଙ୍କାଏ ଲେଖାଏ ରଖିଲେ । ଏଥରେ
ଗାଡ଼ିବାଲ୍ମାନେ ସମ୍ମତ ହୋଇ ଗାଡ଼ି ସବୁ
ବାହାର କଲେ । ଯାହା ହେଉ ଗାଡ଼ିବାଲ୍ମାନେ
ବଳ ବଳରେ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
କୋହିଲେ ବି ବଳବତ୍ ।

ଗୋପାଳକୁ ମଠର ବରଣସି ମହନ୍ତିର
ହାଇବୋର୍ଡରେ ଯେ କିଛି ଆଶା ଉରସା ଥିଲା
ତାହା ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ହାଇବୋର୍ଡର ତାହା-
କିର ଅପିଲ ଉପମୀସ୍ତ କରି ଜଣେ ମହନ୍ତି
ନିୟକୁ କରିବା କାରଣ ଜଜ୍ବାହେବକୁ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଜଜ୍ବାହେବଙ୍କ ରାମ୍ଭ ବାହାଲ
ହେଲା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଜନ୍ତର ବିଷୟ ଅଟଇ,
ଏବେଳିକଣ ଏ ନଗରବାସୀ କେତେବେଳେ
ହିନ୍ଦୁକର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ସଦାବର୍ଦ୍ଦ ମଠକୁ
ଜଣେ ଦୂଷ୍ଟରଥ ମହନ୍ତିର ସେହାଗୁରୁତା ଓ
ଅପବ୍ୟନ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ସମ୍ପଳ
ହେଲା ଏବଂ ସନ ୧୮୭୩ ସାଲର ୧୦ ଆଜନ୍ତ
ଜାଗତ ହେଲା ସାଥାରଣ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ
ଏ ମୋଦିମା ପତ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦୀ ମଠର
ସୁରଖ୍ୟାଗୋଟିଏ ସେବା ଆଜନ୍ତ ମରେ
ଅଦିଲତଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକ୍ରମେ ମଠ ଓ ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରୀତି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅସବାରରୁ ବହୁଷ୍ଟତ ହୋଇ

ଅଛିନ୍ତି ଥମେମାନେ ଆଗା କରୁଁ ଯେ ଏହି
ଦୂର ଦୃଷ୍ଟିନ୍ତି ଦେଖି ସଦାବର୍ତ୍ତ ମଠର ମହନ୍ତି
ଅସ୍ଵଭାବମାନେ ସତର୍କ ହେବେ ଓ ସଦାବର୍ତ୍ତ
ସମ୍ପର୍କି ଅପଣାର ଚିକିତ୍ସକ ମନେ କରି ସେଇବା
ଜୀବ ନ ହୋଇ ଯଥାର୍ଥ ମାରଫତବାର ସ୍ଵରୂପ
ଦାଜାକ୍ଷର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାନ ପ୍ରତିପାଳନ ଉପରେ
ନୋହିଲେ ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିପଦ ଘଟିବାର
ଆଉ ବିଶ୍ଵ ବାଧା ଲାଗୁଁ ।

ସର୍ବେ ଅମିନମାନେ ମୋଟାଙ୍ଗରେ କୌଣସି
ଆମରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଆଗେ ଅପଶାର
ସମ୍ମାନ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ଓ ଗ୍ରାମବାସିର ଏଥରେ
ସୁତ୍ତି କଲେ ବରବରରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣିଲୁଁ ବେତେବିଦିନ ତଳେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା
ସବୁଛିକଜନ ଇଲକାରେ ଏକ ଗ୍ରାମର ଲୋକେ
ମରୁଷତିଦିନ ନାମକ ସର୍ତ୍ତ ଅମ୍ବେନକୁ ପ୍ରହାର-
ପାଶ ଯଥେଆଚିତ ସମ୍ମାନ କଲେ । ଅନ୍ୟ ଅମିନ
ମାନେ ଏହୁପା ସମ୍ମାନ ପ୍ରହଶ କରିବାରୁ ବାସନା-
ବଳେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବିନା ସମ୍ମାନରେ ସରକାରୀ
କର୍ମ ବରବେ କିଥର ଏହେର ସେମାନେ ରୂପୀର
ଛଲନା କରି ସେମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତା ଲିଟିଲ ଉତ୍ସୁକ
ସାହେବ ବିକଟକୁ ଆବେଦନ କଲେ । ସାହେବ
ଅମିନମାନଙ୍କୁ ଅଭୟ ପ୍ରଦାନ କିମିତ୍ର ଜଣେ
କନ୍ଧୁବଳ ସେ ଗ୍ରାମରେ ମୁଢିପୂଜ ରତ୍ନା-
କାରଣ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାର ଜୀବଣ ମେଳାନ୍ତରକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ସେ ଜଣେ କନ୍ଧୁବଳ ସେ
ଗ୍ରାମକୁ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ପୁଲିର ସାହେବ
ଏଥରେ ଅପରି କରିବାରୁ ବନ୍ଧୁବଳ ଉଠି-
ଗଲା । ଜୀବଣମେଳାନ୍ତରକର ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ମନକୁ ଥାପିଲା ନାହିଁ । ମୋଟାଙ୍ଗଲୀ
ଲୋକେ ସତରୁଚର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର
ଦୟ ବରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ଅତିରିକ୍ତ
ଅଭିଗ୍ରହ କି ହେଲେ ସେମାନେ ସରକାରୀ
କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରତି ଏତାଦୁଗଣ ବ୍ୟବହାରରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେବାର ଅପରିକି : ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ବୋଧ
ହେଉ ଅଛି ସେ ଅମିନମାନେ ସେପରି ଅତୀ-
ତର କିନ୍ତୁ ସେପରି କିଛି କରିଥିବାରୁ ଗ୍ରାମ-
ବାସିର ତାହା ସହ କି ଧାର ତାକୁ ପ୍ରହାର କର
ଥିବେ ଅଭିବ ଏ ବିଷୟକୁ ଉତ୍ତମରୂପେ
ତଦନ୍ତ କରି ଦୋଷ ପରିଷକୁ ବିହର ଦୟା ଦେ-
ବାର ଉଚିତ ଥିଲା । ଏଥର ଫଳ ଉତ୍ତମ
ହୋଇ ଥାଏନ୍ତା ବନ୍ଧୁବଳ ପଠାଇବାର ଫଳ
ଏହି ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି ଗ୍ରାମବାସିର ଦଗ-

କିଛି ହୋଇଥିବେ ଏ ଅମିନିମାନେ ଉତ୍ସାହର
ଧୋଇ ମନୋମତ ସମ୍ମାନ ଲୋକିଥିବେ ।
ଯାହାହେଉ ଘୁଲିପ ସାହେବଙ୍କ ଅପତ୍ରିମରେ
ଯେ ମେଳିଷ୍ଟୁରବାହେବ କଳ୍ପୁବଲ ଭିତାର
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଅଛି ଉତ୍ତମ ହୋଇଅଛି ।

ଧର୍ମଗାନ୍ଧ ଓ ଶାଶ୍ଵତବିଦ୍ୟାଳୟ

ଅମୂଳାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କର
ଆହୁନମରେ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ଏଠା
ଶାଙ୍କାପିଲାଲୟ ଓ ଧର୍ମଶାଳ ଚିହ୍ନାଳିଯର
ହିସାବ ଗୁଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ କଲେକ୍ଟରରେ ଗୋ-
ଟିଏ କମିଶୀ ହୋଇଥିଲା । ଶାଖା ଚିହ୍ନ-
ାଳୟର କମିଶୀ ଆଫୋ ଲାହୁଁ ଧର୍ମଶାଳ
ଚିହ୍ନାଳୟ କମିଶୀଟିଏ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତହର
ଅସ୍ଵବେଶନ ହେବେ ଦିଲା ନ ଥିଲା । ପ୍ରଥ-
ମୋକୁ ଚିହ୍ନାଳୟ ଏ ନଗରରେ ଥାଇଁ
ମିଶରିଯାଲିଟିର ଦାନ ଓ ଗବର୍ନ୍ମମେଡ୍ରୁର
ସାହାଯ୍ୟରେ ଓ ଶେଷୋକୁ ଚିହ୍ନାଳୟଟି ବୁଝ
ବେଦିନାଥ ପଣ୍ଡିତ ବାହାଗୁରୁଙ୍କଷାର ସ୍ଥାପିତ
ହୋଇ ଭାଙ୍ଗର ଦାନରେ ଚଢ଼ିଅଛି । ଏ
କମିଶୀରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବା
ତାକୁର ଫ୍ଲିଂର୍ଟ ଶାହେବ, ବେଦିନାଥ ମର
ଓ ଭାଙ୍ଗର ନାଏବ ବାବୁ ମାଥୋପ୍ରପାଦ ପଣ୍ଡିତ
ଉପପ୍ରିତ ଥିଲେ । ଚିହ୍ନାଳୟ ପ୍ଲାଟିନ ସମୟରୁ
ଗତ କୁନ୍ତ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିସାବ ବୁଝାଗଲା ଓ
ପ୍ରତି ଜାନୁଏଣ ଓ ଜୁଲାଇମାସରେ କମିଶୀଙ୍କର
ଅସ୍ଵବେଶନ ହେବାର ପ୍ରସାବ ଦେଲା । ଏତ-
ଦିନ ଅର ବିଛି ଶିଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଶାଖାରବ୍ରଦ୍ଧାଳୟ ସକାଗେ ମିଛରସିପାଲିଟି
ବାର୍ଷିକ ୫ ୪୦ ଟଙ୍କା ଓ ବର୍ଷିମେଣ୍ଡୁ ୫୨୦୦
ଦିଅନ୍ତି । ଏବୁଗ୍ ୫୭୭୦ ଟଙ୍କା ଜାହଁର ନିର୍ମିତ
ଆୟ ଅଟ୍ଟଇ ଏବା କୁତା ଥର ବିହୀନ ପାଇ
କେବେ ନିଲାଇ । ଗନ୍ଧବର୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର
୫ ୭୩୯ ୫ ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରତିବର୍ଷର ନିର୍ମିତ
ବ୍ୟୁଧ ପ୍ରାୟ ତେବେବି ଅଟ୍ଟଇ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଯେ
ବିଶେଷ ଉତ୍ସବର ହେଉଥାଇ ବୋଲିବା
ବାହୁଲ୍ୟ ଅଟେ । ଧର୍ମଶାଳ ଚବ୍ରଦ୍ଧାଳୟ ସକା-
ଗେ ବାରୁ ବେଦିନକାଥ ପରିତ ସାହାଦର
ପ୍ରତିବର୍ଷ ୫ ୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଅନ୍ତି ଓ ତହିଁର
ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୁଧ ଆଠ ଜାନ୍ମ ଅଟେ ।

ଏ ଚିହ୍ନ ଲମ୍ବ ଦ୍ୱାରା ମୟ ଅନେକ ଉପ-
କାର ଦେଉଥିଛି ଓ ଏହାକୁ ଚିରଯୋଧୀ ବରି-

ବାର ଅଛି ଆବଶ୍ୟକ । ଏ ପରେପକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ ବୈଷଣିକାଥ ବାବୁଙ୍କୁ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥାଏଁ ଓ ଅନ୍ତରେଖ କରୁଥାଏଁ ଯେ ସେ ତାହା ଚରଣସ୍ଥାନୀ କରିଦେଉଛି । ଏହା କରିବାକୁ ଏବେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତନପ୍ରେ ସମ୍ମ ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଓ କରିଦେଲେ ତାଙ୍କର ନାମ ଓ କାର୍ତ୍ତି ସ୍ଵଗୁପ୍ତଙ୍କୁ ରହିବ । ସେ ସର୍ବରେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯେ ସେ ବାର୍ଷିକ ଦାନରେ ସ୍ଵର୍ଗି କରିବେ ଜାହିଁ ଦିନ ଏଥରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ କ୍ଷତି ଲକ୍ଷିତ ହେଉଥାଏଁ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏକବରସ୍ତୁ ଲେଖାଏ ଦେଲେ ୧୦ ବର୍ଷରେ ୧୦ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଦେବେ ମାତ୍ର ଏହା ସମ୍ମାନୀ ବ୍ୟଧି ହୋଇଥିବ ଭେଣିବ ଆତ୍ମର ଦେବାକୁ ପଢିବ ଅଛି କୋଡ଼ିଏବରସରେ ଗୁଳଗାସତ୍ତ୍ଵ ବ୍ୟଧି ହୋଇଯିବ । ଧର୍ମଧେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୟା ତନ ବସ୍ତରେ କୋଡ଼ିଏବଜାର ଟଙ୍କାର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ବାଗଳ ଦିନ ଦାନ କରିନ୍ତି ତେବେ ତହିଁ ର ସ୍ଵଧରୁ ଚରଣସ୍ଥାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଚରକାଳି କଲିବ ଥାର କିଛି ଦେବାକୁପ୍ରତିବ ନାହିଁ ଏକ କାର୍ତ୍ତି ଚରଣସ୍ଥାନୀ ହେବ । ଏକ କାଳୀନ ଦାନ ନ କରିବାର ଆତ୍ମଗୋଟିଏ ଦୋଷ ଏହି ଯେ ବାବୁଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ସବକାରୀମାନେ ଯନ୍ତ୍ରପତି ଜାଙ୍କ କୁଳ୍ୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦାନ ନ କରିନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କର ଏବୁପ ପରେପକାର କାର୍ତ୍ତି ଲେପ ହୋଇଥିବ । ଅତିଏବ ତହିଁ ର ଚରଣସ୍ଥାନୀର ଉପାୟ କରିବାର ଉଚିତ ଓ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ୍ବେମାନେ ଉଚ୍ଚବା କରୁଁ ରାଧା ବାହାଦୁର ଏକଥାକୁ ଦେନା କରିବେ ।

ଅବଧାନପୂର୍ଣ୍ଣକା ଜାମରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପୁତ୍ରକ
ଆମେମାନେ ଉପହାର ପାଇଥିବାର କୃତଜ୍ଞତା
ପହଳ ସ୍ତ୍ରୀକାର କରୁଥିଲୁଛି । ବୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠ-
ନାଥ ଦେ ଏହାର ପ୍ରଶେଷ ଅନ୍ତରୁ ଏକ ଜାହାଙ୍ଗ
ଯହାଳୟରେ ଏହା ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା ।
ଉତ୍ତରା ପାଠାଳମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିବାର ଉଦେ-
ଶରେ ଏହା ବାହାରିବାର ଜଣାଯାଏ ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭକ ଯେ ଏହା ବିଶେଷ ଉପଯୋଗୀ ହେବ
ଆମୁମାନଙ୍କର ବବେଚନା ହେଉ ନାହିଁ ।
ପୁରୁଣାଶ୍ଵରରେ ଅଙ୍ଗ ଶିଖାରିବାରେ ଅସ୍ଥବ
ସ୍ଵର୍ଗୟ କଣ୍ଠ ହୁଅଇ ଓ କସ୍ତର ଅଳର୍ଥକ ଶମ
କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଅଥବା ଆମାନୁରୂପ ବ୍ୟକ୍ତି-
ପତ୍ର ହୁଅଇ ନାହିଁ । କୃତଗାଲୀରେ ଅଙ୍କପଥା
ଶେଷ କରି ବାହାରିବା ପିଲାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ
ଦେଖିଅବରୁ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଜାହା ଅନୁ-

ଭବ କରିଥିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଲଙ୍ଘନ
ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କରେ ଅଛିଗିଷା
ଦିଆମାଉଥିବା ଜାହା ଯେ ସୁବ୍ରତ ଶାଶ୍ଵତାରୁ
ଅନେକ ପରମାଣରେ ସତକ ଏବଂ ଅଳ୍ପକାଳ-
ରେ ଆୟୁଷ ହୁଅର ଏବଥା ବୋଧ ହୁଅର
କେବୁ ଅସ୍ତ୍ରାର କରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ
ପୂର୍ବଧାର ବିପ୍ରକାର ଥିଲା ଅଥବା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅବ-
ଧାକମାନେ ବିପ୍ରକାରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଇନ୍ତି
ଜାହା ଯେଉଁମାତ୍ରେ ନ ଜୀବନ୍ତି ଏ ପ୍ରସ୍ତର ସେ-
ମାନଙ୍କ କୌଣ୍ଠକ ଚରାର୍ଥ କରିବ । ଫଳରୀ
ପୂର୍ବଧାର ଶୁଣିବ ଏବନ୍ତରେ ଲେଖା ହୋଇ
ରହିଲା ମନ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନଗ୍ରହ ପୁଷ୍ଟିବିଳୁ
ଅସ୍ଵକ ସଂକ୍ଷେପ କରିବାରୁ ଯାଇ ଅନେକ
ସ୍ତରରେ ଏଥି ଲିପିତ ବିଷୟମାନ ଭଲ କର
ବୁଝାଇ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯାହା ଦେଇ ଏଥିଲି-
ନ୍ତର ଶାଶ୍ଵତରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା କାରଣ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଅନୁରୋଧ କର ନ ଥାରୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏଠା କେଳିଗାରୁ ଖୋରତା ଅବଧ କରିଛି କି ହେ
ବାର ଜଣା ଥାର ନାହିଁ କାରଣ ଗୋଟିଏ ମହା ଦ୍ୱାରାଇ
ବାର ଅବଧ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ନିରାକାର କୌଣସି ପ୍ରାଣରେ
ବହାର ଅଶ୍ଵିନୀ ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ଭୟର କରିଥୁ
ଗୋର ନାହିଁ ।

ନୂତନ ବାହିକର ବଦ ସୁରଗାର ଏକ ଫରିତାମ
ମୋବିଡିମ୍‌ଯାରେ ସ୍ଥାନ ବଚୁଳା କରିଥିଲେ । ବଚୁଳା ସୁଣି
ଗାନ୍ଧୀ ଅନେକ ବେଳେ ମାର୍ଗଥିଲେ ଶ୍ରୋତାମାନେ ବାହିକରକ
ଏକ ମୁଦ୍ରା ହୋଇଗାର କଣ୍ଠାବେ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇ ଟ ନିଷାକତି ମୂଳ ସପ୍ତାହ ଅପେକ୍ଷା
ରଖା । କଲାକାର ଅବୋ ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଦୁଇ ପ୍ରତିବଳ
ହେଉଥିଲେହଁ ତାହାର ପରିମାଣ ଏବେ ରଖା ସେବ ଦିଲ
କି ପୋଖର କୌଣସିଠାରେ ଶୋପାଏ ପାଣି ଦୂର ହୋଇ
ନାହିଁ । ଶ୍ରାବନମାସରେ ଏହା ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା କାରଣ
ଫଳ ଓ ଯେବେ କହୁଅଛନ୍ତି କି ବାଧାଲାପନଙ୍କ ଜଳ
ଦେବ ନାହିଁ ।

ଏଠାର ସ୍ବର୍ଗ ଦେଖୁଣୀ ବଲେବକୁ ବାହୁ ଶ୍ରାନ୍ତାଥ ବକ୍ଷ-
ବର୍ଣ୍ଣ ଚୂପୁସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ମେଳଙ୍ଗର ଓମଦା ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ବିଶ୍ୱାତ ହାରସ୍ଵର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦରସରେ କାଳ ମନ୍ଦିରମାରୁ
ମୁକ୍ତ ପାଇଗଲା । ଉତ୍ତମ ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାରୁ ସରକାର
ଓଙ୍ଗଳ ମନ୍ଦିରମା ଚଳାଇବାକୁ ଗୁହ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଏ ମନ୍ଦିର-
ନାରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଦେଖୁଣୀ ମେଳଙ୍ଗର ବାହୁ ପ୍ରାଣବନ୍ଧସାଧୁ-
କର ଦବେଦନାର ଚଢ଼ୀ ଦେଖାଯାଏ ଅଧେନାକେ ଶୁଣିବୁ
ଏ ହେଉ କାହିଁ କଣ୍ଠିତ ଭଲବତ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ଜଗତ ସିଂହ ପୁର ଆନା ଲକ୍ଷକରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀରେ
ଦୂରଜଳ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନ୍ୟରେ ଜନି ସମ୍ମର୍ଶରେ କଳହ ହେବାର
ଏକକଣ ଅନ୍ୟବୁ ଦାଆରେ ଏଗର ଯାତର କଲ୍ପନେ ସେ
ତହିଁ ଅବଧିନ ମରିଗଲା । ନବବିମାର ଜବନ୍ତ ହେଉଥିଲା ।

କନ୍ଦମ୍ବାର ତଥୀଲିବାର ବିନିମୟ କିମ୍ବା କେବାର
କାଳ କରିମରେ ଏଠା ସହଜବାର ମହାପିଳ ବାରୁ ହରମୋ-
ହନ ଦର ଏକଟିଙ୍ଗ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଦର ମହାଶୟ-
ପୁରୋ ଥରେ ଏକର୍ମରେ ବିନିମୟ ପାଇଁ ଏବଟିଙ୍ଗ ହେଉ-
ଥିଲେ :

ଅନ୍ୟବୁଦ୍ଧର ତଥ୍ସିଳଦାର ପନ୍ଥମାସର କୁଣ୍ଡଳ ଶୃଷ୍ଟିଥିବା ଓ
ତାଙ୍କ କର୍ମ ସବାରେ ମନୋହାର ବିଦ୍ଵିମାନେ ସେଠାର
ନିବାକାରିଣ ଜନହୃଦୀ ଥିବା ପ୍ରସଂଗ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ।
କର୍ମମାନ ଶୁଣିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରୁ କେବେ ଜ ବାହାରିବାର
ଶ୍ରୀସୂତ୍ର ସ୍ଵରଗ୍ରୋଣେ ସାହେବ ଏଠା ଘୋଷିବାର ହେଉ
ମୋହରର ହାରକଣ ଘୋଷନ୍ତି ଏବତୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵର୍ଗ ନିଷ୍ଠା
କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଶବ୍ଦମେଶ୍ଵର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ବୋଧ
ତୁଏ ଏହାଗୁଡ଼ାକ ହେବ ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ମେଘାତନ ଦିଲେ କବି କବି ନାହିଁ ମାତ୍ର
ତାତୁଶ ଦୂରି ହେବାକୁ ନାହିଁ । ନାମାନ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ୍ୟାର
ଅଛି । ସଥେକୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଭିକରେ ଅନେକ ଶାହରେ କେବ-
ଳ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । କେବଳ ନାଲକଳ ପ୍ରାୟ ରୁଦ୍ଧିର
କୁଣି ଉଚ୍ଚମ ହୋଇଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବବା ଏବିକି ଏତେ ନଦୀ-
ଭଗ କାହିଁ କି ?

ଏ କର୍ଷ ସର୍ବଦାନ୍ତ ଆମ ଅଛି । ଯଠାରେ ଜଣେ ଦୋକାନ
ଥିଲୁ ଥିଲୁ ରଖି ଗୋଟି ଦୂର ତଳ ଆଶା ଲେଖାଏ କବିଅଛି ।
କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ସାବୁ ନହେ ସାହାରେ ଅସବ୍ରାତ ।

ବୋର୍ଡ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ନିମନ୍ତ ଓ ଅକବାର
ଆଜିର ଉଚ୍ଚଦାତ ଅପରାଧ ଥିବାରେ ଯୁଗ୍ମର ନନ୍ଦିହି
ଏହି ମାନେ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଦ୍ୱାରା ପାଇବେ ।

ବିଶେଷତାର ସୁକ୍ଷମ ଗୁଡ଼କୁଆଁର ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଣ୍ଠାଇବ
କୁଣ୍ଡେ ବୁଦ୍ଧିକଣ୍ଠରେ ସଙ୍ଗରେ ହିର ହୋଇଅଛି । ଆଗାମୀ
କାହାଏବୁ ମାତ୍ର ତା ତ ଉପରେ ନବାହ ହେବ । ଗରବାନ
ବର୍ଷର ବଢ଼ି, ମହାବୁକାମାନଙ୍କୁ ଅମୟତର ହେବ ଏବଂ କବାହ
ବୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ଜଗତଯାକ ବନ୍ଦିନ୍ଦ୍ରାନ୍ତରେ ସେଷକାଳ
ହେବ । ସୁର ସମାବେଶରେ ଏ ବିବାହ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନବାହ
ହେବାର କଳୁନା ଅଛି । ମୁକୁନ୍ଧପଥ ପଣ୍ଡି ତମାଳକ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବ ଦେବୀ ଦେବେ କି ?

ଗନ୍ଧାରାଟ ମୁଖ୍ୟିପାଳଙ୍କର ହେଉଛାର୍କ ବୃଦ୍ଧମୋହନ
କ୍ଲାର୍ଯ୍ୟନ୍ କହିବଳ ତୋଷରତ୍ନ ଅପରାଧରେ ଅରସୁକୁ
ଦେବାର ତୋଷ ସ୍ଥାକାର କର ଏକବର୍ଷ କାର୍ବଗ୍ୟ ଦର
ମାତ୍ରାରୁ 1.4 ଲୋକ ହେଲାମାତ୍ର ।

ଅମେରିକାରେ ଅନ୍ତର ହିନ୍ଦୁପେଶ୍ଵି ଅଟରେ ପାଠ
କଲୁଁ କି କିମିକତାରେ ସେଇଁ ଗୁରୁତର ଯାଦି ପୁରୁଷ କିମି
ପୂର୍ବକ କେଣା ବୋଲି କେବଳ କରିଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅମେରିକାରେ ଏଥୀଥିଲେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଲଙ୍ଘନମାନରେ ମାନ୍ୟ
ଦିର ଲେଖିଥିଲେ ଗବର୍ନ୍ଟ୍‌ର ତାହା ପାଠ କର କରିବାର
ପୁରୁଷକିମିନାରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାରପୋରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପଠାଇ
ଥିଲେ । ତେଣୁଠି କମିଶନର ଚନ୍ଦାରେ କର ପୁରୁଷକିମିନା
କିମି ଉପସ୍ଥିତ ଦେଇଥିବାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷ ଲଙ୍ଘନକୁ
ରଙ୍ଗ ପଥ ଏକଣ୍ଠରେ ଚଳିଲୁଁ ଶିଥିଅଛି ଏ ସେ ଅନ୍ୟ କମିଶନ
କାରୁଁ ବଦଳ ହୋଇଥିଲା । ଲେଖକରେବା ଗବର୍ନ୍ଟ୍‌ରଙ୍କର ବା
ମନ୍ତ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵାଳ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ।

ବାଲୁଡ଼ାର ହଣେ ସରକଳ ଅଟେସର ଅନ୍ଧାପ୍ରସାଦ
ଗୃହିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ଦ ହେଁ ପା ଏ ଅନ୍ଧାର୍ଥ ଦିଶାରେ
ଦୌର୍ଘ୍ୟପର୍ବତ ଦୋଷ ଦେବର କାଶବାସ ଦଶ ପାଇଅଛୁ ।
ଏ ବିଜ୍ଞାନ ଅର ମେରେ ସରକାର କର୍ମ ପାଇବ ନାହିଁ
ବୋଲି ଗର୍ଜିମେଣ୍ଟ ଗର୍ଜିମେଣ୍ଟରେ କଳାପକ ଦିବ ଯାଇଅଛେ

SUPPLEMENT TO THE UTKAL DIPICA 19th July 1879.

CORRESPONDENCE.

ON STUDY OF POLITICS BY
OUR INDIAN STUDENTS.

THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA
CUTTACK.

(B,
A hot controversy has been going for some time past between the *Asian Mirror* and the *Bengalee* aenent the study of Politics by our young students. The *Bengalee* is of opinion that, it is of the utmost importance to our students to be initiated into the mysteries of politics from their early age, so that they may on attaining manhood be able to carry on discussions on political subjects in which the interests of this country is greatly involved. The *Mirror* maintains an opinion diametrically opposite to what has been entertained by his contemporary, and thinks it is not safe at all to entrust its study to the hands of the pupils of such a tender age.

Before entering into any discussion as to the relative merits of these arguments, it is necessary I think to define what politics is. "Politics," Dr. Webster explains, "is that part of ethics which has to do with the regulation and Government of a nation or state, the preservation of its safety, peace and prosperity, the defence of its existence and rights against foreign control or conquest, the augmentation of its strength and resources, and the protection of its citizens or their rights, with the preservation and improvement of their morals." I accept here Dr. Webster's definition, and it is most concise and illustrative; and as he is one of the best authorities with

whom we do generally consult. If the scope of Politics be what is given in the context, I think the more we discountenance its study, especially amongst our students, the better. For the time that will be devoted to it will be so much the time lost. It is a subject the study of which should engross the attention of a free nation. Is India, I may ask, a free country, and the Indians a free people? As questions of the kind have since of late been much sifted in many quarters, I think it may interest our English students in Orissa to have some idea of it. But the subject is so vast and comprehensive that one may write volumes upon it. I must however crave indulgence for the meagreness of the explanations into which I have now to enter, for my object is to make it as short as possible, so that you, Mr. Editor, may be able to afford space for it in your paper.

Let us now see which of the conditions enunciated by Dr. Webster in his definition of Politics can practically be fulfilled if our native students were to pursue its study in the manner suggested by the *Bengalee*. In the first place Dr. Webster says, "Politics has to do with the regulation and Government of a nation or state." We should leave this matter altogether out of our consideration as it does not concern us, and appear too much above the nature and capacity of a subject nation to think upon. With regard to the "preservation of the safety, peace and prosperity," of our own selves, or of our state, we are helpless in the extreme and must have always to depend entirely upon British Government for the enjoyment of the

same. The same may be said with regard to the "defence and existence of our rights against foreign control or conquest," as well as "the augmentation of its strength and resources."

Nine hundred years' continued subjection under foreign yoke has damped all our energies and manly spirits and has told much upon our physique and constitution with the loss of our former independence, our national strength is gone, our courage is gone. We have been turned into a nation fit for no other occupation (the performance of which requires great muscular strength and agility) than that of quill-driving. It is almost certain that the Bengalees will never make a good soldier, or a good sailor. For they are too weak to bear any sort of fatigue. Looking moreover to their physical organization it will be manifest that they are doomed to live more under subjection than to flutter for a day even in the air of political freedom. But thanks to their stars, that they have been placed under the beneficent rule of the British Government, and are enjoying in common with their rulers, many of the rights and privileges of a free and civilized nation. The education which they are receiving has evinced a marked change in their social and intellectual condition. They have nothing to fear from a foreign enemy, for in all cases of foreign aggressions, they are sure to be protected by British Valor and British force. They are in fact well off in almost every thing which concerns their every day life. Under these circumstances one may fail to understand of what earthly goodwill the study of politics be to them? It will

on the other hand create a longing for some of those rights to which they can lay no claim, or even should they do so, they are sure never to get them. When a desire is once created and left unsatisfied, it will lead them to discontent, and make them unhappy all their life. They should therefore give up all such idea for "where ignorance is bliss it is folly to be wise." Why do they not therefore pay attention instead to many other important matters in which they are badly deficient, and the improvement of which would really contribute to their own weal? Their mode of agriculture, for instance, is bad, why do they not try to improve it? Their manufacture is in a state of stagnation why do they not exert to revive it? We have abundant mines of precious metals and many other useful mineral substances, why do they not form joint stock companies to work these out for their own advantage? We have nice hilly tracts suitable for Tea and Cinchona plantations; why do they not grow tea and cinchona for them-

selves? They have means as well as opportunities enough to carry on merchandize in the plentiful produce of their own country, but how many of them can you show have laid out capital in enterprizes like these. In all matters therefore, it has been observed, which constitute to raise a nation to eminence and greatness, they show an extreme abhorrence and depend entirely upon foreign industry and enterprize, which they show great avidity in doing things which directly are of no material advantage, to them. The *Mirror* is quite right in saying, with reference to the late proceedings of the Dacca Student's Association that "it is very bad that young men in their teens should leave their studies and take to the discussion of subjects about which they know as little as probably does the man in the moon know about our mundane affairs."

There is already a complaint that many of our young graduates have been puffed up with an overweening opinion of their own sufficiency and

with a sublime sense of their own importance as distinct units in the body politic. If disobedience to parents and elders and insubordination to official superiors constitute a crime, it is nowhere I think to be found so much as in our present "half-formed" and "ill-informed" graduates. If to this they add the knowledge of politics they may possibly turn out firebrands not only to the annoyance of their neighbours but to our rulers also. Owing to these reasons I am entirely at one with the *Mirror* in deprecating the study of politics by our students. I have no objection to their doing so when they have grown sufficiently old in years and judgment. I fear my young friends will come down upon me for such an expression of opinion. But if they think over the matter calmly and dispassionately, I doubt not, they will take me as their true friend for this well-meant advice.

Yours sincerely
QUIDNUNC.

9089 COA 1

କୁଳ ପାତ୍ର ଫୁଲ

137

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉ ୧୪ ଗ

ସ ୩୦ ଜ୍ୟ.

୩୨୭ ଇନ୍ ମାହେ କୁଳ ସନ୍ଧାନ ମେତ୍ରିତ । ମୁଁ ଶାବଦ କି ୨ ନ ସନ୍ଧାନ ଶାଲ ଶନବାର

ଅପ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ୩୫୯

ଏ ସପ୍ତାହରେ ବର୍ଷା ବା ମେଘାତିଥି ଆଦୌ
ନାହିଁ । ଆଜାଗ ଅଛି କିମ୍ବଳ ହୋଇ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ରୌତ୍ର ହେଉଥାଇ । ମାତ୍ର ଏହା କେତେ ପକ୍ଷରେ
ଦ୍ୱାଦଶବର ନୁହେ କେତେବେ ଦିନରୁ ରୌତ୍ର
ଦେଖା ନ ଥିବାରୁ ପଢ଼ିବା ଗଠକ ମହାଦୟା-
ରେ ଥାର ରୌତ୍ର ଲେଖି ଥିଲା ଜାବା ପକ୍ଷରେ
ଏହା କଣେବେ ଉପକାଶ ଅଟଇ । ନାଲକଳ
ଯୋଗେ ଯେଉଁ ଫଳ ସବୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅଛି ତହିଁ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଭାଲ ଅଟଇ ।
କିନ୍ତୁ ଏପରି ବାରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟାଦୀ ହେଲେ କେତେ
ପ୍ରତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ମାତ୍ର ଶୀଘ୍ରରେ
ସବୁର ବର୍ଷା ହେବାର ରହିବା ଦଶୁଅଛି ଏଥରେ
ଯାହା ହେବ । ଏହା ଲେଖିବାକାରେ ଅଛି
ଚାନ୍ଦି ଓ ଜାମ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇ ।

ମେଘାତିଥି ନ ଥିଲେହେଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆଦୌ ଦୃଶ୍ୟ
ନ ହେଲା । ବୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୁଅନର ସବଳ
ସ୍ଥାନରେ ଦୃଶ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ ପରି, ମାତ୍ର କଟକରୁ
ବାଲେଶ୍ୱର ଅଛି ଅନୁର ଥିଲେହେଁ କଟକରେ
ପହଞ୍ଚ ଦିଗିଲୁ ଓ କାଳେଶ୍ୱରରେ ଜାତା ନ
ଦିଗିଲୁ ବଡ଼ ଆଶ୍ରୟର ବିଷୟ । ଜେହାତିଷମାନେ
ଏଥର ବିଛି କାରଣ କିମ୍ବା କର ପାଇବେ କି ?

ସୁରର ଗତ ରଥଯାତ୍ରା ପକ୍ରାନ୍ତରେ ହିନ୍ଦୁ-
ପ୍ରେସ୍ଟିଆସ୍ ମୋଲକୁ ମୁହମାନ କନ୍ଦିଲାମା-
ନେ ଓ ପୁଲବର ଅଶୀଖା ପାହେବମାନେ
ରଥକୁ କୁର୍ରାବାରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ମନୋବେ-
ଦିବା ଜାତ ମୋଇଥାଇ ଓ ପ୍ରଥାନ କରିବା
ଏହା କିପରି କମ୍ଭାଦେଲେ ଆଶ୍ରୟର ବିଷୟ ।
ହିନ୍ଦୁଯାଦାର ଭାର ବାହିକ ପୁରୁଜଣ ଜଳମୁ-
ବକ ଲାଗରେକଙ୍କ ହିନ୍ଦେ ଦିଅଗଲା ବୁଝା ଯାଇ
ନାହିଁ । ଆର୍ମ୍ବିଂଗାରେବ ନୁଭଳ ନୁହନ୍ତି ସେ
ହାଙ୍କ କରିବା ଅର୍ଦ୍ଧବିମୟ ପୁରୁରେ ଅଗବା-
ହତ କରିଛନ୍ତି । ଗରବର୍ଷ ସେ ଭାତନ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବରଥିଲେ ଏବର୍ଷ କାହିଁକି ଏତେ
ଅମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ । ବର୍ଷମାନର କମ୍ଭା-
ନର ବବଳିବାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ ମହେଶ ରଥ-
ଯାତ୍ରରେ ଉପରୁତ ଥିଲେ ପୁରୁର ମେଜିଶ୍ଵର
ଦିନେ କିମ୍ବା ବସିଲେ । ଦୂର ତିରଦେର୍ଷ ପୂର୍ବେ
ଏହି ମେଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ସମୟରେ ବିହିତାରେ
ଦେଇଲାଣ ଯାଦି ମଜାଦିଲାରେ ମର ଯାଇ-

ଥିଲେ ଏବର୍ଷ ରଥଭଲେ ତିବଜଣଙ୍କର ପ୍ରାଣ
ଗଲା । ଶ୍ରୀ କରମାଥମହାତ୍ମାଙ୍କ ଯାଦାହେରୁ
ପୁଅ ପ୍ରଥାନ ଅଭିବକ୍ଷଣ ଯାଥାମୟରେ ମେଜ-
ଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଶେଷଗୁଣେ ସାବଧାନ ହେବାର
ବିଚିତ୍ର । ଯେଉଁ ମେଜଶ୍ଵର ଅପଣାର ବାଯ୍ୟାନ
ଜାଗି ଏପରି ଦ୍ୟାକାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବର୍ମରେ ହୁଏ
କରନ୍ତୁ ସେ କର୍ମର ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁଥିରୁ ରଥ ଭଲେ ମନୁଷ୍ୟ
ପତ୍ରବାର ଗେଟିଏ ବାରଣ ହାତମାନଙ୍କ
ଭରଗରାପଣ ଅଟଇ । ଏତେ ଭରଗରରେ
ରଥ ଟାଣିନେବାର କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା ।
ଏବେବୁ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ଟିଆସ୍ କହନ୍ତି ଭରପ୍ରାପ
କରିବାମାନେ ରଥଟାଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଗୀତ୍ର ସାର
କ୍ଲେଶରୁ ପାର ପାଇବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କ
ଧର୍ମ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାୟପତି ଆସା ନ କର ଭରଗର-
ରେ କର୍ମ କରିଥିବାର ବୋଥ ହେଉଥାଇ ।
ଭକ୍ତ ପଦିବା ରମରାତ୍ରି ସବୁନାହେବରେ
ପ୍ରଶଂସା କରି ବୋଲନ୍ତି ସେ ସେ ଭୟକର ସମ-
ୟରେ ସାହସ ପ୍ରକାଶ କରି ନ ଥିଲେ ଆହୁର
କେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ ନାମ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଭରଗର କଥା ।
ପାର୍ଲିମେଞ୍ଚର ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଭରଗର-
ରେ ଆପୁକମ୍ପ ବିଷୟରେ କିମ୍ବାରେ ଉପରୁତ
ହୋଇଥିଲା । ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପୁଅ ଗବ-
ଶ୍ଵର ଜେଜରେଲେ ଲାଗ୍ଜ ନର୍ଥକୁ ବାହେବ

କାବୁଲ ସୁଦିର ବ୍ୟୁତ ସଂହାନ୍ତରେ ବଲିକଣାଷ୍ଟ
ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସଭାର ଆବେଦନ ସମ୍ଭାବେ
ଆଗତ କରି ତହିଁ ପୋଷକଭାବେ ଥାପଣାର
ଅଭିମତ ବନ୍ଧୁ କଲେ । କପାମାସୁଲ କର୍ତ୍ତନ
ବିଷୟରେ ବହିଲେ ଏଥରେ କର୍ତ୍ତକରେ କୋ-
ଓଫଲେସ୍ ଟଙ୍କା ସୁତ୍ତ ପଢ଼ୁଅଛି ଓ ଯେଉଁ
ସମୟରେ ଓ ଯେତ୍ରକାରରେ ଏ କର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଅଛି ତାହା ଅଛି ଥାପତ୍ରିଯୋଗ୍ୟ
ଅଟଇ । ଭାରତବର୍ଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ହୃଦୟ
ଧୂଳିମ ହୋଇଅଛି ଯେ ତାହା ସେ ଦେଶର
ଉପକାର ନିନିତ ନ ହୋଇ ବିଲ୍ଲିଏତର ଲାଭ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋଇଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜ୍ଞାନ-
ଭଲ ଥାପଣା କାନ୍ତନମଳର ସର୍ବମାନଙ୍କ ମତ
ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତାୟକୁ
ଅଟଇ । ବାରିକମାତ୍ରର ବ୍ୟଧି ଲାଗବ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ଯେଉଁ କର୍ମମାନଙ୍କରେ ଲାଭ
ଅଛି ସେମରୁର ବ୍ୟୁତ ଦିଲାତ୍ କାଟିଦେବାର
ଉଚିତ ହୁଅ । ସେନାକ ବ୍ୟୁତ ଉଣା କରିବାର
ଉଚିତ । ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କୁ ଅସ୍ଵକ ପରିମାଣରେ
ସରକାର କର୍ମରେ ନିୟମକୁ କଲେ ଅବରତ
ବେତନ ସବୁରୁ କିଛି କର୍ତ୍ତନ କଲେ ଓ
କେତେବେଳେ କର୍ମ ଦିଲାଦେବେ ବ୍ୟୁତ ଅଜ୍ଞବିକ
ଉଣା ହେବ । ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଏ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଯେତ୍ରକାଂ
ତର୍କବର୍କଙ୍କ କଲେ ଓ ବିଲାତର ପ୍ରଥାନ ପଦି-
ବାମାନଙ୍କର ଯେପରି କାବ ହୋଇଅଛି ସେ
ଥରୁ ସୁବିରାଗ ରହସ୍ୟ ହେଉଅଛି । କପା-
ମାସୁଲ କର୍ତ୍ତନ ପୋଷକଭାବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ-
ଙ୍କର ହେତୁମାନ ଅଛି ପୁଷ୍ଟି ଅଟଇ ।
ନର୍ଥବ୍ଲେ ମାହେବ ବିଶେଷ ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ନ
ଥିଲେହେତେ ଭାବର ବନ୍ଧୁତା ଯୋଗେ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଘୁ ପଣ୍ଡାୟ ପଦିବାମାନେ ସୁବା ପ୍ରଗଂଧି
ହାହେବଙ୍କର ପୋଷକଭାବ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ-
ଙ୍କର ଦୋଷ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନର୍ତ୍ତନ ବୁଦ୍ଧ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେଇଥି
ବ୍ୟଥିରୁ ପାପୁ ତଳିବୋଟି ଠଙ୍କା କର୍ତ୍ତନ ହୋଇ
ଥାରେ ଓ ସେ ବିଲଜପ୍ତ ସେନ୍ୟକମିଶନ
ଦୂର ପ୍ରଥାନ ବଞ୍ଚି ଥିବାରୁ ଏ କଷ୍ଟହୃଦୟ
ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇନ୍ତି । ପ୍ରତିବିନିମ୍ଯାନ
ଅନେକ ଦେଶୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା କଷ୍ଟକୁ କରିବା
କରି କେହନି କର୍ତ୍ତନ କରିବା ଓ କେତେବେଳେ
କରି ଉଠାଇଦେବାର ଯେ କହିଅଛନ୍ତି ତାହା
ଅବ୍ୟାପ୍ତି ସୁରକ୍ଷା ଓ ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗର ଅଟେ

ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ସର-
କାଷା ବର୍ଷରେ ଦିନ୍ୟକୁ କରିବା କଥା ଅନେକ
ଦିନରୁ ଶୁଣିଥାଏଁ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞ ଦେଖି
ଯାଉ ନାହିଁ ଏଥର ଏକଥା ବିଜ୍ଞ ବିଶେଷରୂପେ
ବାହାରାଥାଙ୍କି । କେତେକ ଦିନ ପୂର୍ବେ କେହି
ମେମୂର କହୁଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚ ବେଳ
ନର କର୍ମସବୁରେ ଇଂରେଜମାନେ ଅଛନ୍ତି
ସେବବୁର ବେତନ ଭାଗୀ କରି ଦେଶୀୟ ଲୋ-
କଙ୍କୁ ନିୟକୁ କଲେ ଅନେକ ଲଭ ହେବ ।
ଏଥରେ କାଞ୍ଚବଳ ସାହେବ ଆପଣି କରି
କହୁଥିଲେ ବେତନ ଭାଗୀ କରି ଦେଶୀୟଙ୍କେ-
କଙ୍କୁ ନିୟକୁ କଲେ ସେମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେବେ ଓ ଏହା ଆମ୍ବେ ଲେଖିନେଶ୍ୱର
ଗର୍ଭର ଥିବା ସମୟରେ ଅନୁଭବ କରିଥାଏଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ ବେତନରେ ସବ୍ ତେୟଠି ପଦ
ସଂଖ୍ୟା ବର ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅନେକବ
ଗାଲ ଜାଇଥାଏଁ । ଏ କଥାଟି ଏହିପରି କଥାରେ
କଥାରେ ବିବ ନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବ
ସତେ କି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର କପାଳ ଫିଟିବ

ଦିବସେ ଚନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦର୍ଶକ

ଅଜ୍ଞନଙ୍କା ଓ ଭୁବନ୍ଦ୍ରାରୁ କେତେ ଦୁଃଖ
ଜନ୍ମେ ଓ ଅନର୍ଥକ କେତେ ଅବସ୍ଥାର ଆଶଙ୍କା
ହୁଏ ବୋଲିଯାଉ ନ ଥାରେ । ଲେଖନାଥ
ଆସାଧାରିଗ ଘଟନା ହେଲାଣନୀ ଲୋକେ ତହିଁର
ତର ବୁଝି ନ ପାର ବିମ୍ବା ବୁଝିବାରୁ ଚେଷ୍ଟା ନ
ବର ନାହାଦ ଆଜୁମାନିଙ୍କ ବଥା ବାହାର କରିବୁ
ଓ ତହିଁ ସଜ୍ଜେ ଅମଙ୍ଗଲର ଅଗଜ୍ଞା କରି
ବ୍ୟପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ
ଘଟନାରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବ୍ୟପ୍ତ ହେବାର
ଦେଖି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ହେଲୁଁ । ଜାହା ଏ ପ୍ରସାଦର
ଶିର୍ଷାଙ୍କିତ ବିଷୟ ଅଛାଏ ସଫଳତି ଅଛି ତୁ
ବା ଅସାଧାରଣ ନ ହେଲେହେବେ ଜାହା ଦେଖି
ଲୋକେ ବଡ଼ ତମକୁର ଓ ଅସ୍ତ୍ରବନ୍ଦ୍ର ହୋଇ
ଗଲେ । ଏଥର ବୁଝାନ୍ତି ନମ୍ବେ ଲେଖୁଥାନ୍ତି ।

ଗତ ନିରାଳବାର ଦିନ ଦିବା ପ୍ରାୟ କିନି
ପ୍ରହର ସମୟରେ କଲେକ୍ଟରୀ କରେଣୁବେ
ବେହି କଣେ ଦୈବାରୁ ଆକାଶରେ ଚନ୍ଦ୍ରକଳା
ଦେଖି ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ
ଦେଖିବାକୁ ବୁଝ ବେଳେ । ଜାହାବେଳେ ତନ
ନିଷ୍ଠ ଉଦୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏହିକଥାର ତହିଁ
ପଞ୍ଚଗଲ, ବି ନାମକରିବାର ବି ଅମଲ
ଇତର ବି ରହୁ ସମ୍ପ୍ରେ ଅଯତା, କରି ଶବ୍ଦ

ଦେଖିବାକୁ ଦଉଡ଼ଲେ ଓ ଦେଖି ଅଛି ତମଙ୍କୁ
ହେଲେ । କିମୁଣ୍ଡ ଏହା ଘଟିଲା ବୁଝି ନ ପାଇଁ
ବାକୁ କିମୁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଗିଲା ଓ ଯରଶେଷେ
ଏହି ସିଂହାନ୍ତ ହେଲା ଯେ ଏ ମୂର୍ଖ ନାହାଦ
ଅନଙ୍ଗଳ ଘଟିବ । ଜାଗିବା ବିଷ୍ଣୁମାନେ (ବେ-
ମାନଙ୍କର ମଂଞ୍ଚା ଅଳ୍ପ ଆୟର) ବିଷ୍ଣୁନ୍ତୁ ବସିଲେ
ବା ଉଦ୍‌ଧର ଉତ୍ତର ବୁଝାଇ ଦେଲେ ବାକୀ
ସମସ୍ତେ ବଜ ବ୍ୟସ୍ତରେ ପଢ଼ିଲେ ଓ କଣେ
ଜ୍ଞାନିଷକ୍ଷିତରକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ୍ତ ଦେଖିଲୁଁ । କଲେକ୍ଟରୁ
କରେଣ୍ଣ ରହି ଥିଲୁଁ ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କରେ ଏହା
ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଓ ସବଳମ୍ବାନରେ ଏହିପର
ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଗିଥାଏ ଓ ଭାବ ଅନଙ୍ଗଳର
ଆଗରା ହୋଇଥାଏ । ଏହେତୁ ଆମ୍ବେମାନେ
ଏ ଫକଳାର ଉତ୍ତର ବୁଝାଇ ସେମାନଙ୍କର ଅଗଜ୍ଞ
ଦୂର ବରକା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରକାବ ଲେଖି-
ବାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ନଚତ୍ର ବିହି
ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା ଜାତିର ପ୍ରଥାକ
ଦୟା ନହିଁ ।

ବୋଧ ହୁଏ ଅୟକାଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କର ଦିନ୍ମାର
ଏହି ଯେ ଜନ୍ମଦିନାନ୍ତେ ଦିଦିଶରେ ନ ଆଛି
ଗ୍ରହରେ ବାହାରାହୁ । ଏହା ପ୍ରମ ଅଚ୍ଛି
ଜନ୍ମଦିନଙ୍କ ଦିଦିଶରେ ଦୂରୀ ନ ଦେବାର
ପ୍ରଥାନ ବାରଣ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ ରେତ ଅଛଇ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ରେତ ବିଶ୍ଵରୁ ଉଣା ଓ ଆକାଶ
ଅଛି ପୁରୁଷଙ୍କ ଦେଲେ ଦିନବେଳେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଜନ୍ମର ଦୂରୀ ହୁଏ ଏହା ବର୍ଷାଗୁରୁ-
ରେ କେବେ ଘଟିଥାଏ । ବାରଣ ବିହୁଦିନ
ବର୍ଷା ହୋଇ ରୌଦ୍ର ଦେଲେ ଆକାଶ ନିର୍ମଳ
ହୁଏ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ରେତ ମାତ୍ର ଉଣା ଥାଏ ।
ଆମ୍ବେନାନ୍ତେ ଏଥର ଅନେକଥର ଦେଖିଥିଲୁ
ଓ ହୃଦୟର ପାଥାବଳ ସୁନ ତାଙ୍କ ଦିନ ବୌ-
ଧିଧିଥର ବିଶ୍ଵ ବିଶେଷ ଅନନ୍ତ ଘଟି ନାହିଁ ଦିମା
ଘଟିବାର ଗାହା ବାରଣ ନୁହେ । ଉତ୍ତର ଦିନ
ଶୁଭ୍ୟକ୍ଷେ ତୁଳ୍ଯଦ୍ୱା ଥିବାରୁ ଦବା ଛିଦ୍ରତ ହନ-
ସୁରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦୟ ଓ ରାତ୍ରି ଛିଦ୍ରତ କେଳେ
ଅନ୍ତର କାଳ ଥିଲା । ଏଥର ଶ୍ରାବନକୁ ଦବା-
ରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦୂରୀ ହୁଏ ହାତ୍ ପଥ୍ୟ, ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ବାରଣଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦ ଦୂରୀ ଦେଲ ଦେବ
ବାରଣଙ୍କୁ ଯୀବନକୁ ନମ୍ବି ହୁଏ ହେଲ । ଅଜ-
ଏବ ଏହା କହିବ ନୁହେ ଦିମା ଏହା କହିବାକୁ
ଅବସ୍ଥାର ବାରଣ ନୁହେ । ସଂଘାରରେ ପୁନ
ତାଙ୍କ ଯାଇଥିଲୁ ଓ କେବେ ଆଜା ଦୂରୀ ଅନ୍ତର
ପୁଅଳୀ ଜହାର ବାରଣ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର

କଳଦୋଷ ବା ପାପ ହୋଇପାରେ ଦିବସରେ
ତନ୍ଦୁଳକ୍ଷେତ୍ର ଦିର୍ଘଜ ଗଙ୍ଗେ ତହଁର ବିଛାହୁ
ସମ୍ରକ୍ଷ ନାହିଁ । ଅତିଏବ ଲୋବେ ଏଥେର ଆଉ
ବିଦ୍ୟ ନ ସ୍ଵାଧୀନ ଅବା ବିଜ୍ଞାନ ଆଶଙ୍କା ନ କରନ୍ତୁ ।

ସର୍ବ ଅତ୍ୟାଗୁର ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ଉଲ୍ଲବ୍ଧରେ ଏକ ଗ୍ରାମର
ଲୋକେ ମରୁପରଦୀନ ସର୍ତ୍ତ ଅମିନକୁ ମାର
ପିଣ୍ଡପୂର୍ବ ସମ୍ମାନ କରିଥିବା ଓ ଏଥର ଉଦୟନ୍ତର
ନ ହୋଇ ଜଣେ କନେଷୁବଳ ସେ ଗ୍ରାମରେ
ମୁତ୍ତୁପୁନ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ
ଲେଖିଥିଲୁଁ । ବଢ଼ିମାନ ବୁଲ୍ଲିଲୁଁ ସେ ସେ ମକ-
ଦମାର ଉଦୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସି-
ଜାତିକ ଅମିନକୁ ମାର ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଅମିନ-
ମାନେ ଗ୍ରାମର ବେଳେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାରିପାଇ
କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାର ଜଦ୍ରା ମେଳେଷୁର-
ଙ୍କଠରେ ଅମିନ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ନାମରେ
ମାରିପାଇର ଦିଶାପ୍ରତି ଦେବାରୁ ସେ ପ୍ରଥମେ
ବ୍ରଦ୍ଧ ଜନ୍ମଷ୍ଟେକରିତାର ଓ ତୃତୀୟ ଜନ୍ମ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠରଦ୍ୱାର ଉଚ୍ଚର ଉଦୟନ୍ତ କରଇଲେ । ଏ
ଦୁଇ ଉଦୟନ୍ତରେ ମାରିପାଇର ନାଲାଗ ମିଥିଆ
ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବାରୁ ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ହେଲା । ଗ୍ରାମର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅମିନ ବି-
ଗେଷ ଆଶାର କରିଥିବାରୁ ସ୍ଵଲ୍ପଦ୍ୱାର ଚଳାଣ
ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ଡାକୁରଙ୍କ ସାକ୍ଷରେ ମକ-
ଦମା ମାତ୍ର ଖାଇ ଗଲା ଓ ଅମିନ ଜଳିବ
ପାଇଲା ।

ଏଥରୁ ଧ୍ୱନି ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅମିନମାନେ ସେ
ଗ୍ରାମରେ ଅଭୟାସର କରାଯାଇଛନ୍ତି ଓ ଏହା
ଆମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ବହୁଅକୁଁ । ପ୍ରମାଣରେ
ତୁଟି ହେବାରୁ ଅମିନ ମୁକୁ ହେଲୁ ସେଥିପାଇଁ
ଗୋଚନା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କନ୍ଦଳିବଳ କି ସକାଶେ
ସେ ଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରେରଣ ହେଲା ? ଅମିନମାନ-
ଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟତ୍ତ ଲିଠିଲାଭୁତ ସାହେବ ଅମିନମା-
ନ୍ଦିଙ୍କୁ ଅଭୟ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବିତ ଜୀବଣୀ ମେଜଞ୍ଚୁ-
ରଙ୍ଗନିକଟକୁ ଚଣୀଲେଖିବାରୁ ସିନାତାଙ୍କ ଅନୁ-
ଦେଖରେ ଏହା ହେଲା !! ଜୀବଣୀ ମେଜଞ୍ଚୁର
କୃଷ୍ଣଗୋବିନ୍ଦ ଗୁଣ୍ଡ ସାହେବ ଦେଶୀୟ ଲୋକ
ଦ୍ୱାରା ମୋର୍ଦ୍ଦୟରେ ଲୋକଙ୍କର ଘର ତାଙ୍କୁ
ଉତ୍ତରାଂଶେ କଣା ଥିବ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ପ୍ରତି ସେମାନେ ଆଗେ ତୁଟିବାର କଦମ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ନହେ । ଅମିନମାନେ ମେଧାବିଲେ ରଷ୍ଟଦି
ପଲାମୀ ସବୁଙ୍ଗେ ଜାନାଦି ଅଭୟାସର କିମ୍ବୁ

ଥିବାର କାହାରକୁ ଅବଦିତ ନାହିଁ ପୁନର୍ଭୟ
ମନ୍ଦିରମାର ପୂର ଉଦୟରୁ ଦେଖିଛକ୍ଷର
ଜାଲୀଗ ସଞ୍ଚିତ୍ତ ମିଥ୍ୟ ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେଲା
ବରଂ ଅମ୍ବନମାନେ ଗ୍ରାମୀ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅଭ୍ୟାସରୁ ବର୍ତ୍ତିବାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଜଣା ଗଲା ।
ଯେମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇ ଅଭ୍ୟାସରୁ
କର କର ଉଲ୍ଲଠି ମିଥ୍ୟ ଜାଲୀଗ କରିବା ହୁଳେ
କରିବା ନେଇଛୁର ଯେମାନଙ୍କର ଏ ଦୂର୍ଭୟତି
ଉପରୁରୁ ହାତିମଙ୍କୁ ନ କଣାଇ ସାହେବଙ୍କ ଚିଠି
ଅନୁସାରେ କଜନ୍ତୁବଳ ସେ ଗ୍ରାମକୁ ପଠାଇବାର
ବଡ଼ ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟ । ଏହିର ଯେଉଁ ଫଳ ଆମ୍ବନମାନେ
ଆଗଙ୍କା କରିଥିଲୁଁ ତାହା ଏହି ଥିବାରେ
କିମ୍ବା କଣ ? ଯାହା ହେଉ ମେଳିଷ୍ଟର ସାହେବ
କଜନ୍ତୁବଳ ଉଠାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସୁଖର
ବିଷୟ ।

ଅମ୍ବିନମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସର ବିପର ରହୁଳ
ହେବ ? ଏଥର ବି ବିଜ୍ଞ ଉପାୟ ନାହିଁ ? ଆମ୍ବୀ-
ମାନେ ଲେଖି ଅଛିଲୁଣି ବେହିତ ଶୁଣିବାକୁ
ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାସର ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରମାରେ
ଜଣେ ଜୟଶ୍ଵର ମେଳିଷ୍ଠର ବହିଲେ ବିନା ତୁଳି-
ମରେ ସରକାର କର୍ମ ଚିଲାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ
ମନ୍ଦିରମାରେ ବରର୍ଷେଅର ଥାହେବକ ତାଠୀ
ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଜୟଶ୍ଵର ମେଳିଷ୍ଠର
କଜନ୍ତୁବଳ ପଠାଇଲେ । ଏ ପୁଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଅଭ୍ୟାସର ବିପର ଉତ୍ତା ହେବ । ଅମ୍ବି-
ମାନେ ଅଭ୍ୟାସର କରୁଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଲୋକଙ୍କ
ଜାମରେ ଡଳିତ ମିଥ୍ୟ ନାମ୍ବର କରୁଅଛନ୍ତି,
ଏହା ବି ସହ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ । ଅଭ୍ୟବକ
ଆମ୍ବୀମାନେ ସବନୟେ କମିଶନର ଓ କଲେ-
କ୍ଲାବ୍ ସାହେବମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛି
ଯେ ସେମାନେ ଅମ୍ବିନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣ
ପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ ବିଗେଷ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିବ ।

ଅମୂଳାନଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ସଂବାଦିଦାତା ଲେଖି
ଅଛିନ୍ତି ଯଥା—

ତଳତମାର ଜାଗେଇଶ ଗୁରୁକାର ଶ୍ରୀପୁର ବାବେସାହେବ
ଅଧିକାରୀ ମେଳକ୍ଷେତ୍ର ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ସବୁତିକଳନ
ଘର ପ୍ରଥମ କରିବାରୁ ଶ୍ରୀପୁର ଫେରଇ ସାହେବ ଜୀବନ
ମାନକ୍ଷେତ୍ର ସେହି ଦିନ ବାରବରୀ ପମୟରେ ଗ୍ରନ୍ଥକାଳ ଜଳ
ପଥରେ ଶେଇବକଙ୍ଗ ମୁକ୍ତାମର୍ଦ୍ଦ ପ୍ରଥାନ କଲେ, ସିକା ସମୟ-
ରେ ଅସମାନକ ନିଃଶବ୍ଦ ସାହେବ ମହୋଦୟ ପଦର ସହ-
ବକରେ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଥମ କଲେ ଯେ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପର୍କର
ଅଗ୍ରପାତ ହୋଇ ଥିଲା । ସାହେବ ମହୋଦୟ ପ୍ରାୟ ଦୂର-
ଦସ୍ତ କାଳ ଏଠାରେ ଥିଲେ ଜାହିର ହୃଦୟଶୁଭା ଓ ଶାର

ଦିକ୍ ପରିମଳାର ଏଣ୍ଟାକର କୌଣସି ବନ୍ଧୟ ତାଙ୍କର
ଅଗୋଚର ଜ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ସୁକର୍ମରେ ପ୍ରାୟ ସହିତକ-
ଜନଶ ସବଳ ଲୋକେ ସନ୍ତୃଷ୍ଟ ଥିଲେ ।

ପୁକନା ନିବାସୀ ପେରି ହାଜର କବଳ ବଠା କେଲ-
ଗାହାରୁ ପଳାୟକ କରିଥିଲ ସେ ପୁନର୍ବାର ଧୃତ ହୋଇ ଥିଲି
ଅଛି ସେ କହେ ସେ ଦିନବେଳେ କେଲିର ସଦରଦରେଖା
ବାଟେ ସେ ବାହାର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ଗତ ହୃଦୟରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ କଥାଟୁ ଦୂଷି ହେଉଥିଲା କର୍ଣ୍ଣମାନ ପ୍ରୀଣ୍କାଳ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି ଘରସ୍ଥ କାହାଶା ଓ ଦେବତରଙ୍ଗ ବିଜମାନେ ଦୂଷି ହୋଇ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାରା ଗଛମାନ ଏ କରପାରେ ଉତ୍ସମ ହୋଇଅଛି । କୌଣସି ବୈଶରଣ କରେଣ୍ଟ ପ୍ରାଦୂର୍ଯ୍ୟର ନାହିଁ ।

ଏଠା କଜାରରେ ମୋଟଗୁରୁଳ ଟେଣ୍ଟ ସେ ୧୫ ଟଙ୍କା
ସବୁ ସେ ୨୦ ଟଙ୍କା ହିସାବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ୨୦ । ୨ । ୨୯

ସାଧୁବଦୀକଷଂବାଦ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର କଲେବିକ୍ଷଣ ସାହେବଙ୍କର ତୁଳୟ ଗ୍ରୂ
ଆମୀ ଅଶ୍ଵମାସ ତା ୪ ରଖିରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ । କେନ୍ଦ୍ର-
ବିପଢ଼ା ଆମା, ପଟାମୁଶାର, ଆଲୀ, କନିକା ଦେଖି ତା ୫ ରି-
ଖିରେ ଯାଇଗୁରେ ଉପର୍ତ୍ତ ହେବେ ସେଠାରେ କିନିଦନ
ରହ ଧରମଶାଳକୁ ଅସିବେ । ତା ୫ ରଖିରେ କଟକରୁ
ପ୍ରତିଦାନନ କରିବେ ।

ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାସପୁରୀ ବୟସ ତୋଧୁରୁ ଓ ବାହୁ କାଳିପଦ
ବାନ୍ଧିଯାଇ ମଧ୍ୟରେ ଏଠା ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ
ସେଇଁ ଖେଳିଲୁଗ ମୋକଦମା ଲାଗିଥାଇ ଉଚ୍ଛ୍ଵରେ ପ୍ରଥମ
ଲୁଣିତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଶ୍ଚର ନୂତନ ବାଲୁହର ନିପୁଞ୍ଜ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି ଓ ମ୍ବ୍ର ଜଳକ ମହିମାରେ ଜାଲଗେଇ ବଜାକ ବରୁ-
ଦରେ ଏକ ମୋକଦମା କେଉ ଅଛନ୍ତି । ଏ ପର କଳିକଟା
ହାରବୋର୍ଡ ବିଷା ଦଳର ପ୍ରି କିବରିଷ୍ଟଲାଭରେ ମୋକଦମା
ଚାଲାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୁ ରେକଷ୍ଣ କରିମାର ଜାର ମକଦୁମା କଥା ପାଠ-
କମ୍ବାନକ ମୁଖର ଥିବ । ସେଥାରେ ସଫେଳ ପ୍ରମାଣ ନ ମିଳି-
ବାର ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ଅପରାଧୀ ଓଳାଲ ଗୋଲକାନନ୍ଦ ଦରକୁ
ଜଳ ସାହେବ ଶମା ଦେଇ ସାଂକ୍ଷେପ କଲେ ମାତ୍ର ସେ ହରି-
ବରିଗ୍ରହ ପ୍ରକୃତ କଥା ନ କହିବାର ଜଳ ସାହେବ ତାର ମିଥିମା
ଯାଏ ଦେବା ଅପରାଧରେ ପରିଜନବାବୁ ସୁପର୍ଦ୍ଦ କଲେ ।
ଏଠା ଜଳରୁ ମେଳକ୍ଷେତ୍ରକଥାର ତାହାର ବିରୁ ହେଲେ ଏହି
ମକଦୁମାରେ ନୀତିକ ବାରିଷ୍ଟର ଗୋଲକାନନ୍ଦ ପଥରେ ଉପ-
ଗିରି ହୋଇ ଆର୍ଦ୍ଦ ଦକ୍ଷତା କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅପରାଧର
ପ୍ରତ୍ୟେ ପ୍ରମାଣ ସବାରୁ ଜଳରୁ ମେଳକ୍ଷେତ୍ର ତାର ଦିନ ପର-
ମରେ ଛାନାମ କାରାବାସର ବଣ୍ଡ ଦେଲେ । ସେ ଆର୍ଦ୍ଦ-
କାଲଙ୍ଗ କର ନ ପାରିବା ଓ କିଶେଷ ଝର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅପରାଧ
ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ବନ୍ଦରପତି ଏପରି ଅଳ୍ପ ବଣ୍ଡ
ଦେଇଥିଛନ୍ତି । ଅନେକ ଏଥରେ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟା ଦୂରେ
ବାହିତ ହୋଇଥିଛନ୍ତି ଉତ୍ସମ ଚୋଇଥିଛନ୍ତି ।

ଶୋଧି କଥାମେଳଙ୍କର ଦିଲିପ ସାହେବ ପାଞ୍ଚଟି
ହାଲ ତଥବାସର ମନସର ରହିବାରୁ ବାରୁ ଜଗମୁ-
ନ ରୟ ତେସତୀ କଲେନ୍ଦ୍ର ସେଠାରୁ କବ ରହିବାର
ନ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଆଜ କହିବିନ ସେଠାରେ ରହିବାର
ହୃଦ ପ୍ରତି ଆଜି ନ ହେଲେ ଆସନ୍ତା ମୁହଁବାର ସେ
ଏଇ ଥିଏ ପାଇଲା ।

ଅମୋର ସ୍ଥାବନ୍ଧୀ ସକଳ ନିୟମ ପ୍ରତିପାଳନରେ ଦୁଇ
ହଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଏ ଏହା ସୁଲଭ ବନ୍ଦୟ । ତାକର ଘଣ୍ଟର

ସରବାର ଯୁହିମା ଖାଲି ତାକିଠାରୁ ପଢ଼ ଲେଖିଥିଲେ ନ
କେବେକ ଜଣ ରୂପିଯ ଅବସଥନୀ ପାର ହୋଇ ଆଦି-
ଆହୁତି ଓ ଅଧେ ତାଳି ସାହାୟ କର ବିଷ ଦେଇଅଛୁ ।
ଅମ୍ଭିର ତୁଳିଷାହାରୁ ପଢ଼ ବାହକର ବନୀବାସରୁ ପଠାଇଲେ
ଓ କୁଣ୍ଡିମାନଙ୍କୁ ଅଫଗାନ ସ୍ଥାନା ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର କିମ୍ବିଦେ-
ବା ବାରଣ ସରବାର ନିକଟରୁ ଅଜ୍ଞ ପଠାଇଲେ ।

କରିବାରେ କେତେକ ହିନ୍ଦୁଣ୍ଡି ପ୍ରାଚୀର ସମ୍ମ
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଯାହା କି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇବାକୁ ନାସିକ
ପଢିବା ଯାକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଜୀବନ ପ୍ରତିରୂ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ଆମୁଖେବର ନାନାକ
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ହତକର ଓ ପ୍ରକଳ୍ପ-
ସମୟ ଅଛି । ଅହମାନକର ଲଜ୍ଜା ସେ କଳ୍ପନାକାରୀମାନେ
ଏଥରେ ସମାପ୍ତ ଥିବାକୁ ଓ ସବସାଧାରଣ ସେମାନଙ୍କ
ଜୀବନ ଦେଇବ ।

ଅନ୍ତେମାନେ ଅଛି ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ଜଣାଇ ଅଛୁଁ ସେ
କଲକାର ଭାକ୍ତର ସୌଭାଗ୍ୟ ମୋହନ ଠାରିର ସଙ୍ଗାତ
ଦିବ୍ୟରେ ହୈପୁଣ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଶାମଦେଶୀ ମହାବଜାଳିଠାରୁ
ସମ୍ମାନ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ସୌଭାଗ୍ୟ ବାରୁ ବେତେକ ଉତ୍ତର
ସମ୍ମାନକାଳ ନିକଟରୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସେ ମେଘରେ
ଅଛି ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଶର୍ତ୍ତ ତୋର୍ମା ଓ ପ୍ରଶଂସା
ପଡ଼ି ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଶଂସିତ ବାରୁ
ସହିତରେ କ୍ଷମାକ ପାଇବାର ଦେଖି ଅନ୍ତେମାନେ ଅଛି
ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରିଥାଏ ।

ଲଙ୍ଘରେକର ଦୂତ ମେହର କେଇବୁନ୍ତି ସାହେବ
ଦିନର ମାସ ତା ୧୩ ଉଶରେ କାହାରୁ ନଗରରେ ପ୍ରେସେ
ହୋଇ ଥିବେ । ସେ ତା ୧୩ ଉଶରେ ଖରିମାରେ ପୁରୁଷ
ଥିଲେ । ସେହି ଶାକରୁ ବାହିମ ମୟାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରାଜି
ତେଜିମାନେନ ତାହର ସମ୍ବନ୍ଧବାହାରୀ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ଅନ୍ତର୍ମାଳାକବିର ପୂର୍ବ ଉଲ୍ଲେଖିତ ମନ୍ଦିର ସାହେବ ଯେ କି
ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ମାରନ୍ତି ସିଂହର କଜ ଫରରେ ଥିଲେ କର୍ମ
ବାଗ କରି ଦୟାତ ସାହି ଅଛି ।

ବ୍ୟେ ଜାଗାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେଇଁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଧର୍ମ-
କଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂରକଣ୍ଠ ପାଶୀ, ଅଠବିଲୁହ
ଯାଦବଜୀବ ହୋଇଥିବ, ଓ ୫ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କଟିବ ପରିଶ୍ରମ
ସହି ବନ୍ଦରର୍ଷ ଲେଖାଏ ବାହିବାସୀ ତ୍ରୁଟି ହୋଇ ଅଛି ।
ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକ ଲକ୍ଷ ମାତ୍ର ପାଇବାରି ।

କରୁଥିବୁ ସେଇରେ ପେର୍ କରିବାକୁ ମନ୍ଦିରମା
ତୁମ୍ଭ କବ ପ୍ରାତିରେ ଲୋକିଲୁହୁ ସେଥରେ ଅଗାନ୍ଧି
ବ୍ରତିଧର ଧାର୍ମକ ନୂରାର ଦୌର ସୁର୍ଯ୍ୟ ଫୋଟାଫଳ ।

ଅସାମର ଦୟ କମିଶନର କେବ ଶାହେବ ବରାକ
ପାରେ ଚତେ ମାତ୍ର ତା ଏ ଦିନରେ ପ୍ରକେଷ ହୋଇ
ଗଲିଥିବ ବହ ଦାରଳିଲାଗୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ
ମାନ୍ୟବର ଡତ୍ତଙ୍କ ସାହେବକାରୀ ତା ୧୫ ଦିନରେ ଗର୍ଜ
କେଲେ । ମତିର ସାହେବ ତା ୧୮ ଦିନରେ ଦାରଳି-
ଲାଗୁ ଦିଅଗାବ ଅସି ତା ୧୯ ଦିନରେ ସେଠାରୁ
ଦିନିବୁ କମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ନମିତ ପାଶ୍ଚ ଦିଲେ ।

କ୍ରାହ୍ପଦ୍ରବ୍ରତ ଏ ଦିନୟୁଗ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ସେତେ ଦିନ
ଆଏ ବନ୍ଧନାରେ କୃଷିଦିନାଳୟ ହୋଇ ନାହିଁ, ତେଣେ
ଦିନ ଯାଏ ବଢ଼ିଯେଗୀୟ ମେହମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ ଯେ ସା-
କ୍ଷମ ମୁଦ୍ରାକୁ ଯାଇ କୃଷିଦିନ୍ୟା ଶିକ୍ଷା କରି ଅସୁଥାନ୍ତି ।
ସେତେ କିମ୍ବା ଜନ୍ମବ୍ୟାରେ ଏ ଦେଶର ଲୋକେ ଉତସୁନ୍ଦର
ପରିମଳ୍ୟ ନ ବହିବ ତେଣେ ଦିନ ଅନ୍ତେମାନେ ତେଣର
କ୍ଷମିତା ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାର ନ ପାଇବା । ଠିକ୍ ହୋଇବା ।

ମୁଣ୍ଡିବାବାଦ ପଚିକା କହନ୍ତି, ଏହି କିବିଷ କଲିଯୁର
ଦୂତିକଳଙ୍କର ଅତ୍ରରେ ମିଳିଯୁର ଖେଳଙ୍କର ଅଧିନ ଏକ
ଶା ଗୁରୁତତ୍ତ୍ଵା । ସଂଗ୍ରହ କରୁ ଶାମରେ ସହିବେଳେ
ବାପଥୁମ ରୂପ ଧୂଳି ହେଉଅଛି । ସେ ଶାମ କଲିଯୁର
ରୁ ଗର କୋଣ ହଜା । କଲିଯୁରର ମଧ୍ୟ ଧୂଳି ବୁଝା
ହେଉଅଛି । ସୁରମ୍ଭ ଏବନ୍ସ୍ୟର କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ କର
ରଖି ନାହିଁ । ତେପଣୀ ମାନିଷ୍ଟ୍ରେକ ଅକ୍ଷସାକାନ ବିବାହ
ମେ । କୌଣସି ଉତ୍ସବକ ଏବନ୍ସ୍ୟରେ ଅନୁୟୁଦିତ
ଏକ ପ୍ରେରିତପଣି ପ୍ରକାଶାର୍ଥ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
କିମ୍ବା ହେବାଲୁକ କହନ୍ତି, ସହାରରେ ଉତ୍ସବପ ବର୍ଷା
ଏବଂ ଫୋରମନ୍ଦ ଏବଂ ପୋରାରେ ଆମୀର ପାତାରେ ଏବଂ

NOTICE TO CORRESPONDENTS

"A Friend of Temperance"—declined with thanks.

CORRESPONDENCE.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA.
DEAR SIR.

Fear is a prerogative of mankind. Every man can indulge in his own fear without being liable to be questioned by his neighbour. Fear is born with us, tho' we cannot say that it dies with us. It is in our nature, and therefore no word of wisdom can allay, no legislation check, and no law can punish. Altho' it is a prerogative and a birth-right, yet there is a limit to its sphere of action; and when it o'erleaps its bounds, and assumes the attitude aggressive, the society has

certainly a right to call in aid some means or other to keep it within its legitimate limits. We have straight jackets for the maniac, flagellation for the unruly school-boy and snubbing for the parvenu. But what curb or punishment can be invented to keep fear within bounds, specially when it assumes the shape of politico-phobia. Our power of invention here falls to a discount, but you Mr. Editor, or your readers may be able to devise some means, to force people to enjoy their own fears by their own firesides and not send them out for an airing to the detriment of others. As for us students, we are loyal to the backbone and no load of politics can change our feelings. But if politics be worth

knowing, I and my fellow-students see no reason why we shall be kept away from the study of politics. Your *Quidnunc* is afraid of there being discontent. But would not a good knowledge of agriculture breed discontent when the scientific agriculturist finds no land to cultivate. But it is useless to write an essay on the genesis of dissatisfaction. I therefore content myself by saying that the student's friend the Bengalee is right in his opinion, and in subscribing myself.

Your Obedient
Servant

AN OVERGROWN SCHOOL BOY.

ବିଜ୍ଞାନ

କବିର୍ମଣେଙ୍କ ହୃଦୋହା କୁଳୟ
ଶୁଭକାନ୍ତ ପଦବର୍ଷରେ ଏହା ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟକର ଅଧିକା
ବନ୍ଦକତାର ପ୍ରଧାନ, ଦେଖିଥୁ ଓ ଦସମ ଜୀପନ୍ଧନକୋଠା-
କଠାରେ ଏହା ଦକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଅଛି । କବିକତା ଦୋଷାନ୍ତରେ
ଗାର୍ଜନକ ସ୍ଵପନଟେକ୍ରେଷନଠାରେ ତାତମାୟୁକ୍ତ ସହିତ
ବନ୍ଦକତିର ମୂଳ୍ୟରେ ଦକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଅଛି ସଥା । ଅନୁନ୍ଦନ୍ତ
କଠା ଆଶ କୁ କୁ ୧୯୫୨ ଆ କୁ କୁ ୧୯୫୩ ଘରମାସ
ସମେ , ନଗର ମଲ୍ଲ ଗଠାରାଜ ଦେବ ।

ଏହାକୁ ସମ୍ପାଦିତାରଙ୍ଗେ ଜୀବାଖ ଅଛୁ ସେ ଅମେରିକା
ବଳଦମ ଦାସକ ବିରତୀ "ଦାତାଗାରଟି" । ୫ ଅଧ୍ୟାୟ
ସାଥ ଛପା ବରତରୁ ଗ୍ରାୟ ଅଗାମୀ ସ୍ଵର୍ଗର ମାସରେ
ସ୍ଵର୍ଗକ ବନ୍ଧୁ କିମିର ବାହାରକ ଓ ବସନ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୯
ହେବ । ସେଇମାହେ ଚତିତ ମାସ ଠା ୨୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଅଗ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ ଅଥମାନଙ୍କ କିନ୍ତୁ କିମିର ପଠାନବେ ଘେରାନକ
ଟ ୧୯ ମୂଲ୍ୟରେ ସପ୍ତମ ମିଶନାରିତି । ୩ | ୧ | ୧୫

ଶ୍ରୀ ମଥୁରାଥ ବାନ୍ଧିତି । ସା । ହାଇ
ମାନ୍ଦିବଗୋପଭାର କଟକ
ଶ୍ରୀ ରଦ୍ଧନାଥ ସାହୁ । ସା । କଟକିବକାର କଟକ

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର

ବାରୁ କୃତ୍ତବ୍ୟକ ଯୋଗେ ଦଳକ ବନ୍ଦୀୟା	୩ ୫୮
ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରୀ ଦଳକ ସାହେବ ଅଞ୍ଜିନ	୩ ୫୯
ମୂର୍ଖୀ ଶେଷ କାରାର ବନ୍ଦୀୟା	୩ ୬୦
ବାରୁ ଆଚକ୍ରମିତ ପାହାୟତ ଦଳମାଳ ଅଞ୍ଜିନ	୩ ୬୧ ୫୦
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବବା କଣ୍ଠେ ଲକ୍ଷଣି ବନ୍ଦୀୟା	୩ ୬୨ ୫୦
ବାରୁ ଦଳାର ମାହାତ୍ମୀ ଦଳକ	୩ ୬୩
ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମିଶ୍ର	୩ ୬୪
ଶ୍ରୀ ଉଦ୍‌ଧର୍ଯ୍ୟ ଏକ, ମାହ୍ୟକ ସାହେବ ଦଳକ ଅଞ୍ଜିନ	୩ ୬୫
ମୂର୍ଖୀ ପୁରୁଷୀଙ୍କ ଦଳକ	୩ ୬୬

ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ଉତ୍ତରଳାପିତା ସହଜ କଟକ ନଦୀରାଜାର କଟକ
ପ୍ରିୟୀ - କଣ୍ଠାନିଧି ସମ୍ମାନସ୍ଥରେ ମୁହଁ ରେଣ୍ଡ ଗ୍ରହଣାର୍ଥି ହେଲେ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୪୮

ତା ? ଦୁଇ ମାହେ ଅଗ୍ରନ୍ଧ ସଜ ୫୭୯୯ ମହିଦା । ମୁଁ ଶ୍ରାବନ ଦି ୧୯ କ ସଜ ୫୭୯୭ ଶାଲ ଉନିବାର

ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ ଟେଳେବର୍ଷକୁ }

ଆମ୍ବାକେ ଆଜନ୍ଦପୁର୍ବକ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଇଚ୍ଛାନଗରର ମୁଠ ମହାବ୍ଲକ ନାମ
ସରଶାର୍ଥ ବିଟ୍ଟ କାର୍ତ୍ତି ସାଧନ ବରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ କାଶାରେ ସର୍ବ ହୋଇ
ଦେବା ସଂଗ୍ରହ କରିବା କାରଣ କମ୍ପିଟିଏ
ଟାପଳ ହୋଇଥାଏ । ମହାବ୍ଲକର ବିଜ
କାର୍ତ୍ତିମାନ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ଯାଗରୁକ ରଖିବ
ଇଥାତ ସେହି ପକ୍ଷରେ ଲେବମାନକର କିନ୍ତୁ
କରିବାର ଉଚ୍ଚିତ ବାରଣ ସେ ଦେବର ଅନେକ
ହୃଦୟାଧନର ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର
ଦାନ ଜାରିରେବ କାଣ୍ଡୁ ନ ଥିଲ ଅଭିଏବ ଏ
କଷ୍ଟସୂରେ ସକଳଲେବକର ଯୋଗ ଦେବାର
ହେବ ।

କାରୁଳଯୁଦ୍ଧର ବ୍ୟଥିରୁ ଭରତବର୍ଷ ନିଯାମ
ଆଇଲା ମାହଁ । ଏବସମ୍ପରେ କଲିବାଟାଙ୍ଗ
ଭରତବର୍ଷୀୟ ସାରୁ ଆବେଦନ ଗଲା ଓ
କିଳାଏତରେ କେତେ ତର୍କ ବିତରକ ଲାଗିଲା ମାତ୍ର
ଯାକୁ ବିଧା ଗଲା ପରିଶେଷେ ସେ ବ୍ୟଥି ଭରତ
ବର୍ଷ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ବିଶ୍ଵାତର ବିଦ୍ୟୁତ
ବାତାରୁ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ ଭରତର ପରମ
ଜନ ପରେ ସାହେବ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ଜନପା-
ନ୍ଦା ପରେ ଉତ୍ସବ୍ୟ ଭରତବର୍ଷ ଉପରେ
ଆଇବାର ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ପ୍ରସାଦ କରିବାରୁ
କିମ୍ବଣ୍ଣ ମେଗରୁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଭିନନ୍ଦ
ଦିଲେ ମାତ୍ର କ ୧୦୭ ଟଙ୍କାର କିମ୍ବଣ୍ଣରେ

ମତ ପ୍ରକାଶ କଲେ ସୃତଗୁଣ ତାଙ୍କର ପ୍ରସାଦ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା । ଯାହା ହେଉ ବିଲାପତର
ଜ ୧୩ ଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଭରତପ୍ରତି ନାୟକବିଗୁର
କଲେ ଏତିବ ସୁଖରକ୍ଷଣ୍ୟ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ସୁହୃଦର ଭରତ ହେଉଥିଲା । ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଡୁ
ଆପଣା ସପକ୍ଷରେ ଜ ୧୩ ଶ ମାତ୍ର ସିନା
ଅନ୍ୟକା ପାଇଲେ, ତାଙ୍କପ୍ରତି ଏହା ପ୍ରକାଶନାୟ
ନୁହଇ । ଯଦିତ ଭରତ ସୁଭବ୍ୟମୁକ୍ତ ରକ୍ଷଣ
ପାଇଲ ତଥାତ ତାହା ଅନ୍ୟମୂଳି ଥିବାର ସକଳ
ସାନ୍ତ୍ଵନରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ଗବ୍ରୁମେଘଙ୍କର ଦୂର ମେଳର
କେବଗନ୍ଧି ସାହେବ ଗରମାସ ତା ୧୪ ରିଜ
ପ୍ରଭୃତରେ କାବୁଲ କଗରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
ଓ ଅଛି ମମାଗ୍ରେହ ସହିତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ପାଇଲେ ।
ନଗରର ଚାରିମାଳାର ଅନ୍ତରବୁ ସରଖାର-
ମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ଵାଳ କରି ଥାଣିଲେ ।
ସେମାନେ ଅଶ୍ଵାଗ୍ରେହ ଓ ହାତ୍ତ ସରରେ ହେଲେ
ଥିଲେ । କଳତ୍ତା ବାଲୁରେ ଚରି ଥିଲେ ଓ
ଅଶ୍ଵାଗ୍ରେହ ତାଙ୍କ ସମରବ୍ୟାହାରୀ ହେଲେ ।
ନଗରର ବାହାରରେ ପଥ ଦୂର ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଶୁଳକାଜ, ଅଶ୍ଵାଗ୍ରେହ ଓ କଥ ପଳକୁଳ ସିଥାନ୍ତରେ
ମାନେ ଦଶ୍ୱାଯୁମାନ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ସଲମି ଦେଲେ ଓ ବାଜା ବାଜିଲ ଏବଂ
୧୭ ତୋପ ଫାର ଦେଲେ । ଦେଖିବାଣୀର
ଅନେକ ଲୋକ ସମାଗତ ହୋଇଥିଲେ ଓ

ସମୟେ ଶିଖୁତା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଉଚ୍ଚିର ଦାଉଦି-
ସାହା ଓ ମୁସି ରଜନୀତିକ ବସାକୁ ଯାଇ
ସାଂକ୍ଷାରିକ କଲେ । ସମୟରେ ରଜନୀତି
ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ବିକଟକୁ ଯାଇଲୁଠ ଶାହେବଙ୍କର
ପଥ ଦେଲେ । ଅମିର ଗ୍ରାନ୍ଟେରୁ ଓ ରଜ
ପରିବାର ଓ ଲୁଠ ଶାହେବଙ୍କ କୃଷଳଜା
ଦଶମୁକ ପରିବଳେ ଓ ଧରଣୀ ରଜକୁମାରଙ୍କର
ମୁଦ୍ରରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଜାଙ୍ଗର ବନ୍ଦୁ-
ଭବ ଦେଖା ଗଲା । ଘଥରେ ରଜନୀତିକର
ସମୁଚ୍ଛବି ଚର୍ଚା ହେବାର ଅମିର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ
କରିଥିଲେ ଓ ରଜନୀତି ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ମାନ-
ପାଇ ଅତ୍ତେଶରେ କାରୁଳରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
ଏଥରୁ ହୃଦୟ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅମିର ରଙ୍ଜିର ନିୟମ
ସବୁ ସମ୍ମର୍ମିତ ପ୍ରତିଷାଳନ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଓ
କରିବେ ଓ ଜାବର୍ତ୍ତନୀଯାପ୍ରତି ବୁଝିବ ରହିବେ
ସୁଖର ବିଷୟ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ନଗରର ଜୀବ-
ମହାଳ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ ଗାଉଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଛି ତଃଖିମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵଳ
ପରମାଣୁରେ ଦୃଶ୍ୟ ନବାଘର ବିବରଣ ଅଛି
ଆକନ୍ଧପଦ୍ଧବ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁଁ ।
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଯେପରି କଠିନ ତେ ଦୃଶ୍ୟଙ୍କପରି
ଯେପରି କଷ୍ଟକର ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପୁନଃ ପୁନ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେଥିରେ
କେବୁ ବର୍ଣ୍ଣପାଇ କଲେ ଜାହିଁ ମାତ୍ର ବୋର୍ଡରୁ

6

ମେମ୍ର ମାନ୍ୟବର ତାଙ୍କୀୟର ସାହେବ ଏ
ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ଵମାନ ହୋଇ ଏ କଥା ଶୁଣି-
ବାଚୁ ଏ ବିଷୟରେ ରାପୋର୍ଟ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ କଲେ
ତହୁଁ କଲେବ୍ରତ ନୋଲଜ ସାହେବ ପ୍ରକାଶ
ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଜମାଗୁ ବିଛୁ କ୍ଷମା ଦେବା କା-
ରଣ ରାପୋର୍ଟ କଲେ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆମ୍ବେମାକେ
ପୂର୍ବେ ପାଠ୍ୟମାଳଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ବୋର୍ଡ ରହିରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ
ଦୃଷ୍ଟିପ୍ରକାଶର କର ଉଣା କରିବାର ଆଜ୍ଞା
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହେବୁ ଜୀବନହାଲ ଦୃଷ୍ଟି-
ପ୍ରକାଶର ଜାଲିବା ହେଉଥିଲୁଁ ସେମାନେ ବିଜ୍ଞା
ତ ପାଇବେ ମାତ୍ର ଶୁଣିଲୁଁ ମୋହରେ ଦେଖ-
ସବସର ଅସ୍ଥିକ ରତ୍ନ ହେବ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଆହୁର ବିଜ୍ଞ
ପ୍ରତି ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ଯଦି ଜମା ଗୁରୁତ୍ୱର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ଏତେ
ଅସ୍ଵକ ବି ପ୍ରକାଶାନେ ପାହିଛରେ ଦେଇ ପାରି
ବେ ? ଏକ ଶୁଣ କାହିଁଦେଇ ବନ୍ଦୀଗୁଣ ରଖି ଥିଲେ
ଏକପ୍ରକାର ଲିଳନ୍ତା । ଜମା ଛାଡ଼ା ଜମିମଧ୍ୟକରେ
ଛାଇ ଅନେକ ଗୋଲମାଳ ଶୁଣାଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍
ଜଣକର ଜମି ଅନ୍ୟ ଜଣ ଜାମରେ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଯେଉଁ ତର-
ଭରରେ ହୋଇଥାଏ ପେଣ୍ଠିରେ ବିଶ୍ଵ ବ୍ରାନ୍ତ
ରହିଥିବାର କଟିଥ ଲାଗେ । ଅଭିଏକ ଥରେ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକୁ ପରଜାଳ ଦେଇ ଜମା କିଛି
ଉଣା ବରଦେଲେ ସବୁ ଉତ୍ତମ ହୁଅନ୍ତା ।
ଯାହା ହେଉ ଏତିବି ଯେ ହେଲା ଏହି ଦେଇ ।
ଶାସ୍ତ୍ର ତାଙ୍କୀୟର ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗେ ଏତକୁ
ହୋଇଥିବାରୁ ଆମ୍ବାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା
ବରୁଥାଏ । ଏଠାକୁ ଭାଙ୍ଗର ଅସିବାର ଗୋ-
ଟାଙ୍କ ଫଳ ଯାହା ଅଟଇ ସୁଜର କିମ୍ବୟ ।

ଯେହାତେ ଶିକ୍ଷାପଦ ଅନ୍ତରୁ ।

ଧ୍ୟୁତ ପିଣ୍ଡାରେ ଉଷାତ ଦେବା ନିତି
ଲୋହକର ଦିନରାଃ ଅଗ୍ରହ ବିଶିବାର ଦେଖୁ
ଅମ୍ବେମାନେ ଆଜିରଙ୍ଗ ହେଉଥିଲୁ । ଏବେହଙ୍କ
ସଂସ୍କୃତଙ୍କୁ କେହି ପଚାର ନ ଥିଲେ । ସ୍ଵଦ୍ୱାପୁ
ଓଡ଼ିଆରେ କେବଳ ତଜ୍ଜାନାଳର ମୁଢି
ମହାବଜା ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ଅନୁରାଗୀ ଥିଲେ
ଏବ ପ୍ରତିଭମାନଙ୍କର ଗୁଣ ଅଭିଷା କରି ଯଥା-
ଯୋଗର ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଯହିରୁ
ଓଡ଼ିଆରେ ଦୂର ଏକ କଣ ଉଛିଛେଣୀର
ସମ୍ଭିତ ମନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ । ନହାବଜାଙ୍କ ମରି

ଉତ୍ତାରୁ ଥାର ସେପର କେହି ହୋଇ କାହିଁ ।
ଦର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡକର ସଂହୃଦ ଜୀବ
ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିବାରୁ ଏକ ଏକ ଜଣ
ଦେଶୀୟଙ୍କେକ ଯେ ଉତ୍ତର ଭାଷାର ଲାଭକ
ବାହାରବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବ ବତ ସୁଖର
ବିଷୟ ଅଟଇ । ବାଲେଶ୍ଵରର ବିଜ୍ଞାନ ଲୁମାର
ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜୀବ ଦେ ଏ ବିଷୟରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶି
ହେଲେ ଏକ କଟକ ଜଳରେ ବାବୁ ରାମଗୋ-
ବନ ଜଗଦିବ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଲେ । ସୁରାରେ
ଶେଷମୋହନ ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ମନ୍ଦିରକୁମାରେ
ଉଣା କର ନାହାନ୍ତି । ଫଳଜୀ ଆମ୍ବୋମାକେ
ଅନୁମାନ କରୁଁ ବି ସଂହୃଦ ଶିକ୍ଷାର ଉତ୍ତମ
ସୁଯୋଗ ନ ହେଲେ ବୃଦ୍ଧିସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ବି-
ଶେଷ ଉପକାର ହେବ କାହିଁ ଏବ ବୃଦ୍ଧିର
ପରମାଣ ମଧ୍ୟ ସେପର ନୁହଇ ବି ଯହିରେ
ଏବକଣ୍ଠି ଆପଣା ଘର ଶତ ଅନ୍ୟ ସୁଲକ୍ଷଣ
ରହ ଦିନ୍ଦା କରିବାରୁ ସମ୍ମ ହେବ । ସେବେ
ଗତକାଳର ସକା ଏବ ମୁଗଳକାଳୀର ଧଳାକିମ
ଜନିଦୀରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହିଁ ଗେହାକାଳର
ମୃତ ମହାବୂଜାଙ୍କ ପରି ଦୂର ଗୁର କଣ ହୃଦିଙ୍କୁ
ସଂହୃଦରେ ସୁରିତ କରିବାର ଭର ନେବେ
ଓ ହେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଂସ୍ୟ ଦେଇ ସୁଦେଶ
ବା ବିଦେଶରେ ଉପସୁନ୍ଦର ଯୋଗ୍ୟତା ଲାଭିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରାଇବେ ତେବେ ତେଗାରେ ରଲ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି ହେମାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଲେ ଅ-
ନୁମାନ ହୁଅଇ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବାବୁଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ପର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀୟଙ୍କ ଭାବରେ
ପରିବ ଏବ ଓଡ଼ିଶାର ବିହିଲାଜ ହେବ ନାହିଁ

କୋର୍ଟପିତ୍ର ଜାଲ ।

କୁଦିମ କୋର୍ଟପିଏ ଟକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା
ଓ ବୈତେଜଗଣ ଧର୍ମପତ୍ରିତଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଏଥପୁଣେ ଲେଖିଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜାଲବାରମାନେ ଧୂର ହୋଇ ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଥିବାର
ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସୁଲଭସମାଜରୁ ଅବଗତ ହୋଇ
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ପ୍ରଧାନ ଜାଲବାର
ରର ନାମ ହୋଇଲେ ଶେଷ ଓ ଜାହାରହିବାର
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ । ସେ ଏକମତକା ମୂଳ୍ୟର ଟକଳ
ଜାଲ ବରୁଥିଲା । ପୁଲାର ଜନଶ୍ରେଷ୍ଠକର
ବାବୁ ବୃତ୍ତକନ୍ତୁ ବାନ୍ଧୁଯ୍ୟା ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ
କୌଣସିପୁଣ୍ୟକ ତାକୁ ଓ ଜାହାର ସଜୀମାନଙ୍କ
ଧରିଲେ । ସେ ବହୁ ସନ୍ନାନ ପାଇ ଚାରି ତତାରେ
ଥିବା ସମ୍ମାନ ନାମର ଛଣେ ସୁନ୍ଦରାକିରଣ

କବାକୁ ଯାଇ ଜାନେଇଲୁସି କରିବାରେ ବେ-
ତେଣୁ ରେଚୁଖୁ ଲଘାପା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।
ମମଳାର ଦର୍ଶନ ମୟବୁ ଏବଜଣ ତୁ ତୁ-
ଆରେ ଓ ଅନ୍ୟଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଥିଲା । ପ୍ରାପ୍ତ
ଲଘାପାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ମୋହର ଥିବାକୁ କୃଷ-
ତନ୍ତ୍ରବାବୁ ବିକ୍ରି କରୁ ଉତ୍ସମାର୍ଗ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ
ଗଲେ । ସେଠାରେ ବିଜୟନ ରହୁ ତାକପରେ
ଅନୁମନାନ ବର ତୁ ଗୁଡ଼ାର ଖଣ୍ଡ ତାଠ ଧର-
ଲେ । ସେଥିରେ ସାନ୍ତ୍ବାନ ବଜାଇଲାପାରୁ
ଲେଖିଥିଲା କି “ଏଠାରେ ସୁଲ୍ଲାବ ଆସି ଗୋଲି-
ମାଳ ବରିଥିଲେ ମାଥ କିଛି ସଜାନ କପାଇଲେ
ବୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ସାବଧାନ ଥିବ ଯେଥିର
ସୁଲ୍ଲାବ ବିକୁ ତତ୍ତ୍ଵ କାହାରୁ । ଅମ୍ଭେ ଅମୁକ
ଜାଇଗରେ ରେଲଗାଉରେ ଯିବୁ ବୁମ୍ଭେ ଟେକ୍-
ବନକୁ ଅସିଥିବ” । କୃଷତନ୍ତ୍ର ବାବୁ ସମୟ
ବୁଦ୍ଧି ଟେକ୍ଷନକୁ ଯାଇ ଦୂରଭାଇକୁ ଧରିଲେ ଓ
ସେମାଜହାତାରୁ ବକଳ ବିଷୟ ଅବଗତ ହେଲେ
ଏମାନେ କେବଳ ବିଷୟ କୁଥୁମେଲେ ହୋଇବନ
ବିଷୟ କାଳ କରୁଥିଲା । ସେ ଫଟୋଗ୍ରାଫ କମ
ବିକୁ ଟେକ୍ଷନବାବୁ ରଙ୍ଗ ବରିବାର କର୍ମ କର
ଜାଇଥିଲା । ସେ ପ୍ରଥମେ ଅଛ ଦୂରଭାଇରେ ଦିନ-
ପାତ କରୁଥିଲା ଜାଳ କର ବଜାନିଷ୍ଟଙ୍କ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏମନ୍ତ ବି ଜାହାର କୁରି ପାଇଜଣ ବାହି
ଓ ୨୦ ବି ୧୫ ଜଣ କରଇ ଥିଲେ । କୃଷ ବାବୁ
ଜାହା ଦରବୁ ଯାଇ କାଳ କରିବାର ଯହିମାନ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଉଦ୍‌ସ୍ଥାନର ବରିବାର ଖାଲ୍କ-
ଅମ୍ବେସନାନେ ଜାହାର ବୁଦ୍ଧିମ କୋର୍ଟପିବ
ବିଷୟ କର ଅଧେ ଦାନ ଅପେ କେଉଁଥିଲେ ଓ
ଅଧେ ଜାବୁ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଏହିପ୍ରବାରରେ
ସାଇରକ୍ଷ ବାଲ ଜାଲବୋର୍ଡଫିର୍ ଟିକଲ ଚାଲାଇ
ଗୁଣବିକାର ଟକାର ବିଷୟ କରଥିଲା । କୃଷ
ବାବୁ ହୋଇବନ ବିନ୍ଦୁ ଓ ପାଇଜଣ ଖାଲ୍କ
କିନ୍ତୁ କାଳ କରିବାର ବିକେଜାଳୁ
ହୋଇବକୁ ପାଇବର୍ଷ, ଦୂରଭାଇ ବିକେଜାଳୁ
ପାଇସ, କର୍ଷ, ଦିଲକଶକ୍ତ ବାଜି ବର୍ଷ ଓ ଏକ-
ଜଣକୁ ଦରକର୍ଷ ଓ ସମଳାହକୁ ମଧ୍ୟ ସାଜି-
ନର ପାଇବାରେ ଯିବ ହେଲା ।

ଅସମ୍ବଲ୍ୟନାନେ ଯଥୋତ୍ତର ଦ୍ୱା ପାଇଥା
କିନ୍ତୁ । ନାର ଅମୂଳଙ୍କ ଦିବେତଳାରେ ହୋ-
ବସନ କଣ୍ଠୀ ପ୍ରତି ଦ୍ୱା କିନ୍ତୁ ଜଳା ହୋଇଥିଲୁ
ଏବେ ଜାଲକର୍ତ୍ତା ଶୁକାରୁ ଗାରୁ ଥର ଦିଲୁ ଅମୂଳ
ଦ୍ୱା ଦେବାର ଉଚାଇ ଥିଲା । ଅମୂଳାନେ
କିନ୍ତୁ କାନ୍ଦୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ହୋଇ

କୁ । ସେ ଅଜେବ ପରିଶମ ଓ ବିଚନ୍ଦନା
ପୂର୍ବକ ଏ ଜାଲ ଥରିଥାଇନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବିହୁତ
ପୁରଖାର ଦେବାର ଉଚିତ । ଧୂଳୀବର ଅଜୟ
କର୍ମଚାରୀମାନେ କୃଷ୍ଣ ବାବୁଙ୍କ ଫର ହେବେ କି ?
“କାଣେବିଲେଇ ଅସରୀ ଉଧରେ ଠଣ୍ଡ” ଏହି-
ଫର ଅଟେବକଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଏ । ଝାରୁ ମଦଗ୍ରା-
ମାନେ ଛିନ୍ଦୁବଜନା ବା ବିଦଳୀ ଗୈରି କଲେ
ତାହା ଅଜେବେ ଥରିପାରନ୍ତି ମାର ବଡ଼,
ଦେଖି ବେଳକୁ ସେମାନକର ବୁଦ୍ଧି ବଣାଇବ ।

ପ୍ରକାଶକ

ଏ ଯୁଦ୍ଧ ଅନେକଦିନ ସ୍ଵକିତ ଥିଲା ଏଥେ
ଲମ୍ବରେ ଉଠିରେଇମାନେ ହୈନ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି
ଦୂର୍ଦୂଳ ଯୁଦ୍ଧର ଅଯୋଜନରେ ଥିଲେ । ବିଲା-
ଏତ ଓ ଅନ୍ୟଷ୍ଟାନମାନଙ୍କରୁ ଗୋର୍ତ୍ତେ ଦେଶୀୟ
ଦେଶମାନ ଅଣାର ସକଳ ଅଯୋଜନ ଠିକ
କରି ଉଠିରେଇମାନେ ଜୁଲୁକୁପ୍ରତି ଆକମଣାର୍ଥ
ଅଗ୍ରପର ଦେଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଜୁଲୁରଙ୍ଗା
ମନ୍ଦିର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ଏଥରେ ତାଙ୍କର
କିଛି ଧ୍ୱବନ୍ତିନା ଅଛି କି ଜା ଏହା ବୁଝିବା
ବାରଣ ଉଲ୍ଲପି ସାହେବ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ
ସମ୍ମାଦ ଦେଲେ କି ମେ ତାଙ୍କର ତିକତଣ ପ୍ର-
ଥାନ ମହାଶ୍ରୀ ପଠାଇଦେଲେ ମେ ସେମାନଙ୍କର
ସହିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଠାଇବାକୁ ଉଠିରେଇମାନେ ଉଲ୍ଲ-
ପିକୁ ଚଢାଉ କଲେ । ଉଲ୍ଲପିରେ ରଜାଙ୍କର
କାପୁଣ୍ଡନ । ପଥରେ ଉଠିରେଇକର ସେନା-
ମାନେ କୁଳକର ସିଗଗୋଡ଼ି ହୈନଥବାବ ଭାଗୀ-
ଦୃତ କରିଦେଲେ । ଉଲ୍ଲପି ସାହେବ ତଙ୍କ-
ଫୋର୍ଟରୁ ଗତମାସ ତା ୨ ରଖିରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲାକୁ କ ୨୦୦ ଟଙ୍କା କୁଳ ତାଙ୍କର ଗରଣାଗତ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ୨୦୦ ଗୋଡ଼ି ପଣ୍ଡ ସମ୍ପଦ
ଦେଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ କେମ୍ବର୍ଫୋର୍ଡ ଉଲଟୁର ୧୦ ମାର୍ଚ୍ଚି
ଅନୁରାଗେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ବ୍ରଜକିତ୍ତ ନିବା-
ଳକୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଲେ ବି ସେ ଛଂରେଇକର
ପଣ୍ଡ ଓ ତୋପମାନ ଯେ ନେଇଥିଲେ ସେ ସବୁ
ଫେରିଲୁ ଦେଲେ ଯୁଦ୍ଧ ସୁବିଜ ହେବ ନଚେତ୍
ସେ ଗୀତ୍ର ଅନୁମନ କରିବେ । ବ୍ରଜା ଏଥା
ପ୍ରତିପାଳନ କି ବଲେ ଓ ଜୁଲାମାନେ ପ୍ରଥମେ
ଛଂରେଇ ସେନ୍ୟକୁ ବଳ୍କୁ କି ମାରିଲେ ତତ୍ତ୍ଵ
ବାନେବ ପ୍ରବନ୍ଧିତ ସୁବି ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରପର
ଦେଲେ । ସେ ଜ ୧୦୭୧ ଶ ଗୋପ ଓ

ଜ ୧୦୩ ଶ ଦେଶୀୟ ସେମା ଓ ଆଂଶକ ତେପ ସହିତ ଉତ୍ତରାସ ଜା ଏ ରଖିରେ ଉଲ୍ଲିପ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ କୋଣରେହଜାଇ କୁଳୁ ସେମା ଉଠିରେଇକିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରମଣ କଲେ ରାଜା ସ୍ବୟଂ ସେନ୍‌ଯାନ୍‌ଧର୍ମ ହୋଇ ଥିଲେ ପୁରୁଷଗୁର୍ବାକାଳ ଭାଷା ସ୍ଵର୍ଗ ଲଗିଲା , ପରିଶେଷରେ କୁଳମାନେ ପରମ ହୋଇ ପଲାଇଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସହିସ୍ତ୍ରେ ହତ ଏକ ଉଠିରେଇକିନ୍ତୁ ଜ ୧୦ ଶ ହତ ଓ ଜ ୫୩ ଶ ଆହାତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଉଲାଣ୍ଡି ନଗର ଓ ଅନ୍ୟ ମୁନିରେ ଥିବା କୁଳୁ କର ସେନ୍‌ଯାବାସମାନ ରାଜ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଅଛି । ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ କୁଳମାନେ ଅରି ସାହସ ପ୍ରକାଶ କରି ମର ପଛିଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ତରାଜ ଗାସରବ ପରମ ଉପରେ କର୍ତ୍ତର କରି ଅଛି ସାହସପୂର୍ବକ ଏବାବେଳକେ ଉଠିରେଇକିନ୍ତୁ ସେନ୍‌ଯା ଉପରେ ପଢ଼ି ହାତକାଟି ଆରମ୍ଭ କଲେ ବିନ୍ଦୁ ତୋପ ବନ୍ଦି କି ମୁଖରେ କି ବଳ ଚିଲେ ଉଠିରେଇ ସେନ୍‌ଯା ଏପରି ବଳ କୌଣସିଲରେ ଅନ୍ତରମଣ କଲେ ଯେ କୁଳମାନେ ଅଣ୍ଟିର ହୋଇ ପଲାଇଲେ । ଯଦିଯେ ସେମାନେ ଏପରି ମୂର୍ଖ ଧରି ପ୍ରକାଶ ନ କରି କମେ ଆନ୍ତରମଣ କରି ଆନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଏତେ ସହିଜରେ ହାରି ନ ଥାନ୍ତେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଅରି ବଳବାନ୍ତ ଏକ ଯୁଦ୍ଧକିଦାସରେ ନାହିଁ କିଭାବନ୍ତ ଅପରାଧ ନହିଁ । ଏଥୁ ଦୁଇସା ଗୋଟିଏ ଧରିଯିବୁ ଯୁଦ୍ଧକାଣ୍ଡାକ କରୁଥିବନ୍ତ ଉଚିତରେ ବୁଝିଯିବାରୁ କୁଳମାନେ କିମ୍ବାକରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସାହୀଯି କରି ଆପଣା ଦଗରେ ବିଛିଫଳ ରଖି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପୁରୁ ଦିଦ୍ୟା କିଛି ଶରୀରିଥିଲେ । ଏ ହେଉ ସେମାନେ ଉଠିରେଇକିନ୍ତୁ ଏତେ ହରବର କରିବିଲେ । ହାତେଭୁପରିଶେଷରେ ହାରିଲେ ଉଠିରେଇକିନ୍ତୁ ସଙ୍ଗେ ସମସର ହେବା ସହି ବିଧାର ନ ନୁହିଲା । କିନ୍ତୁ ଭାରତ ସନ୍ଧା ସମ୍ବରେ ଉଠିରେଇକିନ୍ତୁ ସେନ୍‌ଯା ଜୟେଷ୍ଠାବରେ ଯାହା ଉତ୍ତରିତ ବାହୁଡ଼ି ଅଧିଲେ । ବିଲାତର ଏ ସମାଦିରୁ ତଣ୍ଟ୍ରାସ ଯେ କୁଳମାନଙ୍କୁ ବେମଦ୍‌ପୋର୍ଟିଜିବାରୁ ସମସ୍ତ ପଲଟନରେ ଯୁଦ୍ଧାସ ଲାଗିଥିଲା । ଉଠିରେଇ ଯେଉଁ ପ ଦ୍ୱାରା ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟ ଥିଲେ ସେ ସବୁ ଯୁକ୍ତଃ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଛନ୍ତି । ବୋଧକ୍ଷେତ୍ର କୁଳବନ୍ଧୀ ଅରି କରି ସମ୍ମି ଶୁଣି କରିବେ ।

ମନ୍ତ୍ରାଗଜ ବିଦ୍ଵାନ ବ୍ରଜମହାନ୍ତି ଛିଲାନ୍ତର୍ଗତ
ରଖିବିପ୍ରୋବର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଏଥୁପୂର୍ବେ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କ ଜଣାଇଅଛୁଁ । ସେ ବିପ୍ରୋବ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିବାରଣ ହୋଇ ନାହିଁ ବଢ଼ି ଆସୁର୍ମର୍ବି କିଷ୍ଟୟ
ଏଥୁର ବାଣି ଏହି ଯେ ବଣ ମଞ୍ଚରେ ପୁଲିଷ
ବା ପଲାଟିଲାର କର୍ତ୍ତ୍ତୁର ଚକ୍ର ନାହିଁ । ଯେଉଁ-
ମାନଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର କରିବାର ଏପରି କଠିନ ଅଳ୍ପ
ବିଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ ତନ୍ମାରିବାର ଉଚିତ
ନ ଥିଲ । ଅବକାଶ ସଂକାନ୍ତରେ ପ୍ରଥମେ
କଳିବ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ସେଥିରେ ସରକାରିବ୍ୟକ୍ତି
କେବଳ ଗୋଟାବେତେ ଠଙ୍କାର ବାନ ଧୂଲି
ମଧ୍ୟ ଏବେ କେତେକା ଜଣ୍ମ ହେଲାଣି । ଲୋକ
ଦେଖି ବନ୍ଦବନାର କରିବାକୁ ହୁଏ । ରଖାର
ସରକାରୀ ବର୍ମଣ୍ୟ ଅଛି ଅବବେଳତା ଓ
ଅତୁରିଦୟରୀ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ବରି ଅଛନ୍ତି
ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚମାସ ହେଲା ସୋ-
ରେ ଗଣ୍ଡଗୋଲ ଲାଗିଅଛି ଓ ଡିଶା ନ ହୋଇ
ଫିମେ ବିରାମାଛି । ଗତମାସ ତା ୧୯ ରିଜର
ବିଦ୍ୟୁତ ବାର୍ତ୍ତାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବିପ୍ରୋବ ଦିନ-
ନକୁ ପୁଲିଷ ଅଷ୍ଟମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବହୁଧର୍ମକ
ବିଦୋଷୀ ଦାର୍ଘ୍ୟ ମୁଦ୍ରାରେ ଶାମର୍ଦ୍ଵେକ ଜ୍ଞାନକ
ଜାହାଜକୁ ଅକି ମନୀ କରି ଲୁଟ୍ଟିନେଲେ । ତାଣେ
ରିଜରେ ସରକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ ବୋଠଦା ପ୍ରତି
ପଳାଇ ଆସିଲେ । ବିପ୍ରୋବ ଫିମେ ବିପ୍ରାର
ହେଉଥାଏ ଓ ଲୋକେ ବତ ସଙ୍କଳିତ ଅଛନ୍ତି
ଧକ୍କଳାପିଦରେ ଏକ ପଲାଟନ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ
ଦେଖିଲେ ଯେ ଉଠିଲ ପ୍ରାମ ପୋଡ଼ି ଯାଉଥାଏ ।

ମେଜର ପୂଜ ମାହେବ ଚନ୍ଦ୍ରାର ଦିଲକୁ
ଆକମଣ କରି ଜଣକୁ ହିତ ଓ ଜୁଅଜଣକୁ
ଅସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତରଦି ସହିତ ଧୂର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ଚନ୍ଦ୍ରା ପଳାଇଗଲା । ଚନ୍ଦ୍ରାର ଦିଲ ଅଛି
ବଳଷ୍ଟ ସେମାନେ ଧର୍ମ ପତଳେ ଅନ୍ୟମାନେ
ସହଜରେ ପରସ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପୁଲିଷ
ଓ ପଲାଟନ ବିପ୍ରୋବ ଦିନନରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋ-
ଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବନ୍ଦମୟରେ ବିପ୍ରୋବକୁ
ଗୋଡ଼ାର ଧର ପାରୁ ଜୀବାନ୍ତ ଓ କୁରରେ
ପାତର ହୋଇ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହେଉଥାନ୍ତି । ସେ
ଅଷ୍ଟକର ଜଙ୍ଗଲକୁ ଅଛି ରଧୁକୁ ସେଥିରୁ
ଉଷାର ପାଇବାର ମହାକଞ୍ଚ । ତା ୨୭ ରିଜର
ତାରଗମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଗୁରୁମହାନ୍ତିକୁ
କେତେବେ ପଲାଟନ ତୋପ ସହିତ ପ୍ରେରିତ
ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ଆହୁର କେତେବେ ପିବେ ।

ମାତ୍ର କିମ୍ବାନେ ଯେ ବଜା ମଞ୍ଚରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ସନ୍ଧି ହେବେ ସନ୍ଦେହ ଏ ହେଉ
ଡେଲିକ୍ସ୍‌ସ୍ପ୍ରସ୍‌ଟ କରନ୍ତି ଯେ ବଣ୍ଟାଙ୍କ
ଦିନକ କରିବାପାଇଁ ଅଳ୍ପ ବଣ୍ଟାଙ୍କ କିମ୍ବା
କଲେ ସହିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହେବ ।
ଗୋଦାବିଶ କିମ୍ବା ବଣ ଓ ପଦାତରେ ଗଣ୍ଠ
ଜାଗ୍ରୟ ଅଛେକ ବଣ୍ଟାଙ୍କ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ସରବାରମାନେ ଘେରେ ବୋଲାନ୍ତି । ସେମାନେ
ହତ୍ୟବାଦ ଓ ସାହସିକ ଥିଲା । ସେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଢାକ୍‌ସ ଜୀଳାରେ ବିରକ୍ତ ଥିବେ ମାତ୍ର
ଦେଇ ଶ୍ରାନ୍ତ ସେନା ବା ଖଣ୍ଡାବତ ସ୍ଵରୂପ
କିମ୍ବା କଲେ କିମ୍ବା ଶାନ୍ତ ରକ୍ଷା ହେବ ଏମନ୍ତ
ବିରକ୍ତ ବିଶ୍ଵାସମାନେ ଏହା ଜାଣିଲା କିମ୍ବା
ଅପେ କିମ୍ବା ହୋଇ ସିବାର ସମ୍ବନ୍ଧା । ଏ
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ମନ୍ତ୍ର ନୁହେ, ପଶ୍ଚାତ୍ସରୁ ଗର୍ଭିତ
ମେଣ୍ଟ ଥରେ ଏଥର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତା । ଯେଉଁ
କଥା ଦେଇ ବିଶ୍ଵାସ ହେଲା ତହିଁ ରମୀମାଂବା
ପାଇ ଚେଷ୍ଟା ହେଉଥିବାର ଶୁଣା ଯାଏ ମଧ୍ୟ
ଏହା ପୁଣ୍ୟରୁ ହୋଇଥିଲେ ଉତ୍ତମ ହୋଇ
ଆନ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ି କିଳମ୍ ହୋଇଥିଲା
ଯଦିଯି ଫଳ ହୁଏ ତେବେ ସବାପେକ୍ଷା ଭଲ

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ମତ ଶରୀରର ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ଓ ଉଚିତାର
ଅଳ୍ପ ଗର୍ଭ ହୋଇ ମେଘ ରଖିଛନ୍ତି । ସେହିକୁ ପ୍ରତିକ୍ରି-
ଯୋଗ ଓ ଝାଁପୁ ହେଉଥାଇ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ଝାଁପୁ ଯାଇଥାଇ ।
ଆମଙ୍କାକଣ୍ଠରେ ସପରି ଶବ୍ଦ ଏଠି ବନ୍ଦମତ କଥା—ୟାହା
ହେଉ ଏକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଛି ସବ ହୋଇ ମାତ୍ର ଏକିବେ ବର୍ଣ୍ଣ କି-
ହେଲିବ ବିଭିନ୍ନ ବନ୍ଦମ ହେବ । ଏହା ଲେଖା ଦେଇ
ବାହିରିବାରେ ମର୍ମବ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଇଥିଲା ।

ମାହାଳୀ ଗ୍ରାମର କେବେବ ଲାତୁବ୍ୟକ୍ତିବାରୁ ସୁନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦେଖାଇରେ ନେଥାକୁ ନ ଥିଲା ମଧ୍ୟ ଗୁଡ଼ର ଦୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଗାହୁ । ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରାମ ବଜରରୁ କେବଳ ମା ଏକ ଲାଲ ଅନ୍ଧର
ଦେଖାଇରେ ପ୍ରଥମ ଦୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ମେତାରେ ଜି ହେବାର
ଅଧିକ । କେବଳ ତୁମ ନିର୍ମିତ ସମୟର ଘର୍ତ୍ତ ଘର୍ତ୍ତ
କରିବରେ ପ୍ରଥମ ହେବାରୁ ଥେତା ମେବେବ ନିର୍ମିତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସରେ କିମ୍ବାତଥିର ସୁଧିକ୍ଷକ୍ଷମତା ପଢିବ ନ ଦେଖି ଆଜି ମହିନ୍ଦି
କାହାରେ ଜା ପ୍ରଥମ ଦେଖି ନାହାଇ । ଏହି କାରାରଙ୍ଗୁ କାରେବୁ
ସୁରକ୍ଷାମିନାମେ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନରୁ କାହାର ଦେବାର ଅଛିନାମା
ହେଉଅଛ ।

କୋଟିବା ହଜୁଠ କଥା ସ୍ମୃତି—ଏ କିମ୍ବା କରନ୍ତିଦିନ୍ତୁ ପ୍ରସରର
ସମ୍ଭାବନାର ଉପେକ୍ଷା କରିଅବଶ୍ୟକ କି ତାଙ୍କ ମରିବା
ପରିବାର ଗ୍ରାମ ନିବାସୀ ନିଆମ ପରିଚାର ଭର୍ତ୍ତା ଗଲ ମାହି
ତା ୧୫ ତରକେ ଗୋଟିବା ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଦିଯୁମ୍ବ କବିତା ପ୍ରସବ
କରିଥିଲା । ସ୍ଵର୍ଗ ସଥିର ମାନ କହିବା କୁଣ୍ଡେ ଯୋଗି ତୋର

ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମୁଦ୍ରା, ହସ୍ତରେ ପାଇ ଏବଂ ମଳ ଶ୍ରୀମତୀ ହାର ସୃଥକ ଆଜି ହୁଲକର ପେଟ ଓ ଛନ୍ଦ ଏବଂ
ଚମରେ ସ୍ଥାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଉନ୍ନତେକଟର ସ୍ଥାନ୍ତର
ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଜୀବିତ ଅନ୍ଧରୁ ଓ ରହିଲେ କେବେ
କବର ପାଇ ହେବେ ।

ଶୋଇଥାର ଅଧିକାର ମେଳକ୍ଷର ଫଲପ ସାହେବ କବି
ବୁଝାରେ ପଦବୋଗାର୍ତ୍ତ ହେବାର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର ଏବଂ
ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ସରଖାର ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକମ୍ପର ସେତୁମେସ କହିଲା ହାଜିକଟ୍ଟ ଗାନ୍ଧୀ
ଦୂଷକତ କେବା ଫୋଟୋରେ ଏକ ବର୍ଷ କଠିନ ପରିଣାମ
ସହି କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ଦୃଶ୍ୟ ପାଇଅଛି । ଅତ୍ର ରାତ୍ରି ଉପରେ
ଟ ୨୦୦୯ ଲା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଓ ଅର ସରକାର ଗୁରୁତ୍ବ
ନ ପାଇବାର ଘୟା ହୋଇଅଛି । ଶାକଧାର ।

ତେବେନିରସ କୋଳାରୁ ଅଣିଶ୍ଚିହ୍ନ ମନକ୍ଷରମନ୍ଦରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେଇ ମେଳକ୍ଷମ କମନା ପାଇଲେ ମେମାନଙ୍କର କେବଳ
ଦୂର୍ତ୍ତ ହେବାର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏ ନିସମାନ
ପୂର୍ବରୁ ଅଛି ତଥାରୁ ଅର କହି ଅଧିକା ପାଇବେ କ ?
ଭାବୁ ଏହି ବାରୁ ରହିବାର ହେଲୁଁ ଦୂର୍ତ୍ତ ଧୂର୍ବା ଧୂର୍ବା ପ୍ରତି
ଦିନ ପାଇବିନ ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଠବନ କରେଇ ଦିନ କରିବା
କାରାର କୋର୍ଟ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟକୁ ଅନୁଶେଷ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା
ହେଲେ ସୁଧା ମୁହଁବିନ ଉବା ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଥର ବାର
କବ ? ଅଧିମାନଙ୍କର ବାଟା ବାରକମରୁ ହେଲିବାରୁ
କର୍ତ୍ତା ହେବ ।

ବାହୁବା ବୋଲିଛି ବାଲେଖରରେ ମହିଳା ସଂଗ
ଏବେ ଦ୍ଵାରା ଦୋଷଶକ୍ତି ସେ ବାନ୍ଧରେ କାନ୍ଦରର ପ୍ରକାଶ
କବଳୀ ପୁଅ, ବନ୍ଦଳୀ ପୁଅନବା ପୁଅ ରଣା ପାଇନାହିଁ
ବେଳ, ବାନ୍ଧର ବିଶ୍ଵର ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳିର ଦେଉ ରଣା କୁଟୁମ୍ବ
ଏ ମାନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଧରିବାରେ ପୁଅନବ କବ ଟାଙ୍ଗପ
ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଏବେ ଏଥରେ ପୁଅ ଅର୍ଥମ ହେଲେବି କି
କେବେ ହେଲା !

ଗତ ମାସ ଠ ୧୫ ଇଣ୍ଡରେ ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ତର ସାହେ
କଲିବତାର ବାଚନ ଅସିଲେ । ତାଳର ଜୀବନଶାର୍ଥ ସବ
ବାବ କର୍ମବୟ ଓ ଦେଶୀୟ ରତ୍ନ ବନ୍ଦିମାନେ ସିଥିଲାଗେ
ଇପରିଷିତ ଥିଲେ । ତା ୨୫ ଇଣ୍ଡରେ ଉତ୍ତର ସାହେବ ସି
ମର ସାମା ବିଲେ ।

ବନ୍ଦ ମାସ ୭ ରଥ ପର୍ଵତ ବାଲେସର କିମ୍ବା
ଜୁ ୧୫୦୯ ଏ ଶେଷ ଶେଷରଠାରେ କଷା ହୋଇଅଉଛି ବନ୍ଦ
ଦୁଃଖର ଦସୟ । ଗାତା ହେଉ ଏହିକି ମୂଳ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା
ରମା ହୋଇ ଆବୁଶୁଦ୍ଧ ବଚନା କ୍ରିୟ କରି ଦିଲେ ଦେଇ
ଗାନ୍ଧି ଦେବ ।

ଦୂର ଦେଶରେ ଅଣ୍ଟିର କଲ୍ପାତ ଦୂର ହୋଇଥି
ଦସ୍ତଖତ ନଗର ବୁଦ୍ଧମୋହି ଗ୍ରାମ ସଙ୍କର୍ତ୍ତବ୍ୟେ ରମ୍ଭାର
ହୋଇଥିବ । ସହସ୍ର ଦେବକ ଦୃଷ୍ଟି ଅବସ୍ଥାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋ
ଅଛନ୍ତି । ସଜ ଧୀରା ସାଳରେ କଣ୍ଠେୟ ଘର ଯେ
ସରଥିବ ମୁଖ ଅନେକ ସ୍ଵତ ବନ୍ଦୁଦ୍ଵାରା ଅଣ୍ଟି ଦେବ
ଦୂରପ୍ରତ ଦୂରି ହୋଇଥିବନ୍ତି ?

ଅଳ୍ପକେହିଥାର ନିକଟରେ ଦିଗ୍ରେତ ହୋଇଥିଲ ମା
ଦିଗ୍ରେତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କି ୨୦ ଏ ଦର ଓ କି ୨୦ ଏଥିରୁ
ଦେବାରୁ ସେମାନେ ପଢ଼ୁଥ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଥୁପୁରେ କୋଳାଚାମା ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହାଇକୋର୍ଡ ସଙ୍ଗେ ସରକୁଳର ପବାଣ କରିଥିଲେ । ଯାଠିବେ ଅବଶ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳ ସରକୁଳ ପରିଵର୍ତ୍ତନରେ ଅରୁ ଖଣ୍ଡେ ନାଆ ମନ୍ଦିରଙ୍କୁ ରାତ୍ରି

ଅଛି । ଦ୍ୱାରବୋର୍ଡ ଥିଲେଗ କହି ଅଛି ଯା ସେ ତଥାର କଳ-
ସାଠେବି ଓ ମନ୍ତ୍ରପାତ୍ରଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଦୟାବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶୈଖୀୟ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ କହାର ସାଧାରଣ ପାଞ୍ଚାତ୍ୟରେ
ଦୂର୍ଧ୍ୱାଦ୍ୟ ଦେବେଷେ ରୂପମାନେ ମୌର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା
କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାୟ ଏହେମାନବଠାରୁ ଘେର୍ବୁ ରବାରତ-
ନାମ ପ୍ରତିବ ବିହିବେ ସେଥି ନିନ୍ଦା ସେମାନେ ହୁଏଥି
ଅଧାରତରେ ଦାୟୀ ଅଟକ ।

ଅକନ୍ଧର ମଧ୍ୟ ଏହି ସେ ବରତପଦକୁ ପ୍ରେରିତ କାହୁ
ଅକନ୍ଧମୋହନ ସେ ଥିଲେ କରିବାରେ ଯନ୍ତ୍ରିଷ୍ଠ ଏବେରିଯନ୍‌ରୁ
ମଶାଇବାରୁ ସଭ୍ୟମାଜେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଅବଳ ଓ ଘର୍ଯ୍ୟେବେଳେ
ଫେବ୍ରୁ ଖରନ ଦର୍ଶକରେ ସେନେଟର ଉଚିତାହୀନକ
ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବାରୁ ଶୀଘ୍ର ହୋଇ
ଅଛି ।

ବାହୁଦର ସନ୍ଧାନର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଭିଭୂତ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଯଦିଏ
ଦେମେ ହତ ହୁଏ । ପଞ୍ଚେ ଏହି ନିଶ୍ଚରଳେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଏବେ
ବାସ ବରୁଥିଲେ । ସିଂହ ମହାମାସ ଓ ମହାବାଳ ହେଉଥି
ଦେବିଦିଃ ॥ ଦୁହାର ମାତ୍ର ବାଜ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁହଁ ୧୮୮ ସାଲ ମଧ୍ୟରେ ସୁଅଶରେ ସବ୍ସପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୦୦
ଅର ରୂପେକଳ ହୋଇଥିବ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା ଶାତ୍ର
ଏ ଶାତ୍ର କାହିଁରେ ଅଧିକଥିବ ହୋଇଥିବ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏକଳା ପ୍ରତିରଥ ଶ୍ରୀ ଲଙ୍ଘନ ସୁମଧୁର ହୋଇ ଅଛି
ପଦବୀରୁ କୃତହର୍ଷ ଉଦୟଶରୀ ନିର୍ବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଚାହା ଏହାର ଏକ ଯେ, ପଦବ ଅଛ ଦେଖା ସାହା ନାହିଁ
ଏ ଅଧିକ ମନ୍ଦିରରେ ଶୂର୍ବବିବରୁ ଏହାବେଳେ ଅଛନ୍ତି
କିମ୍ବା ଏକାର ଅଛି । କନ୍ଦୁଶରୀ ପେଇଁ, ଆଜମାନବେଳେ
ପଦବ ହୋଇଅଛି ସେ ଗ୍ରାହମାନ କୃତବର୍ତ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ।
ରାତ୍ରେକୋ ନିଦିବରେ ସବୁ ଗାଁଯାଇ ନୀତି ନିରମୋହିନୀ
ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି । ଗଢ଼ି ପରାମାର ନିର୍ବିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ପଦବୀ
ବେଶରେ ପ୍ରାକ୍ତରୟ ଅଢ଼କୁ ଧାରି ହେଉଅଛି ।
ଦେଖାର ସେବମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ମହା କବ୍ୟକାବି ହୋଇଅଛି

NOTICE TO CORRESPONDENTS.

QUIDNUNC—In our next.

PHILO-PHÆDRUS—Personalities
are not our province.—

A number of letters anent the Temperance movement are on our Table. The correspondents are informed that in our opinion Temperance is good, so is writing, but too much of either is bad.

କବିତା

କୁଳାଳର ମୟାଲ୍‌ପରେ ମୁହଁତିର୍ଥେ ପ୍ରାଣିର ଦେବୀ

ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ୍ଞାନ

ପତ୍ର ଖା

ତା ୫ ରତ୍ନ ନାହିଁ ଅଗଷ୍ଟ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା । ମୁ । ପ୍ରାବିଲ ଦ ୨୭ ନ ସନ ୧୯୭୫ ସାଲ ପବିତ୍ର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ୱେଳୀ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷାନ୍ତେ ଟ୍ୱେଳୀ
ମଧ୍ୟସଲାରୀର ଡାକମାସୁଲ୍ ଟ୍ୱେଳୀ

କାବୁଲ ସୁରରେ ନିୟକୁ ଥିବା ସେବକ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଜୟଳଭ କରି ଗ୍ରାମୀନ ମହା-
ଶାଶ୍ଵତ ଭାବରେ ଶୁଣାଇବାର ପଦ ପାଇ
ଅଛି । ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଯେଉଁ-
ମାନେ ପଦ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଓ
ପଦ କିମ୍ବେ ଲେଖୁଥିଲୁ ଯଥା ।

ନିରାକାର ଗୋଟିଏବେଳେ
ବାହାରିବା

କେ, ସି, ଏସ୍, ଆର
ଅର୍ଥାତ୍ ବରତ ନାମ
ତୁର ଉଚିତମ ପଦ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସରକାର ବିନ୍ଦୁ
ନିଃନ୍ତର ।
ଯେତୁ କାହାରକ ନାମକାରିତା
ବିନ୍ଦୁ ବାହାରିବା
କରିବାକାରୀ ଅବସ୍ଥା

ବି, ଏସ୍, ଆର, ଅର୍ଥାତ୍
ବରତ ନାମ ।

ସୁରରେ ଦେଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ଦେମାନଙ୍କୁ ଯେ
ପଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାକୁ ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଛୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ହଦୁପେଟିଅ-
ତ୍ତବୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଭରତବର୍ଷ ଭାରି
ପ୍ରଦାନ କରିବାର କାହାରକ ନାମକାରିତା
କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ । ସେଠାର ଉପରେକ୍ଷିତ
ସମ୍ଭାବରେ କାହାରକ ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥରେ
କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ । ଏଥରେ କାହାରକ
ନାମକାରିତା କରିଥିଲୁ । ଏଥରେ କାହାରକ
ନାମକାରିତା କରିଥିଲୁ । ଏଥରେ କାହାରକ
ନାମକାରିତା କରିଥିଲୁ ।

ବାକ୍ୟାଙ୍ଗୁଳୀ ସହଜ ବକ୍ତୃତା କଲେ ସେପର
ଦେବେ ଇଂରେଜ ସହକାର ବହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଶଂସାର ଭଜନ ହୁଅନ୍ତା । ଲାଲମୋହନ
ବାହୁଙ୍କର ଅର ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା ଉତ୍ତାରେ
ବ୍ରାହ୍ମି ସାହେବ ବହୁଲେ ବି ଭରତବର୍ଷର
ସେବକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଶା ଦିଶ ନ ପାରିଲେ ସେ
ଦେବକୁ ଶତଦିବୀ ଓ ସେଠାରେ ଇଂରେଜ
ଗଢ଼ ଅବସ୍ଥା ଥିବାର ସାକାର କରିବାର
ଭାବ । ଲାଲମୋହନ ବାବୁ ଏହି ପ୍ରକାର
ଦୂର ଗର ବର୍ଷ କିମ୍ବାରେ ପରିଶ୍ରମ କଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ ପଥର କରି ପାରନ୍ତି ଓ ଭରତବର୍ଷର
ଅନେକ ଉପକାର ହୋଇଥାରେ । ଅମ୍ବେମାନ-
କର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜାକର ଗ୍ରମ ପଥର
ହେଉ ।

ଗର ମାସ ତା ୨୨ ରତ୍ନରେ ବାଲେଶ୍ୱର
ଇଂରେଜ ସୁଲଭ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ପାର-
ତୋକିକ ବିଜରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସମାଗେବରେ
ସମ୍ଭାବ ହୋଇଥିଲା । ସାହେବ, ମେମ, ମହାଜନ
କମିଶାର ସରବାଧ ବର୍ମଗ୍ରେ ଉତ୍ସାହ ଭାବୁ-
ବଂକ୍ରିମାନେ ସମ୍ଭାବରେ ଉପରୁକ୍ତ ଶୋଇଥିଲେ ।
ବାଲେକ୍ରିଟ ସାହେବ ପାତର ଥିବାରୁ କିମ୍ବା
ମେଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଭାପତିର ଆଧନ ପରିଶ୍ରମ କଲେ ।
ପ୍ରଥମେ କେତେବେ ଶବ୍ଦ ଇଂରେଜର ପଦ୍ଧତି ଓ
ପ୍ରଶ୍ନାତର ପ୍ରକାର ପାଠକର ଶୁଣାଇଲେ ଓ
ଅନେକ ବାଲକଙ୍କର ପାଠ ଭଲ ହୋଇଥିଲା ।

ଭାବୁ ସଭାପତି ପାରତୋକିକ ବିଜରଣ କଲେ ଓ
ଉପରୁକ୍ତ ସଭାପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠ
ନାଥ ଦେ ବିଦ୍ୟାମର ସୁରକ୍ଷାର ନିମନ୍ତେ
ନଗନ ପଦ ୧୫ କ୍ଲା ଓ ସୁପ୍ରତି ନିମନ୍ତେ ୪୦୫ କ୍ଲା
ଓ ବାବୁ ଶାଖାରମଣ ଦାସ ୧୮୫ କ୍ଲା ଓ ବାବୁ ଦାଇ-
ବାନାଥ ବର୍ଷାଲ ୧୪ କ୍ଲାର ସୁପ୍ରତି ଶତମାନଙ୍କ
ଦାନ କଲେ । ଏହା ପ୍ରଶଂସନ୍ମୂଳ ଓ ଶିକ୍ଷାପ୍ରତି
ଉତ୍ସାହକଳକ ଅଟଇ । ଏଠାରେ ଏପରି ଦାନ
କେତେବେ ବର୍ଷ ହେଲା ଦେଖା ଯାଉ କାହାର
ଦୁଃଖ ଦିଶ୍ୟ । ଭାବୁ ସଭାପତି ବକ୍ତୃତା କରି
ଶତମାନଙ୍କ ବହୁଲେ ଯେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଶାଖା-
ନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ।
ଭାବୁରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ବାବୁ ବିଜରଣରେ ଲା-
ଭାବ ବକ୍ତୃତା ଥାଏନ୍ତି । ସେ ବକ୍ତୃତାରେ
ବିକୁଣ୍ଠ ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିଷୟ ଥିଲେହେଁ ଦେବେବ
ଅଠଶ ଭାବୁ କୁଣ୍ଡ ଥିଲା । ଭଦନନ୍ତର ବାଲବମା-
ନେ ବାହାରେ ବିଦ୍ୟାମଣ ପାଠନା ଦେଖାଇ
ବୈକୁଣ୍ଠ ବାବୁଙ୍କର ଦତ୍ତ ସୁରକ୍ଷାର ପାଇଲେ
ଓ ସବୁ ଭାବ ହେଲା । ଏ ସବରେ ସୁଲଭ
ବାର୍ଷିକ ବିଜରଣ ପାଠ ହେବାର ଭାବ ଥିଲା
ତାହା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଲାଲସେନ୍ତ ଶାକ୍ରପତି ଯେ ନଜନ ନିମ୍ବମନାନ
ହୋଇଥିଲୁ ଭାବୁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟି ଦେବେବ ନିମ୍ବମ
ଶାକ୍ରପତାଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଉତ୍ସାହ ଓ ଲାଭକର

ଅଟେଇ । ଜାହା ଏହି ଯେ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ
ପ୍ରଥମ ଜାରିଗେ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁମାନେ ଆଶଣା
ଦେଖୁ ଠାକୁସ ସବିର ବିମ୍ବା ସବୁଡ଼ିବିଜନରେ
ଦାଖଲ କରିବେ ସେମାନେ ଶରବତୀ ୫ ୨ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ଠଙ୍କାରେ ଅଶାବ ଲୋଣୀଏ ଛୁଟ
ପାଇବେ ଏବଂ ଆଗେ ଠାକୁସ ଠଙ୍କା ଦାଖଲ କରି
ପରେ ମିଆଦ ମଧ୍ୟରେ ଅପିଲ କରି ପାଇବେ
ଓ ଅପିଲରେ ଠାକୁସ କ୍ଷମା ବା ବିହି ଉଣା
ହେଲେ ଦାଖଲି ଠଙ୍କାରୁ ଜାହା ଫେର ପାଇବେ ।
ଲୋକେ ପରିଶାବ ଠାକୁସ ଦେବାକୁ ବୁଣ୍ଟିର
ତହିଁରେ ସେମାନେ ଠଙ୍କାରେ ଏକଅଶା ଛୁଟ
ପାଇଲେ ନିର୍ମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଠାକୁସ
ଦାଖଲ କରିବାରୁ ଅଗ୍ରବର ହୁଅନ୍ତେ । ମାସ
ଏ ବିଷୟ କୁଳର ମାତ୍ର ଜା ୧୭ ରଜରେ ପ୍ରକା-
ଶିତ ହେଲା, ମୋଅବଲର ସବଳ ଝାମରେ
ଏହା ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ ଜା ୧ ରଜ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଗ୍ରହ
ହେବା ଜୈଣିକ ଧାଉ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶକରିଲେବେ
ଏହା ଜାଣି ଅଛନ୍ତି କି ନା ବନ୍ଦେହ । ବିଷୟ
କିଳମରେ ବାହାରିବାରୁ ସେପ୍ତମ୍ବର ମାସ
ଜା ୧ ରଜ କର୍ବାରିତ କରିଥିଲେ କଲ ହୋଇ
ଆନ୍ତା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ କହି ସମୟ ଦେବାରେ
ଦୋଷ ଜାହିଁ ଅଜିବକ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଠାକୁସ
ଦାତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ
ସେପ୍ତେମ୍ବର ମାସ ଜା ୧୯ ରଜ ନିର୍ମିତ କରିବୁ
ନଚେତ ଜାଙ୍କର ଏ ବିଷୟ ହେବଳ ବିଷୟ-
କଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବ ଲୋକେ ତହିଁ ର ଧଳ-
ଭାଗୀ ହୋଇ କି ପାରିବେ ବିମ୍ବା ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଅନ୍ତାଶୀଷ ଶିଳ୍ପ ଠଙ୍କା ପାଇ କି ପାଇବେ ।
ବଳେକ୍ତରମାନେ ଏ ବିଷୟ ବବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ
କଣାଇଲେ କିଛି ଫଳ ହୋଇ ପାରେ । ଏ
ବିଷୟ ପ୍ରଗର ହୃଦୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଠାକୁସ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେମାନୁ ଡିକ୍ରି ହତ ଦେବାର
ଉଚିତ ମାତ୍ର ଅଛି ପରିମାଣର ଠାକୁସରେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ହତ ମେଲିବ ଏଥିଥାଇ ଯେ ଲୋକେ
ମଧ୍ୟବଲରୁ ଆସିବେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ ।
ଅଜିବକ କଲେକ୍ଟରମାନେ କାନୁନୁ ଗୋଲଙ୍ଗ-
ଥାର ହତ ଫେରିବେଇ ଠାକୁସ ଦୀପିକତାରୁ
ରିପିକ ଅଶାଇବାର କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ ।

ଏହା ଲେଖିବା ଉତ୍ତରାବୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୁଇଲୁ
ଯେ ହଡ଼କିଳୁମଣ୍ଡି ଏ ଜଳରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ କରିବା
ପକ୍ଷରେ ଆଶୋ କିଛି ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ନୂତନ ବିଧୀମାଦଳୀ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ ତା ୧୦ ର-
ଶରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲା ଓ କଲେକ୍ଟର ଜାହା

ଚନ୍ଦଳ ପ୍ରଗତ ବଗୁରୁଥିଲେ ଅନେକ ଲୋକ
ଜାଣିଥାନ୍ତେ ଓ ଫଳଦେବୀ ହୋଇଥାନ୍ତେ ।
ବଲେବୁଟର ସାହେବଙ୍କର ସ୍ତୁତିରୁ ସିନା ସେମା-
ନେ ଏ ଫଳରୁ ବନ୍ଧୁତ ହେଲେ । ଅଭିଵଦ
ଅମ୍ବେମାକେ ଭାଙ୍ଗୁ ବନ୍ଦୁଥରୁ ଯେ ସେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଥମେ ଏପରାରେ ସ୍ତୁତି ବରାପରକୁ ସେହିପର
ମିଥିଦ ବଢାଇବାକୁ ସବୁଦୋଷ ମେଘାଇ-
ବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରିବ ।

କାଣ୍ଡସୁପବୁଦ୍ଧ ।

କଲିତ୍ତା ବ୍ରାହ୍ମମାଳର ଜଣେ ପ୍ରଗରକ
ବାହୁ ଶମକୁମାର ବିଦ୍ୟାରହୁ ଏ କଗରକୁ
ଅସିଥିଛନ୍ତି । ଗର୍ବ ସୋମବାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟି
କଞ୍ଚାକଙ୍କ ବୋଠାରେ ଏହାକର ବକ୍ତ୍ତା
ହୋଇଥିଲା । ବକ୍ତ୍ତା ଶୁଣିବା ଲାଗି କେତେ
ଲୋକ ଏବଦିଇ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥମଧ୍ୟରେ
ସୁଲିର ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଅପର ସୁବାହୁ ହାଜା ଅସ୍ତର
ନଗରବାବୀ ମାନ୍ୟ କଣ୍ଠମେଳକ ଦୂର ଗରୁକଣ
ହେବେ କି ଜାହାଁ ସନ୍ଦେହ । ବକ୍ତ୍ତାର ବିଷୟ
“ଜାଣ୍ମୁଧୁପକୁର” ଥିଲା । ବକ୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀଶ୍ଵାମୀ
ମୁସଲମାନ ଏବଂ ହକୁକର ଧର୍ମ ପ୍ରକର ସମ୍ମାନ୍ୟ
କେତେକ କଥା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିଥିଲେ । ଉହଁର ଶାର ନର୍ତ୍ତ ଏହି ଯେ
ଶ୍ରୀଶ୍ଵାମାକ ଧର୍ମର ପ୍ରକର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଚାର ।
କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଏମାନେ ସରଜା ଓ ଭନ୍ଦର
ଇତି ସୋଧାନରେ ଉଠିଥିଲା । ଯେମନ୍ତ
ଶ୍ରୀଶ୍ଵାମାକ ଧର୍ମ ପ୍ରକର କାର୍ଯ୍ୟ ସେହିଥିର
ମୁସଲମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରକର କାର୍ଯ୍ୟ ଆଚାର ଅର୍ଥାତ୍
ଏମାନେ ଏକହସ୍ତରେ ଶାରିଜଣଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ଅନ୍ୟ
ହସ୍ତରେ ଧର୍ମପ୍ରସ୍ତୁତ ବୋଗନ ଯେବା ଏକମଧ୍ୟ-
ରେ ଅଧିକା ପରିହମ ଦେଖାଇ ପୃଥିକାକୁ
କଞ୍ଚାକଙ୍କ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଗ୍ରଜ୍ୟରେ
ଅଗଣୀ ଅସ୍ତରିଯ ସ୍ଥାପନକରି ଜାଣ୍ମୁଧୁଜାବଜର
ପରିଷୟ ଦେଇଥିଲେ । ଅକ୍ଷୟ ଜାହାଜ ଧର୍ମର
ସେହି ପ୍ରକର ଉହଁଟିକୁ ଓ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟବଳ-
ରେ ସେମାନେ ତେଜେ ଗ୍ରଜ୍ୟ ଅସ୍ତରାର କର
ବିଦ୍ୟାକୁ । ହକୁକର ଧର୍ମପ୍ରକର କେବଳ
ଧର୍ମ ଆଚାର । ଏଥର ପରିଷୟ ବେଦ, ସୁତାନ
ଉତ୍ସାହରୁ କଲାକାର ଉପରକୁ ହୁଅଇ ।
ହନ୍ତୁମାନେ ଧର୍ମକୁ ସବୁଠାରୁ ଅସ୍ତରକରି ମା-
ନାନ୍ତି । ଧର୍ମର ଉପରେ ଏମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ବା
ପ୍ରତ୍ୟହକୁ ରୁକ୍ଷ କରିଦିଥାନ୍ତି । ଶମାଧୂର ଓ ନିଷା-
ଦିବର ଏଥର ପମାଦିନରେ କେମ୍ବରେ ।

ମୂଳଚତ୍ର ପ୍ରବଳପ୍ରକାଶୀ ବାର ଥୁଲେହେଁ ପିକାଳ
ସତ୍ୟ ପାଳିବା ସକାଗେ ଶକ୍ତ୍ୟ ଜ୍ଞାନକବିଳ
ଦନ୍ତବାସୀ ହେଲେ । ସେହିପର ଯୁଦ୍ଧକୁର
ସତ୍ୟର ମହିମା ରକ୍ଷା କରିବା ସକାଗେ ବତ୍ତା
ବାର ଓ ସତ୍ୟଥିଲେହେଁ ଅବାଜରରେ ନାନା-
ବିକ୍ଷେପଣ ସହିଲେ । ବାରଜବର୍ଷର ପୂର୍ବ କୌରବ
ନାହିଁ ଏଥରେ ଯେଉଁ ମହାମହିମ ରୃଷିମାନେ
ତନୁଶ୍ରଦ୍ଧା ବରି କାନ୍ଦାଜାୟ ସୃଜିରେ ଏମନ୍ତ
ଅଭିଭୂତ ତନ୍ମାଣକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଅବୟବ କଗଜର ବିକଳେକମାନେ ମୋହର
ହେଉଥାଇନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଲୋକ ତନ୍ମ
ହେଉ ନାହାନ୍ତି ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ହନ୍ତମୁକଙ୍କ ମନରୁ
ଧର୍ମଭବ ଯାଇ କାହିଁ ଓ ସେହିଧର୍ମର ଅନ୍ତେ-
ନେବା କରିବାକୁ ବକ୍ରା ମହାଗୟ ସମସ୍ତକୁ
ଅନୁସେଧକର କହିଲେ ଯେ ଆଜିକାରି ଶକ୍ତି-
ବାୟ ଉତ୍ସାହ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶରେ ତନ୍ମାକରିବା
ରେ ପଦେ, ବିଷଦ କିନ୍ତୁ ଘରେବସି ଧର୍ମତନ୍ମା
କଲେ ସର୍ବୀୟ ସୁଖଲବ ହେବ ପରିଶେଷରେ
ବହିଲେ ଯେ ସମ୍ପଦ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସୃଷ୍ଟିକାର ଜ୍ଞାନକର ପ୍ରେମକରିବ ବାହାରିବୁ
ପୁଣ୍ୟ ବା ଶିତର ଜ୍ଞାନ କରିବ ନାହିଁ ।
ବକ୍ରତାର ଏହି ଅଂଗ୍ରେଷୀ ବତ୍ତା ଚମକାର ହୋ-
ଇଥିଲୁ ଗୋଟିମାନେ ପୁନଃ କରିଗାଲିଦ୍ୱାରା
ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ପାଠକୋଳା

ପାଠ ହାଠ ଓ ଗଞ୍ଜରୁ କଟିଥାଇଲେ
ତୋଳା ବା ମାସ୍ତୁ ଅହାୟ ଦରକା ପ୍ରଥା ସଙ୍ଗ
୧୯୫୩ ସାଲରୁ ରହଇ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସନ୍ଦର୍ଭ
୧୨ ଅଗଷ୍ଟାବ୍ଦୀ ଜାହା ସମ୍ମୁଖୀୟ ଶିଖେଥ
ହୋଇ କଟିଥାଇଲାକୁ ସଂପର୍କରେ ଦାନ୍ତମା-
ଉଥୁଲେହେବେ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ୧୯୭୧ ସାଲର ଆୟୋ-
ଜନହାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଭିନ ରହଇ ହେବାରୁ
ବେହୁ କଟିଥାଇ ଉଚ୍ଚ ତୋଳା ଅଛି ନେବାର
ବର୍ଣ୍ଣମେଘକ ଜ୍ଞାନସାରରେ ଅସେ ବଜକା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକର ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଲର ଜାନ୍ମ
ଏଥା ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ୧୯୭୧ ସାଲର କୁଳ ମାସ
ଲିପିର ଶର୍ଵାରଣମାନଙ୍କଗୁରୁ ବିଶେଷ ଶିଷ୍ଟିକ
ଅନ୍ନ ପ୍ରକରଣ ହୋଇ କଲାର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ
ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରା ବାରଣ ଜାନ୍ମଦ
ହୋଇଥୁଲେହେବେ ଅବସ୍ଥ ବେହୁ କଟିଥାଇ
ଉଚ୍ଚପରାର ତୋଳା ହେବାରୁ ଜାନ୍ମ ହୋଇ
ଜାହାନ୍ତି ବଢ଼ି ଦୃଶ୍ୟରବିଷୟ ଆଇବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ

କେହିଁ ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟାୟ ଲେଲା ନେବାର ଗେଗ ବିଶେଷ କୃତି ହୋଇଥିଲା ଓ ଉଠିପାଇଁ ଏ ନଗରବାସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତିମାନେ ଭାଗ ବନ୍ଧୁରେ ପଢ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଏ ଅଭ୍ୟାସରୁ ରଖା ପାଇବାର ଉତ୍ସାହ ଲୋଡ଼ୁ ଥିଲା ଏହାରେ ପାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏ ନଗର ମହାନାନ୍ଦିଲ ଗତିଗତିମାନେ ପାଠିବାର ଯୋବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେଟିଏ ବୁଝିଲୁ କଞ୍ଚ ଆଟଇରା ନୌକା ଦ୍ୱାରା ଯେତେ ପ୍ରକାର ପ୍ରବୃଦ୍ଧ ଆମଦାନ ରପ୍ତାନା ହିଅଇ ସେ ସମସ୍ତର ଜରଦ କିମ୍ବା ଏହିଠାରେ ହୋଇଥାଏ । ନଗରମଧ୍ୟ ହାଟ ଓ ବଜାରମାନଙ୍କରେ ଖୁଲ୍ବୁ କାରବାର ବିସ୍ତର କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ମୋଟ ଜରଦ କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ଜନାଙ୍କରେ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି କାଠ ବାଉଁ ଶକ୍ତି କିମ୍ବା ଚଳ ଇତ୍ୟାଦି ଯାହା ଖୋଲ ସ୍ଥାନରେ ହୁଅଇ ଘର୍ବର ଏବମାତ୍ର ଗୋଲ ବା କଞ୍ଚ ଜଞ୍ଚକୁଳ ଆଟଇ ବାରମାର ଏହିଠାରେ ଛହର ବିଦ୍ୟାୟ ହୁଅଇ । ଏତେ ଟଙ୍କାର କାରବାର ଜନାଙ୍କରେ ହୁଅଇ ଅଥବା ଜମିଦାରମାନେ କିଛି ପାଇଁ କାହିଁ ଏହା କି ଏହି ହେବାର କଥା ? । କଟକର ଯେଉଁ ଜମିଦାରଙ୍କ ଜମିଦାୟ ତଳେ ମହାନାନ୍ଦି ଉକ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗତିରୁ ସେମାନେ କେତେବର୍ଷ ଜଳେ ଉକ୍ତ ଗୋଲରେ ତୋଳା ଉପର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ କଲେକ୍ଟର ଓ ଫୌଜଦାରରେ ହେତେ ମୋକଦମା ହେଲା କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କୌଣସିରୁପେ ଉକ୍ତପ୍ରଭାବ ଅନ୍ୟାୟ କର କରିବାରରୁକେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କଥଳ ହେବାରୁ ନିରସ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଏହିପରି କେତେବର୍ଷ ଅଜବାହିର ହେଲା କିନ୍ତୁ ଜମିଦାରଙ୍କ ମୋର ସମ୍ମରଣ ହେବାର ନୁହେ ଏଥର ସେମାନେ ସ୍ଵଧ୍ୟ କିଛି କରି ଦୂରିତଶ ଇତ୍ସଦାର କି ଯେଉଁ ମାନେ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଅଜ୍ୟାକ୍ଷୟ ରହ ବିଦ୍ୟାୟରେ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ବାଟ କି ପାଇ ସାଥାର ଶକ୍ତି ଉପରେ ଅଭ୍ୟାସର କରିବାଦାରୁ ବଜାର ଲୋକ ହେବାକୁ ବିଶେଷ ଜାଗର ବାଲିକୁ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ ପଢ଼ିବା କେଇ ଜାନାଇ ଉତ୍ସାହର କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏକଣ ଦେଖିଯୁ ଲୋକ ଜାହାର ନାମ ଗଦେଇ ନାହିଁକ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣ ଇଂଗ୍ରେସ ଉତ୍ସାହରପେଇ ସାହେବ । ସେମାନେ ତୁମେ ପ୍ରାୟ ଏକା ବିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କରି ଅନେକଷ୍ଟିଏ ମନ୍ଦିର

ଦମା ଶେଷ ଅଧାଳରେ ଦାଏର କଲେଣି ଓ
ବେତେହା ଡକ୍ଟି ମନ୍ତ୍ର ପାଇଲେଣି । ଗଦେଇ
ନାୟକ ପ୍ରଥମେ କୌବା ଉପରେ ମାସୁଲ କେ-
ବାର ନାଲଗ ବରଥିଲ ମାତ୍ର ଜାହା କିତାନ୍ତ୍ର
ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଶେଷ ଅଧାଳର ଡକ୍ଟି ଦେଇ
ପାଇଲେ କାହିଁ । ଜହଁ ସେ କୌବା ଉପରେ
ମାସୁଲ କେବା ଦାବୀ ଜ୍ଞାନ କର କମିର ଜଳଣା
ବା ଜେଖାରି ପାଇବାର ନାଲଗ ବରଥିଲ ।
ଉଦ୍‌ଘାରମେଲ ସାହେବ ମନ୍ତ୍ର ଏହିପର କମିର
ଜଳଣା ସକାମେ ନାଲଗ କର ଡକ୍ଟି ପାଇଥିଲ ।
ଏଥର ବିବରଣ ଆମ୍ବେନାକେ ବାବୁନ୍ତରରେ
ଲେଖିବୁ । ସ୍ଵର୍ଗ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ରତ୍ନପରମାନ୍ତ୍ର
ସାହେବ କୌକା ମାସୁଲ ଆଦ୍ୟ ବରୁଥିବାରୁ
ହେତୁ କେହି ପ୍ରଧୀନର ବ୍ୟକ୍ତି ଧରିବାରେ
ନାଲଗ ବରଥିଲେ ତହିଁରେ ପୁଣ୍ୟପ୍ରଚାର ଅଦେଶ
ହୋଇଥିଲି କି ଦରଶାସ୍ତ୍ରଲିଙ୍ଗର ବିଷୟର ଅ-
ନୁଷ୍ଠାନ କର ପ୍ରକୃତ ଘଟନା ହୋଇଥିଲେ
ଆସମିନାକୁ ଦ୍ଵାରିଯ ଆଇକର ଥା ୧୩ ର
ଅନୁସାର ଗୁଲାନ ବରିବେ । ଉଦନୁସାର ପୁଣ୍ୟ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କର କେତେବେ ଆସନିଲି ଗୁଲାନ-
କରିଥିଲାନ୍ତି । ଆମ୍ବେନାକେ ଉରସା କରୁ ଯେ
ସଂବାଧାରଣକ ରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ମାଛଫ୍ରେଷ
ସାହେବ କହିଲ ବିଗ୍ରହ କରିବେ ।

ସାପାହିକସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବଲେକୁର ସାହେବଙ୍କର ତୃଣୟ ଗପ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତାବରେ କହିଲୁ ସବୁଦରିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ତାମରିଶରେ
ଏଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନକଲେ ବେଳସ୍ଵପନାରୁ ସିବେ ହାହୁଁ, ତାଏୟେ
ରଖରେ ସାଜୁପୁରରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ତାଣେରିଶବ୍ଦିନ
ଧର୍ମଶାଳାରୁ ଥିବିବେ । ସାହେବ ପ୍ରଶ୍ନ-ବିଚ କେବଳ କଣେ
ହେଉକିବିଲୁ ସଙ୍ଗରେ କେଉସବାରୁ ମନସ୍ତଳରେ ରଖିବିର
ଧର୍ମ ଅବେଳାହୁଁ । ଉଷ୍ଣ ପରାଞ୍ଜାନୀ ସୁନ୍ଦା ହେବାରୁହାହୁଁ
ଶାରବାଲିକ ଗୁରୁରେ ସାହେବଏହିପର କଲେ ଭଲହେବ ।

ପୁନଃଗୁଲ ତୃତୀୟିଲବାର କରିବେ ବାହୁ ଦାଶବନ୍ଧିଗୋପକ
ମୁକର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଅଛି । ସେ ଅଂସନ୍ତା
ବିଧିବାର ଅନୁବଳକର୍ତ୍ତ୍ୟିବେ ।

ବାବୁ ହରମୋହନବ୍ରତ କନମାଳକୁ ସାରଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଖର ଜୟନ୍ତ ମାଳକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀପତ୍ର ହିଂମୋର
ସାହେବ କିମ୍ବାରଗ କିମ୍ବା ବଦଳା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସାହେବ
ପ୍ରମାଣିତ କଣେ ଉପରୁକ୍ତ ହାତମ ଥିବାରୁ ବାଲେଖର
ବାହୀନାମେ ତାଙ୍କ ବଦଳରେ ହୃଦୟର ଅଛନ୍ତି ।

କୋଟିପିଲ ଟକଳ ଅନେକ ଜାଲ ହେବାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଖ
ତାହା ରହିଛ କିର ପୂର୍ବପରି ଝାଙ୍ଗ ବାଗଜ ପ୍ରଗର ବିରବାର
ଦଶ ଅଛି ।

ଗତ ସୁରେଣ୍ଟାପବ୍ଲକ କଲୁବିଦାରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ
ଉଛଳପାଞ୍ଜି ଅପେକ୍ଷା ବଜାଳା ପାଞ୍ଜି ରେ ପ୍ରହୃଷର ବାଳ
ଯଥକ ଥିଲ ମାତ୍ର କଲୁବିଦାରେ ପ୍ରହୃଷ ଆବୋ ଦେଖା ନ
ନାହିଁ ଅତିଥିକ ବଜାଳା ଗରାନୀ ଯଥକ ଅଥୁକ ପଢ଼ିଲ ।

କରିବା ହୁନ୍ତି ହୋଇଲ ନିମନ୍ତେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଟେଙ୍କେ
କୁ ରେବା ସାଷାରିତ ହୋଇଅଛି ଓ କର କରି ହେବାର
ମାଗା ରାତି । କୁମାର ବୈଶୁଦ୍ଧାଥ ଦେ ସବାପେଶା ଅଥବା
ରେବା ରୂପାତୁ ଟ ୫୦୦ କୁ ସାଷାର କରି ପଢ଼ନ୍ତି । ଏହା
କୁମାରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି ।

କଲୁକତାର ମହାଶ୍ଳଳା ଜ୍ୟୋତିନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ଠାରୁର
ବି, ଏସ୍, ଅର ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବର ନିଷନ୍ତ ଉପାଧ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ମହାଶ୍ଳଳା ଯେପରି ଗୁଣବତ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଏ ଉପାଧ ଦାନ ଉଚିତ
ହୋଇ ଅଛି ।

ଅଜ୍ଞକାର ପ୍ରାଣସୁରେ ପାରିତାକର ବ୍ୟକ୍ତହାର ଅଜ୍ଞାନ
ହୋଇଥାଏ । ବୌଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା କରିବା ନିମନ୍ତେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାରିଷରେ ଓ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ କେତୋଟି ପ୍ରଥାନ
ନଗରରେ ୨୦୦୦ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ନରୀମେଳକହାର ପ୍ରତି-
ପାନିବ ହେଉଥିଲା । ସମୟ ସମୟରେ ପାରିମାନେ କ୍ରୂ-
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା ନିମନ୍ତେ ଶାକାନ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରେକ୍ଷନ ହେଉଥିଲା
ଓ ସେମାନଙ୍କର କରି ଦେଖ ଅନୁସୁରେ ଉଷ୍ଣକମାନିଙ୍କ
ପରାଗାର ବିଅ୍ୟାଗରାତି । ସମ୍ବଦବାହିକା

୧ । ସୁଲଭ ସମାଗ୍ରରୁ ଯୁଦ୍ଧର ହେଲୁ, ମାତ୍ରାକିଳରେ
ପୁଣି କୁଳୁ ର ଟାକ୍‌ସ ହୋଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତାମାନ କେବଳ
ମନ୍ଦ ଖ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶେଷ କୁଳାପଢା ଉପରେ ଟାକ୍‌ସ ବନ୍ଦିକାଳୀ
ମାତ୍ର ରହିଲା ।

୨ । ଏଥର ମଶୁର ତାଙ୍କର ମହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।
ବିଦ୍ୟାର ବନ୍ଦୀ ପାହେଦମାକେ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହାଏହି
ଶବ୍ଦାଳ୍ପ ସ୍ଵର୍ଗକର ଜୀବ୍ୟ ଆର ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଲାହଁ । ଅଜ
ବଳୀ ଉକୋଇସ୍ୟା ମୟ କାହିଁ ଅତିରିକ୍ଷନ କେଇଅଛନ୍ତି ।
ବର୍ଣ୍ଣାକ ମଶୁରର ମାନ ବଢ଼ିଲା । ତେବେ ଗରିବଙ୍କ ପାଖରେ
ଚାହାର ଦେଖା ମିଳିବା କିମ୍ବିକ ହେବ ଓ କ୍ରମେ
ମଳ୍ଯ ମୟ ବଢ଼ିବ । ପ୍ରଥମ ନବାବ ଯେ ପଟୋଳ
ଶାନ୍ତିକେ ଭାଗୀର ସେଇ କଳାବ ଥିଲା ।

୪ । କିମ୍ବା ସୁର ହାସାଡ଼ାର କଣେ ଧର୍ତ୍ତର କ୍ଷାନ୍ତର କଲା
ଗାରୁ ବାରବରର କୟୁବର ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ କନ୍ୟାରୁ
ଦାକାରେ ପଢ଼ୁଥାର ଦେବ ବୋଲି କହ ନଜିଗଲର କେବଳ
ଗସ, ଏବଂ ଦରେ ସମସ୍ତକୁ ଅପଣା ଛା ବୋଲି ତାହାର
ପରିଚୟ ଦେଲା । ପ୍ରାୟ ୧୦ । ୧୧ ମାସ ବାଲ ଦୂରତ୍ତକ
ତାହାର ହତ୍ୟାକ ଶାଳା, ଓ ତାର ଅବରୁଦ୍ଧ କରି ରଖି
ସପୁରୋକ ଦ୍ଵି କଷ୍ଟ ସହିତ ଦେଇ । ସେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନ
କନ୍ୟା ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଲେ ତାରୁ ଅନେକ ପ୍ରତିର
କରେ । ଏପରି କିମ୍ବ ଦନ ଉତ୍ତାରୁ ପୁରିର ମାହାସରେ ସେ
କନ୍ୟା ମୁକ୍ତ ହୋଇ ତାକାରେ ତହା ମାତା ନିକଟରେ
ପଢ଼ୁଥ ଅଛି । ମବଦମା ଉପରେ ଅଛି । କ୍ଷାନ୍ତର ଲାଗ
ଦେଇଲା । ୧୦ । ୧୧ । ୧୨ । ୧୩ । ୧୪ ।

ସାରଗତି, ଏବେ ହୁଏବକ ଦେଖାଇଲାବା ଛାପ ।
 ୯ । ଅଶବ୍ଦବର୍ଷ ଅଶବ୍ଦରେ ଗଲୁ ଧୂମ୍ୟାମରେ ଦରନାର
 ହେବାର କଥା ହେଉଥିଲା । ଘୃତବୀରୀଙ୍କ ଦେଲି ଘରୀ-
 ଠବାର ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣକ କାହାକି ? ଗୁରୁଆଜେ ସେପରି ହୁଏଇବା
 ହେଉଥିଲା ଏପରି ହାମସା କି ଆର ଲାଗି ଦିଲେ ?

୫. ଲଙ୍ଘରେକମାହେ ସେମନ୍ତ ସ୍ଥାନକାଳୀ ଦସ୍ତଖତକରୁ
ଅପରାନ୍ଧାନକୁ ସାରଦର ସିମାନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ କଲେ ରୂପ-

ମୁହଁ ଏହିପର ପାରଖର ସାକୁ ହସ୍ତଗତ କରିବାକୁ
ଦେଖା କରୁଥିଲୁ । ତାହାଙ୍କୁ କରି ଖୋଲାକ ଦେଉଥିଲୁ
ସେଠିରୁ ହୁଏ ଧୀର ରଜାହିଲୁ । ସେଇନ୍ୟମାନେ ସହୃଦୟ
ସୁନ୍ଦରେ ଦଳକଷଣ ଥୁବନ୍ତର ହେବେ ସେଥିପାଇଁ ଶିକ୍ଷା
ଦେଉଥିଲୁ । ଉଦ୍‌ଦୟାର ବେଳମାନେ ଘରତବୁଅସିବାରୁ
କରିବାକିମୁକ୍ତ କରୁଥିଲୁ ।

ନେବେଇ କଣେ ପ୍ରାଣଦୟର ଅଜଗ୍ରାସୁ ତଥା ଏହି ମୁକ୍ତ
କଥରେ ଶୀତାର ଦୟା କି ସେଠାର ବ୍ୟାହରମାନେ ତଥା ଏହି
ଦଳ ସଂଗନ୍ଧ ବିନ୍ଦୁରେ ବେଳାକେ ତଥା ଏତାକିମୁଁ ବେଳନ୍ତି
ଦେଇ ଲୁହିତ ପ୍ରକଳ୍ପ ସକଳ ଆପେ କେବଳ୍ୟାରେ । ବ୍ୟାହରମାନଙ୍କର ଏତେ ବିଶ୍ଵାଳ କୁଠ କାହିଁବ ? ନ ଜାଣି କହିଛୁ
ବ୍ୟାହରମାନେ କହ ମୋଷ୍ଟ !

ଅସମକର ରୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିର ଲେନକଳ ମୁଠ ଲାଗ୍ତ
ଲାଗନସ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରତିମୁହିଟିଏ ପ୍ରସ୍ତର କର ଉଣିବା
କାହାରଙ୍କ ରୋଗୀ ସପ୍ରତି ହେଉଥିଲା । ଉତ୍ତମ ।

ବସିଲା ପାଇଁଗୋଟି ଗ୍ରାମ ଉନିକଙ୍ଗରେ ନେଇ
ହୋଇ ଅଛି । ଦଶଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ମୂଳ୍ୟ ବାଇଛନ୍ତି ଓ
ଅନେକ ଲୋକ ଆସାନ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଗ୍ରାମ
କବାରିମାନେ ପ୍ରାଣପ୍ରତରୁ ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଷେ ତକାଏଦକ ପ୍ରଥାନ ସରଗାର କ୍ରାତୁଳ ବାସୁଦେବ
ବନବନ୍ତ ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ସହିତ ଧ୍ୱନତ ଅଛି । ମେଲର
ଭାବିଥିଲୁ ମାହେକ ସେମାଜଳ କ୍ରମାଗତ ସ ୨୫ ଟଙ୍କା ଗୋ-
ଡାଇ ଧରୁଲେ । ତାହାର ସଙ୍ଗୀ ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳ ନାମରେ
ମନ୍ଦିର ସରଗରେ ଧୂତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବାସୁଦେବ ୩୦୦
ଆରମ୍ଭ ଓ ସେହିଲ ରୋକ ନିଷ୍ଠା କରିଥିଲା ।
ସେମାଜଳ କୁଣ୍ଡଳାବରୁ ଟ ୩୦୦୦ ୯ଙ୍କା ଦେଇ ଘୋଟା
କରିବା ସକାଶେ ଆର ଟ ୩୦୦୦ ୯ଙ୍କା ଦେକାରୁ କହ
କୁଣ୍ଡଳାବନମିର ପଣ୍ଡପରକୁ ଯାରୀଥିମୁଁ ସହମଧ୍ୟେ ଥରୁପରିଲା ।
ଏକଣ୍ଡରୀ ସାମାଜିକ ତକାଏଦ ନୁହେ ।

ଦୟିର ପ୍ରଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତେ ଜୀବିତ ପ୍ରକଳ ହୋଇ
ଥେବେରେ ସମୁଦ୍ରାୟ ଶବ୍ଦକଞ୍ଚ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ
ର ନିବାରଣ ଉପାୟ ଭାବନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ମୁଖ୍ୟ
କମିଶନ୍ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସବ୍ର କରିଅଛି । ସୌଭାଗ୍ୟରେ
ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଦନାପାଇଁ କେତେବେଳେ ଲୋକ ନିୟମ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏ ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଦନେ ଏକଟକା ସୂର୍ଯ୍ୟର ପାଆଏ । ଏ ମାନ୍ୟ
ପ୍ରକଳିତ ଅବେଳକ ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଦନକୁ । କେତେବେଳେ ସବ୍ର ମୁଖ୍ୟ
ମାର୍ଦନ ଖୋଲିଲେ କିମ୍ବରେ ସେମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ବସା
କାହାରୁ ଏହି ତେ ମୁଖ୍ୟାନ୍ତେ ସହିତ ଶବ୍ଦ ସହିତ ଧରି ପରି-
ବନ୍ଦୀ । ମୁଖ୍ୟମରକ ସଂକଳନ କମିଶନ୍ ଦ୍ୱାରା ହେଉଅଛି ।
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିଶାଖାକୁ କିମ୍ବା

ବ୍ୟକ୍ତ ଅନୁରଥ ମୁସାଫିରେ ଜଣେ ମହାକଳ ଶନ୍ତର୍ଷ
ଦୟପୂର ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ପାପ୍ତ ହେଲେ । ସେ ମୃତ୍ୟୁ
ସମୟରେ କୋଣିଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ
କଲେ କି ଉତ୍ତର କ୍ଷାର ମୁସାଫିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ନାମ-
ରେ ପରେପକାରକ କର୍ତ୍ତଵ୍ୟ ପାପକ ହେବ । ଏଥର ଗୁରୁ
କଳ କ୍ରମୀ ହୋଇଅଛି ସେଇ ଶର୍କି ଅତି ମୁହଁର ହେବ ।
ତାହା ସେମାନେ ଶୀର କଲିବେ । ଏହପର ଦାନରେ
ଦେଶର ଉପକାର ଓ ଉନ୍ନତି ଏବଂ ବାଧାକାର ନାମ ଚିରଜା-
ପୀ ହେବ । ଏବେଳୀୟ ଧର୍ମ ଦାଗାମାନେ ଏହପର ଦାନରେ
ମତ କଲାନ୍ତି ।

ପାଶୁରୁ ମହାବଳୀ ତାବ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଦୂର୍ଗ୍ରସ୍ତ କବଳ.
ତୁ ବଶା ବହିବା ନିରି ଅଧିକ ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ଶାଖ୍ୟ
ଯେତେବେଳେ ବହୁ ଅଛନ୍ତି । ପାହାରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷ

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବାଳେ ହୋଇ କାହାଙ୍କୁ ସେତୋଳ କେତେବେଳେ
ଜମିଦାର ଦୁଃଖିମାନଙ୍କ ସାହାଧ୍ୟ କରୁ ଅଛି କୁର୍ବଣ୍ଠିକିରଣ
ଅବବକ୍ଷ କି ପ୍ରତିବନ୍ଦିଷ୍ଟରୁ ଲାଭ ହେବାଳାହୁ ? ମହାବିକାନ୍ତିର
ପରି ଗଳକୁ ମଞ୍ଚ ତାବାରେ ଶପ୍ରାଦରରେ ଶବ୍ଦ ଘୋରା-
ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଲଭ୍ୟସେପନ ହଜ୍ରେର ଉତ୍ସାହ କେତେବେଳ ପ୍ରଦେଶରେ
ଏହି କଳ୍ପନା ହୋଇ ଅଛି ସେ ସାର ଗୋଟା ମୁହଁରା ମୁକ୍ତ
ଛବି ସାରଥକ । ଯସଲ ସମ୍ମର୍ତ୍ତମା ନିଃଶ୍ଵର ହୋଇଥିବା
ବାହୁଦିନ ।

ପାତେକର ବକା ଦୂର ହଜାର ଟକା ଦିଲକଳା ଦିଲଦି-
ଦ୍ୟାଳସୁର ଦାକ କର ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମର ପ୍ରତକଣେକା ପଦ-
ଶାରେ ଦେଉ ପରି ସବୋଇ ଛାନ ପାଇବ ଦାରୁ ହୁଏ
ଦୋଷମାଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଟକାର ସୁଧରେ ବିଅ ଦେଇବୁକା ।
ଏବଜିନ ପ୍ରାୟେତି ବକା ହନ୍ତୋଟାଲ ପୀଅ ଏକଥିନ୍ଦ୍ର
ଟକା ଦାନ କର ଅଛନ୍ତି । ଅତିବକ ଆସମାନେ ଅନନ୍ଦପୁ-
ରବ ସଜ୍ଜାର ପଞ୍ଚମୀ ବରୁଅଛି ।

CORRESPONDENCE.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPLOA.
SIR,

In endeavouring to espouse the cause of his fellow students, your correspondent, "An over grown school boy," has, I see fallen into an error from which it is hard to get him out. He is not himself certain whether politics is "worth knowing" or not, but at the same time he has declared it as his opinion that "his fellow students should not be kept away from its study." I have no objection to his studying the subject if he is not a precocious but really an "Over grown school boy" as he represents himself to be. For although precocity in youths sometimes gives evidence of uncommon genius, yet generally it fades away betimes before they have even attained the meridian of their life. Can there be any thing more ludicrous than to hear boys discussing the measures of Government without being able to enter into their spirit? Who will not sneer at the audacity of some of our young students who, at a meeting held lately at Dacca, passed resolutions on the subject of sending up a petition to the Parliament against our Government for stopping the Somepracash? Associations of the kind are multiplying fast now a days. But the mischief they are supposed to produce is incalculable. Putting aside all other con-

siderations it is enough to mention here the two great evil consequences which it may lead to, I mean, the increase of hypocrisy under the false name of patriotism, and the increase of disaffection among the people. The following extracts from an eminent modern English writer will best serve to illustrate this :—

"A great deal of what passes by the name of patriotism in these days consists of the merest bigotry and narrow mindedness; exhibiting itself in national prejudice, national conceit and national hatred. It does not show itself in deeds, but in boastings, in howlings, gesticulations and shrieking helplessly for help in flying flags, and singing songs"—and in perpetual grinding at the hurdy-gurdy of long dead grievances and long remedied wrongs. To be infested by such a patriotism as this is, perhaps, amongst the greatest curses that can befall any country.

Yours Sincerely,
QUIDNUNC.

ପ୍ରକାଶନ

ସହ ୪୨୯ ବାଲ ଦେଇ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଏହି ପଦ
ଶାରେ ଗଢ଼ାଇ ମନ୍ଦବାର ହେଉ ଛାତ୍ର ସଂଖ୍ୟାକୁ ଘର୍ଷଣ
ପ୍ରାୟ ହେବ। ଭାବାରୁ ଦେବବାଳ ବିଶ୍ୱାସିକ ହତେତିବା
ସବର ସମ୍ମାନକ ଜ୍ଞାନାରୁ ପ୍ରକଳନକାରୀ ଦାସ ଟ କା
ମୂଳର ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାନମୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାଇତୋଡ଼ିକ ସବୁପ ପ୍ରକାର
ହିବା ନମିର ପଢ଼ିବୁ ତୋରିଅଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଉପରେ
ପଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରତ୍ନ ପାଇତୋଡ଼ିକ ଦେବା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵରେ
ଭାବାଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଛି; ଅନୁଭୂତି କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ
ଶ୍ରୀମତୀ କବିତା ମନ୍ଦମୋହନର ନମାନନ୍ଦନାର ପ୍ରଥାନ
କବି ଯିବ ପାଇବ।

୧୨।୨୬ } ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିକରଣ ଦବୀରାଜୁ ସବୁ ଲମ୍ବାଳୁ
ଦେବାଳାଙ୍ଗ } ଛାଇ ହୁଏ ହାତୀ ଯେବାଲାଙ୍ଗ
ତ ଅନ୍ତରୋତ୍ତମ ।

ବନ୍ଦିମେଳ ସୁରତୋହା ଦୁଇଲ
ଦୁଇଲାଲଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହା ଅଭାବିଲାଜ ଅଟିଲା
ବନ୍ଦିଗାର ପ୍ରଥମ, ଦେଶୀୟ ଓ ବିଦେଶୀ ଆଧୁନିକତାଙ୍କର
ବିତାରେ ଏହା କଣ୍ଠେ ହେଉଥିଲା । ବନ୍ଦିଗାର କୋଣାରକର
ଆରାନର ମୁହଁରକ୍ଷେଣ୍ୟବିତାରେ ଜାତିମାୟୁଳ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦଳରଙ୍ଗର ମୂଳରେ କମ୍ପି ଦେଇଥିଲ ଯଥା । ଅଭିନବର
ଟ ୨୫ବା ଟ ୩୫ ଟ ୫୫ ଟ ୬୫ ଆ କ ୧୫୦୦ ପରମାନ
ମନ୍ଦ୍ରେ କମ୍ପି ମୂଳ୍ୟ ପଠାଇଗାର ହେବ ।

ଏହି ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକାରୀ ସମ୍ପଦ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ନାଟକ
ଯେଉଁ • କର୍ମାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁହଁତ ପ୍ରବାଣିତ ହେଲା ।

ଅଚିରିକ୍ଷା ।

ଦିନ

ପରିବାର ସମ୍ପଦ ସଂପର୍କ ଏତେ ମଧ୍ୟରେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

149

ସହର କଟକ ଦିଗନ୍ବାବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କଲାଇନ୍ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟର ଅନନ୍ତରେ ଶ୍ରୀପତ୍ର
ବାବୁ ଗୋପନୀୟ ରାଜମହାନ୍ତିର ସାହାଯ୍ୟବାବୁ ଭାବିଲ ଅସୁଖେସାପୃତିକଷାଳୟ ନାମରେ ଗୋ-
ଟିଏ ନୂତନ ଉତ୍ସାହାଳୟ ପ୍ରାପନ କରି ପାଇଥାଇଛି । ନାନାବିଧ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସାହ (ଟେଲି, ଫୋନ୍, ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରତିବିଧି) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାବାବୁ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରିଯେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଚର୍ଚାଅଭାବ ଦ୍ଵାରା କରିବା ଏଥିର
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅଭିଭାବ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଉତ୍ସାହମାନ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ । ଯଥା;—

ପିତୃଶୈଖିକୀରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଠା	୨ ମାହା ଟ ୦ ୧୦
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନ	୨ ମାହା ଟ ୦ ୧୦

ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକରଣରେ ।

ମୁଦ୍ରାବରଣ ରମ୍ଭ	୨ ମାହା ଟ ୦ ୨୦
ବାବାକାଳ ରମ୍ଭ	୨ ମାହା ଟ ୦ ୨୦

ଆମବାବ ରେଗରେ ।

ବୁଦ୍ଧପ୍ରସାଦଶା ଟେଲି	୨୩୯ ଟ ୧୫୯
ଗବିବାଜୀ ଟେଲି	୨୩୯ ଟ ୧୫୯

ଶୁଳ୍କରେଣରେ ।

ଶର୍ମର୍ଷ	୨୦୧ ଟ ୦ ୧
ବାବଦେବ ରାଜମହାନ୍ତିର	୨୪ ମାହା ଟ ୧୫୯
ବିଶ୍ୱର୍ଷ	୨୦୧ ଟ ୦ ୧

ଆଲାଦ୍ଯୁ ରେଗରେ ।

କୁଣ୍ଡିତର୍ଥ	୨୦୧ ଟ ୦ ୧
ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତକ	୨୪ ମାହା ଟ ୦ ୧

ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଟେଲିମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ । ଯଥା;—

ବର୍ତ୍ତମାନ ଟେଲି	ବୁଦ୍ଧପ୍ରସାଦ ଟେଲି	ଅକାରକ ଟେଲି	ବର୍ତ୍ତମାନ ଟେଲି	ବର୍ତ୍ତମାନ ଟେଲି
କାବସର	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଜୀ	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	କର୍ମଚାରୀ	

ଏହା ଛଢା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଟେଲି, ଅର୍କ, ଫୁଲ ମୋଦକାବ ଶାକ୍ର ରାଜ୍ୟର କରାଇ-
ବାବୁ ମାନବ ଧ୍ୟାନ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ଅନାଯ୍ୟସେ ଏଠାରେ ରାଜ୍ୟର କରାଇ ନେଇ ପାରନ୍ତି ।

ଅବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ବାକ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ବିରାଗ ଦେବ ।

ଉତ୍ସାହ କଥାରେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିବିଧାଳୟ ବିଷୟରେ ଯାହା ଜାଗିବାର ପ୍ରୟୋ-

କନ ଜାନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ନିମ୍ନ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସ୍ଥଳୀ ଅଥବା ପତ୍ରଦାତା ଭାବେ କୁରିବେ ।

ଭାବ ରଖ ଅଗ୍ରମ୍	ଶାକାର ଡିପାଠୀ କବରକ
ସନ୍ଦର୍ଭମଧ୍ୟରେ	ମାନେଜର ।

ଏହାର ସବ୍ୟାକାରଙ୍ଗଳ ଜୀବ କରାଇ ଥାଏ ଯେ ଅହ କର "ବାହୁଦିନ ବସ୍ତୁବିଦ୍ୟା ଅଧିକାରୀଙ୍କା" ବାହୁଦିନ ପ୍ରିଣ୍ଟିଙ୍କଲାଇନ୍ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ବିବିଧ ପ୍ରକାଶକ ଅତି ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୦ । ରାତ୍ରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମ୍ପଦ ଅଧିକାର ଅହ ଟ ୦ ୧୦ (all rights reserved) ଅଧିକ ଦିନ ଅକୁମନରେ ଅଗର କେହି କହିଲେ ହସ୍ତଶେଷ କରି ନ ପାଇବେ ।

କଟକ	ଶାକାର ଡିପାଠୀ କବରକ
୨୩୯ ଟ ୦ ୧	ମାନେଜର ।

ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଦେବ ।

150

1000

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ର

151

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ ୧୪ ଗ

ବିଷୟ ଖ୍ୟା

ତା ୧୯ ବର୍ଷ ମାତ୍ରେ ଅଗନ୍ତ ସନ ୧୯୭୫ ମେହିବା । ମୁଁ ବୃଦ୍ଧି ବି ୨ ନ ସନ ୧୯୭୭ ସାଲ ଶନିବାର

ଅଗିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ତ୍ତକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସିଲ ୩୫୫୦

* ଆମେମାନେ ଅନନ୍ଦପୂର୍ବକ ମୟୁରରତ୍ନପଦ୍ମ-
କାରୁ ଅବଶର ହେଲୁଁ ଯେ ମୟୁରରତ୍ନର
ମହାଶଳୀ ଶତ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ କର ସନ-
୧୯୭୭ ସାଲରୁ ଭାଙ୍ଗ ରଜ୍ୟରେ ରହିବ
କରିବାର ଥାଣ୍ଟା ପ୍ରକୃତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ କର
ମଧ୍ୟରୁ ବିହାରିଙ୍କା ଓ ଯେ ନିଆଜାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ପରମର ପ୍ରକଳନ ଅଛି, ଭାବା ଓ ଅନ୍ୟକରମାନ
ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଯେ ମହାଶଳୀ ସେସବୁ ଭ୍ୟାଗ
କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରୁ ଭାଙ୍ଗର ନ୍ୟାୟପରିଭାବ ଓ
ପ୍ରକାଶକୁ ପାଇଥାଇ ଏଥିପୀଠ
ଆମେମିକେ ଭାଙ୍ଗ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିବୁଁ ଏବଂ
ଭାଙ୍ଗର ଅନୁଗାମୀ ହେବା କାରଣ ଅନ୍ୟ ଶଳୀ
ଓ ଜମିଦ ରମାନଙ୍କୁ ଅନୁବେଦ କରୁଥିବୁଁ ।
ଉଚ୍ଚ ପରିକାରେ କରଇ ନାମସବୁ ଲେଖାଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ସେସବୁ ଗଡ଼କାଣ କଥା ଥିବାରୁ
ଅଧିକାରୀ ଦୁଇ ଯାଇ ନାହିଁ ଯଥା, ଖଣ୍ଡାଥିଲା
ପାଟଙ୍କ, ମଥୁରାବାପୀପାଟଙ୍କ, କାର୍ତ୍ତିକପାଟଙ୍କ, ପୁର-
ପଟ୍ଟା, ଉଚ୍ଚାପଟ୍ଟା, ଉଚ୍ଚିଥାପାଇକା ଇତ୍ୟଦି । ଏଥରୁ
ବିପ୍ରକାର କର ଓ କି ପ୍ରକାରରେ ଓ କେତେ
ପରମାଣରେ ଓ କେତେ ପ୍ରକାଳୀତାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ
କର ନାହିଁ ହେଉଥିଲା ଓ ଏ ଶତ ପ୍ରକାର କର
ରହିବରେ ମହାଶଳୀଙ୍କର କେତେ ଅୟ ରହିବ
ହେଲା ଏ କଥାମାନ ପରିକାରେ ଲେଖା
ହୋଇଥିଲେ ସବୁ ଜଣା ପଡ଼ନ୍ତା ଓ ନ୍ୟାୟବ-
ଶରେ ମହାଶଳୀ କେତେ ଅୟ ଭ୍ୟାଗକର
କେତେବେଳେ ପ୍ରଶଂସନାୟ ହେଉଅଛନ୍ତି ନିଷ୍ଠ୍ୟ

ହୁଅନ୍ତା । ଆମେମାନେ ଦରସା କରୁଁ ମୟୁରରତ୍ନ
ପଢ଼ିବା ଏ ଅଭିବଳୁ ମୋତନ କରିବେ ।

ବର୍ଷା ଓ ବନ୍ୟା ।

ଏ ବର୍ଷ ଗତସ୍ତ୍ରାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦି-
ପେ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଏମନ୍ତ କି ବର୍ଷାରୁ ପ୍ରାୟ
ଜଣା ପଡ଼ି ନ ଥିଲା । ଧାରାବଣରେ ପ୍ରକଳନ
ଖର ଓ ନ୍ୟାବରେ ଜଳ କେବଳ ଧାରରେ ଏହା
ଅଛି ଅସାଧାରଣ । ଏହିବିଷୟର ସମସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ
କରୁଥିଲେ ଓ ଅନ୍ତରବର୍ଷା ହେବୁ ନ୍ୟାବରିଜୁ
ଅଧିକର ଲୋତୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ରୁଦ୍ଧ ଶତ
ଦେଖି ଯଥେଷ୍ଟ ବୁଝି ଓ ନ୍ୟାବରିଜୁ ନିରାଶ
ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରକଳନ ଗରିବଧ ଜାଣି-
ବାର ସଦଜ ନୁହେ, ରୁଦ୍ଧ ପୁଣୋକୁ ଶତ
ଏପର ପରିବର୍ତ୍ତିର ହେଲା ଯେ ଦୂରଦିନ ମଧ୍ୟରେ
ଦେଶ ପ୍ଲାବିତ ହୋଇଗଲା । ଯେଉଁ ଅଭିବର
ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲା ତାହା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ବଳପତଳ
ବରଂ ଅସମାଳ ହେଲା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଚକିତ
ସଶଂକିତ ଓ ଅସୁବିଦ୍ୟ କରିଦେଲା । ଏଥିର
ଦୂରତ୍ତ ସନ୍ଧେପରେ ନିମ୍ନ ଲେଖା ଥିଲା ।

ଗତ ଶନିବାର ଭାଖରିଷ୍ଣ ପ୍ରଭାତରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
ଶତ୍ରେ ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷା ହୋଇ ଶୁଭଗଲ, ଉଦୟ-
ରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରୁ ଅଭିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନବରତ ଭାବୀ ବୁଝି ହେଲା ମୁହଁରେ ସୁନ୍ଦର
ଜଳଧାର ବୁଝି ହେଲା ନାହିଁ ଓ ସେବନ
ତାକ ବନ ହୋଇଗଲା । ତହିଁ ଉତ୍ସବେ

ବର୍ଷା ଶୁଭଲ ମାହ ନ୍ୟା ଏପର ବେଗରେ
ବଢ଼ିଲୁ ଯେ ରହିଁ ଅଭିଦିନ (ତା ୧୯ ରଖ)
ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଉଛଳ ମୁଛଳ ହେଲ,
ନଗରରେ ଚତୁଳ ପତନା ଓ ନ୍ୟା ଆଜ
କିଛିଲୁ ପ୍ରବଳ ହେଲେ ନଗର ରହିଁର କବଳ-
ରେ ପଢ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା ହେଲା । ସେ ଦିନ
ରାତରେ ଶୁଦ୍ଧକୁ କମିଶନର ଓ ଜ୍ଞାନମେଜଙ୍କୁ
ଓ କାରକମାଣ୍ଡର ସାହେବମାନେ କାଠ୍ୟୋଡ୍ଧା
ବନ ଅଦେବାତ୍ମାନ୍ତର ଦେଖି ଶ୍ରାନ୍ତ ଲଲଟନ
ସହି ପୁଲିସପ୍ରଦତ୍ତ ରଖାଇଲେ ଏବଂ କଲେ-
କଟଙ୍ଗ ନାକର ଓ କାରକମାଣ୍ଡର ଓସରିଦିପ୍ର
ଅନେକ କୁଳ ଟୋକାର ଇତ୍ୟାଦି ସହି ଜଗି
ରହିଲେ ଓ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ବୋଗରେ ମାଟି
ପୂର୍ବର ରଖିଲେ । ସେ ଦିନ ରାତ ଦିନ ଶାକୁ
କାଠ୍ୟୋଡ୍ଧାରେ ଫୁଲ୍‌ମୁହଁର ରଖାଇଲେ କିମ୍ବା
ତତ୍ତ୍ଵିକ କୁଳମାନେ ଉତ୍ସବାତ୍ମନ ପଥରିତିମା
ଓ ମାଟି ପକାଇ ସେ ପାଇଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର
ଦେବାରୁ କିନ୍ତୁ ବିପର୍ତ୍ତି ନ ଥିଲା । ସେ ଦିନ
ସନ୍ଧ୍ୟା ସରବ ଥାଣ୍ଟାକ ମାତ୍ର ଜଳ ଶୁଭଗଲ ମାତ୍ର
ବୁଧବାର ରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିପର ରହିଲୁ ସୁ-
ବୁଦ୍ଧବାର ଦିନରୁ ନାହିଁ ଥାରେ ଶୁଭାଥିଲୁ । ସନ
୧୯୭୫ ଓ ୭୬ ସାଲର ବଢ଼ି ଅପେକ୍ଷା ଏ ବଢ଼ି
ପ୍ରାୟ ଏକପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଣା ଅଟଇ । ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ସନର

ବଢ଼ି ସଦାପେଣା ଅଥବା । ସେ ଦୂର ବର୍ଷର
ବଢ଼ିକୁ ଶୁଣି ଏପର ବଢ଼ି ଥରୁ କେବେ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ନଗରର ଏହିପ୍ରକାର ରମା ପାଇଲ ମାତ୍ର
ମୋଦୀଳ ବିଶେଷତଃ ଚଲଦିନର ଅବସ୍ଥା
ଶୋଚନାୟ । ନାଲ ବଜ ଘୋଗେ ଉପରଦିଗ
ବନ୍ଦୀରୁ ରମିଛି ହୋଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର ବିଶେଷ
ବର୍ଷା ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଁ ଠେବିବା ହେତୁ ବିଲବାତ
ଦୁଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଏ ନଗରର ନିକଟରେ
ହାଠେ ତୀ ଥରପାର ବନ ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ବନରଦିନର
ଭାଜ ଯିବାରୁ ସଂଥିପୁର ରତ୍ୟାଦି ତନିଶ୍ଚରଣରୁ
ଗାଁର ଘରସବୁ ଭାଜି ପାଇଥିଲୁ ଓ ଲୋକେ
ହତକ ଉପରେ ପଡ଼ି ଥିଲୁଛି । ପୁଣ୍ୟକାଳର ମଧ୍ୟ
ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୋଇ ଥିବା । ଶା ୧୩ ରଖରେ
ଜଗତ୍ସିଂହପୁରଠାରୁ କିଣ୍ଟି କୃତ୍ତିମାୟର ଲେଖି
ଅଛି ସେ କାଳିଆବୋର୍ଡଠାରେ ବନ ଭାଙ୍ଗି-
ବାରୁ ସେ ଅଛି ପ୍ରାୟ ବାତ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ
ପର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇ ଥିଲା ଓ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଇ
ମର ଥିଲା ଏବଂ ଶବ୍ଦ ଓ ସତ୍ତବମାନ ଘାଗିରେ
ଦୁଇ ଥିଲା । ଅନେକପୁଲେ ସତକ ମଧ୍ୟ
ଭାଙ୍ଗିଥିଲା । ସେଠାଲେକେ କହନ୍ତି ଗର
ବ ୨୦ ଫର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଏପର ବଢ଼ି କେବେ
ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପୁଣ୍ୟର ଭାବୁଷନ ସାହେବ
ଯାଜପୁର ଯାର ଥିଲେ ମାତ୍ର ଧର୍ମଶାଳଠାରେ
ଦେଖିଲେ ସେ ତେଣିକି ସତକ ଜଳରେ ଦୁଇ
ଥିଲା ଓ ଯିବାକୁ ପଥ ନାହିଁ ସେଠାରୁ ସେ
ଫେର ଥିଲେ । ଶା ୧୪ ରଖରେ ବଗନାର
ଜମୁଠାରୁ ବିଦ୍ୟୁତସାବ ଅସିଥିଲୁ କି ସେ
ଆଜି ଜଳରେ ଦୁଇ ଥିବାରୁ ତାକ ବନ
ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀରତ୍ନଯାଜପୁର ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡେରୁ
ଶା ୧୦ ରଖରେ ସମାଦ ଅସିଥିଲୁ ସେ କ୍ରୂତିଶାଖା
ଓ ଦେବରଣୀ ପ୍ରବଳରୁପେ ବରିଥିଲୁଛି । ମୋ-
ଧସଲର ଜାକ ଓ ମନୁଷ୍ୟର ଗତାୟୁତ ସୁତି
ରହିବାରୁ ସଜଳପ୍ରାନ୍ତର ସବିଶେଷ ସମାଦ ପାଇ
ନାହିଁ ଓ ପାଇଲେ ପାଠକମାନକୁ ଜଣାଇଲୁ
ପୁଣ୍ୟକାଳର କିମ୍ବା ସମାଦ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳ ନାହିଁ ।
ବନ୍ଦୀ ଯଦି ତଳକ ଶୁଣିଗାନ୍ତା କେବେ ଅଥବା
କିମ୍ବା ନ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ଅଛି ଯୀରେ ପ୍ରତ୍ୟାମାନର
ପ୍ରସଲର ବିଶେଷ କିମ୍ବା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଶାଠତୋଳା ।

ଏ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଗତପ୍ରାଦରେ
ଯାହା ଲେଖିଥିଲୁ ତହିଁ ରୁ ପାଠକମାନେ ଅବ-

ଗତ ହୋଇଥିବେ ସେ ଏ ନଗର ମହାନଙ୍ଗ
ପାଠରେ ଜମିଦାର ଅଥବା ଭାବାଙ୍କ ପଞ୍ଚାବା-
ମାନେ ଦୁଇପ୍ରକାର କର ନେବାର ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲା ଯଥା;— ଜୌକାପଣି ବା ମାସକ
ଏବଂ ଗୋଲ ଖଜଣା । ଜୌକାପଣି ବିଷୟରେ
ମୋକଦମା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଶ୍ରୀମତ ହାଣ୍ଡି
ସାହେବ ଜୟନ୍ତ ମାଜିଶ୍ରୀକ ବିଶ୍ଵବିଦୀନରେ
ଅଛି ସୁତରଂ ବିଶ୍ଵର ଶେଷ ପୂର୍ବରୁ ମହାମତ
ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅବହିତ ହୋଇ ଆମ୍ବେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁ ରୁ ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ । ଗୋଲ
ଖଜଣା ବିଷୟରେ ଏଠା ଶେଷ ଅଦାଲତର
ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵର କଥା ଲେଖିଥିଲୁ ।

ସେଇଁ ମୋକଦମା ସକାନ୍ତ ବିଶ୍ଵର କଥା
ଆମ୍ବେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ । ତହିଁରେ ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସବର
ସେଇଁ ସାହେବ ବାବା ଓ ଜଣେ ଗୋଲବାଲ
ପ୍ରତିବାଦ ଅଟଇ । ବାବା ଜମିଦାରଠାରୁ ପଞ୍ଚା
ନେଇଥିବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରତିବାଦ ନିଷ ମଧ୍ୟ
ସେଇଁ ବାଲରେ କାରବାର କରୁଥିଲା ତହିଁର
ଖଜଣା କିମ୍ବା ଖେଳାବତ ସକାଶେ ନାଲଶା
କଲ । ପ୍ରତିବାଦ ତହିଁ ଜମି ନିଷମନ୍ତରେ ଥିବା
ଓ ତହିଁରେ ଭାବାର ଚିରକାଳ ବ୍ୟବହାରର
ସବୁ ଥିବା ଉତ୍ସବ ଥାପନି କଲା । ଶେଷ
ଅଦାଲତ ଜଣେ ସିବିଲକୋର୍ଟ ଅମିନିହାର
ସରଜମିନ ତଦାରକ କରିଲ ବିଶ୍ଵର ପୂର୍ବକ
ମୁଦେଇରୁ ଆଣିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତା ମଧ୍ୟରୁ କିଛି
କାହିଁ ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କାର ତକ୍ଷି ଦେଲେ ।
ତକ୍ଷି ଦେବାର ଏହି ହେତୁ ଦାକିମ ଦର୍ଶାଇ
ଅଛି କି ଅମିନିଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଓ ନିକାଶରୁ
ଜଣାଯାଏ ସେ ଦାତାଙ୍କି ମୁଦେଇର ପଞ୍ଚା
ଅକୁର୍ଗର ମାହାଲ ସମିଲ ଜମି ଅଟଇ ଓ
ସଦ୍ୟପି କି ଭାବା ବର୍ଷାକାଳରେ ନିଷମନ୍ତରେ
ଦେଇଲେ ଦୁଇମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଇ
ଅନେକାଂଶ ଜଳରେ ଦୁଇଯାଏ । ଅର୍ଥ
ବହୁକାଳ ବ୍ୟବହାର ଜଳର ସବୁ ଅପରି
କର୍ଯ୍ୟକର ନୁହେ କାରଣ ବାପୁବରେ ପ୍ରତି
ବାଦ ଅନୁଦିନ ହେଲେ ସେଠାରେ କାରବାର
କରୁଥିଲା ।

ଆମ୍ବେମାନେ ଏପରିବାର ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀ
ଅଭ୍ୟାସ ଅଶ୍ରୁରୁ ହୋଇଥିଲୁ । ଅଭ୍ୟାସ
ଅଶ୍ରୁରୁ ଦେବାର କାରଣ ଏହି ସେ
ଏଠା ଶେଷ ଅଦାଲତର ଜଳ ଶ୍ରୀମତ ଶ୍ରୀ
ଶାନ୍ତ ସାହାରା ବିଷୟରେ ସବୁ ଅପରି
କର୍ଯ୍ୟକର ନୁହେ । କିନ୍ତୁ ଭାବାଙ୍କ ବିଶ୍ଵରରୁ
ଦେଖାଇଲେ ସେ ଏହି ନଗର
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ମହାନଙ୍ଗ ଗୋଲର କଥା ବିଷୟ
ଜାଣିଲୁ ନାହିଁ କାରଣ ଭାବା ଦୂରକର ଜାଣି
ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଅସଙ୍ଗତ ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତେ ନାହିଁ
ସାଧାରଣ ନାବାବିବେଳେ ନାବାବ ଦୂରକର କୁଳ-
ଲୁଗି ଜଳ ବହୁଯିବା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର
ବିଷୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରକର କୁଳ ପଥରେ
ଜଳ ବହୁବା ମଧ୍ୟରେ ସେ ପ୍ରଦେବ ଥିଲୁ ତାହା
ସୁଦାମା ସେ ବୁଝିପାର ନାହାନ୍ତି କାରଣ ଭାବା
ଦେଲେ ସେ ବିପର ବହୁଅଛନ୍ତି ସେ ନାବାବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୂରି ବର୍ତ୍ତିରେ ଦୂରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୂରି
ଅନେକାଂଶ ଜଳମନ୍ତି ଦୂରି ଥିଲା । ଭାବାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର
ଅନୁସରଣ କଲେ ଜଣାଯାଏ ସେମନ୍ତ କି
ନାବାବ ଦୂରିଟା କୁଳ ନାହିଁ ଅଥବା ଯେଉଁ
ବର୍ଷ ଯେତେ ଦୂରଯାଏ ନାବାବକଳ ମାତ୍ର ଯିବ
ସେହି ସାମାଜିକ କୁଳ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।
ଆହୁ ମାହାଲ ଜମି ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁଳ ଏବଂ
ଯେ ନାବାବ ଏ ଜଳର ବିନୋବସ୍ତରେ ଏକ
ଏକ ମାହାଲର ଅନୁଗତରେ ଜଣାବ ହୋଇ
ଥିଲା । କେବଳ ମାହାଲ ସମିଲ ଜଣାବ ହୋଇ
ଥିବା କଥା ଖଜଣା ବସାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରକର
ନୁହେ ଅନେକବାଟ, ହାଟ ଶାଶାନ ଭବିତାଦ ଏପର-
ିକାର ଜଣାବ ହୋଇଥିଲେହେ ତହିଁର ଖଜଣା
ବସି ନାହିଁ କି ନାପାରେ । ସେଥିରେ ଉଥାନିକ
ଦେଖାଇବ ଭାବା ବେଶର ଅନୁଗତରେ ଯାହା ଲେଖି
ଥିଲା ଅନୁଗତ ଅଯୋଗ୍ରିକ ଅଟଇ । ଗୋଲ, ହାଟ, ଗଞ୍ଜ
ଭାବୁଦିନ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ସବୁ ବ୍ୟବ-
ିତିକରଣ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାଦ ସାର୍ଥକାଳ
ଦ୍ୱାରା ସବୁ ହେଲୁ କାହିଁ ବୋଲ ସେ
ଭାବାର ଅପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଧାରଣର ଏ
ବିଶ୍ଵର ଫଳ ସଂଖେପରେ ଏହି ହୋଇ
ଥିଲା କି ଯେଉଁ ଦୂରି ନାବାବର୍ତ୍ତମାନ କୁଳ ଏ ପ୍ରତି
ବର୍ଷ ବର୍ଷାକାଳରେ ଜଳମନ୍ତି ଆଏ ବୋଲ
ଦୂରି ସମନ୍ତରେ ଯାହା ଲେଖି ଥିଲୁ ତାହା
ଆହୁର ଅଯୋଗ୍ରିକ ଅଟଇ । ଗୋଲ, ହାଟ, ଗଞ୍ଜ
ଭାବୁଦିନ ହେଲୁ କାହିଁ ବୋଲ ସେ
ଭାବାର ଅପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଧାରଣର ଏ

ବିଶ୍ଵର ଏଠାର ବାବା ନାହିଁ ଅବସ୍ଥାମାନ ସୁନ୍ଦର
ରୂପେ ଜଣିଥିଲୁ ଭାବାଙ୍କ ଗୋଲର ନାହିଁ
ଏମନ୍ତ ଅବସରା ଆରପାରେ । କିନ୍ତୁ ଭାବାଙ୍କ
ବିଶ୍ଵରରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଏହି ନଗର
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ମହାନଙ୍ଗ ଗୋଲର କଥା ବିଷୟ
ଜାଣିଲୁ ନାହିଁ କାରଣ ଭାବା ଦୂରକର ଜାଣି
ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ଅସଙ୍ଗତ ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତେ ନାହିଁ
ସାଧାରଣ ନାବାବିବେଳେ ନାବାବ ଦୂରକର
କୁଳମନ୍ତି ଜଳ ବହୁଯିବା ଏବଂ ବିଶ୍ଵର
ଦୂରକର କଥା ବିଷୟରେ ସେ ପ୍ରଦେବ ଥିଲୁ ତାହା
ସୁଦାମା ସେ ବୁଝିପାର ନାହାନ୍ତି କାରଣ ଭାବା
ଦେଲେ ସେ ବିପର ବହୁଅଛନ୍ତି ସେ ନାବାବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୂରି ବର୍ତ୍ତିରେ ଦୂରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୂରି
ଅନେକାଂଶ ଜଳମନ୍ତି ଦୂରି ଥିଲା । ଭାବାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର
ଅନୁସରଣ କଲେ ଜଣାଯାଏ ସେମନ୍ତ କି
ନାବାବ ଦୂରିଟା କୁଳ ନାହିଁ ଅଥବା ଯେଉଁ
ବର୍ଷ ଯେତେ ଦୂରଯାଏ ନାବାବକଳ ମାତ୍ର ଯିବ
ସେହି ସାମାଜିକ କୁଳ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।
ଆହୁ ମାହାଲ ଜମି ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁଳ ଏବଂ
ଯେ ନାବାବ ଏ ଜଳର ବିନୋବସ୍ତରେ ଏକ
ଏକ ମାହାଲର ଅନୁଗତରେ ଜଣାବ ହୋଇ
ଥିଲା । କେବଳ ମାହାଲ ସମିଲ ଜଣାବ ହୋଇ
ଥିବା କଥା ଖଜଣା ବସାଇବା ସକାଶେ ପ୍ରକର
ନୁହେ ଅନେକବାଟ, ହାଟ ଶାଶାନ ଭବିତାଦ ଏପର-
ିକାର ଜଣାବ ହୋଇଥିଲେହେ ତହିଁର ଖଜଣା
ବସି ନାହିଁ କି ନାପାରେ । ସେଥିରେ ଉଥାନିକ
ଦେଖାଇବ ଭାବା ବେଶର ଅନୁଗତରେ ଯାହା ଲେଖି
ଥିଲା ଅନୁଗତ ଅଯୋଗ୍ରିକ ଅଟଇ । ଗୋଲ, ହାଟ, ଗଞ୍ଜ
ଭାବୁଦିନ ହେଲୁ କାହିଁ ବୋଲ ସେ
ଭାବାର ଅପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଧାରଣର ଏ

ବ୍ୟବହାର କରି ସାଧାରଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଲାଭ କର
ଅଛନ୍ତି କେବେ ଜ୍ଞମିଦାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହା-
ରକୁ ଖଜଣା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସେ ଜମି କେବ-
ଳ ମାହାଳ ସମିଲ ଜୀବି ହୋଇ ଥିଲୁ
ଏବଂ କୌଣସି ଏକବ୍ୟକ୍ତି ତହିଁର କିୟଦିନଶ
ଅନ୍ତକାଳ ବ୍ୟବହାର କରି ଥିଲୁ ବୋଲି ସେ
ତହିଁରଖଜଣା ଦେବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ହେବା ଏପରି
ବିଶୁର ଯେବେ ଶେଷ ଅଦାଳିତରେ ହୋଇ
ପାରେ ତେବେ ଲେକେ ଶେଷ ଅଦାଳିତକୁ
ଆଇବହିବୁଢ଼ି ବିଶୁରାଲୟ ବୋଲି ଅନା-
ୟୁଷରେ କହି ପାରନ୍ତି । ଆଉ ସବୁଧାରର
ବିଶୁର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କୌଣସିରୁପେ
ଖଜଣା ବା ଖେଳାରତର ଦୋହାର ଦେଇ
କୌଣସି ପ୍ରକାର ମୋକଦମା ଶେଷ ଅଦାଳ-
ିତରେ ହୋଇ ପାରେ । ନମବର୍ତ୍ତିବେଳେ
ସାଧାରଣ ବର୍ଷରେ ଘେରେଦୂର କଳ ତୁଠେ
ତେତେଦୂର ଯାଏ ନଦୀକୁଳ ବୋଲିଯିବ ଏବଂ
ତହିଁରେ ସବସାଧାରଖଜର ବ୍ୟବହାର କର-
ିବାର ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲୁ ଅଛି ତହିଁପାଇଁ କୌଣସିପ୍ରକାର
ତୋଳା କି ଖଜଣା ଦେଖ ପଢିବ ନାହିଁ ଏବଂ
ସାଧାରଣ ହାଟ ଗଞ୍ଜ ଗୋଲ ଉତ୍ସବରେ ଜମି-
ଦାର ଅଥବା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର କର ନେଇ ପରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ
ବର୍ଣ୍ଣମେଘ ସମ୍ମାପନ କର ଥିଲୁନ୍ତି ତାହା
ଯେବେ ଗୋଟିଏ ଶେଷ ଅଦାଳିତର ବିଶୁରାଲୟ
ତୁଣ୍ଡିବୁଢ଼ି ହୋଇ ପାରେ ତେବେ ଶେଷନାମ-
ଦ୍ଵାରା ତାହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଜଣା କରିବା ଅଛନ୍ତି
ଅସଙ୍ଗତ ଅଟଇ, ତାହାକୁ ସଦୋତ ଅଦାଳିତ
ହୋଲିବାର ଉଚିତ ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଗରମାସ ତା ୨୯ ରଜରେ ଏଠା ସେହି
ଦେସୁ କମିଟିଙ୍କର ଅସ୍ଥବେଗଳ ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ଅନେକ ସତ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । <
ହଜରେ ଆଜାମା ବର୍ଷର ଅୟ ବ୍ୟୟ କିମ୍ବା
ଲିଖିତରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲା । ଯଥା—

୪୩

ପ୍ରକାଶକ ନଗନ୍ତ ବାଳୀ	ଟ ୨୦୦୦୫୯୮
ପାଠ୍ୟକର	ଟ ୧୫୫୪୭୮
ଲେଖକସେୟୁ ମହିମାହାର ପ୍ରଦେଶୀୟ	
କର ସଂପର୍କ ହେଉଥିବାରୁ ଗବାର୍ଜି-	
ମେଞ୍ଚକ ବର୍ଷ	ଟ ୧୦୦୮
ମିଥିଦା ମିଥିଦା	ଟ ୨୦୦୯
ଅନୁନ୍ଦନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ	ଟ ୩୦୫୮

ବ୍ୟୁତି	
ତହୁସିଲ ଖର୍ଚ୍ଛ	ଟ ୫୨୮୯
ଗୋଡ଼ମେସ୍ ଅମଳକ କେତଳ ଟ ୫୬୮୫	ଟ ୧୦୦୯
ବାକେ ଖର୍ଚ୍ଛ	—
	ଟ ୭୧୮୯
ତିର୍ପ୍ପିକୁଟ ଇତ୍ତିଲାୟର ମହିମା ଓବର-	—
ସିୟର ଇତ୍ତାବି ସହିତ	ଟ ୮୫୦୯
ମରମଣ କର୍ମ	—
ସତକ ଗୋଲ ଇତ୍ତାବି ମରମଣଟ ଟ ୩୭୧୭୯	—
ଶାମବସ୍ତ୍ର ମରମଣ	ଟ ୩୫୦୦
	—
ନୂତନ କର୍ମ	ଟ ୩୫୭୨୮
ସତକ ଟ ଗୋଲ	ଟ ୧୪୮୨୯
ଶାମବସ୍ତ୍ର	ଟ ୫୦୫୦
ଦୂଷ ଦେବତ	ଟ ୧୦୦୦
ଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ବା ନାଳ ଶୋଳାଇ	ଟ ୪୮୦
	—
	—
ରିକର୍ଡ (ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୁତିର ସଙ୍ଗ୍ୟ)	ଟ ୨୮୭୨୦

ଏ ମହାରେ ପଥକରର ଦିର ଧ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ । ତହିଁର କାରଣ ଏହି ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱମେ-
ଘରୁ ଅଞ୍ଚ ଅସିଥିଲୁ କି ଆଗେ ସଫେରାଇ ବା
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିକାରେ ଦୁଇ-
ପଇସା ଦ୍ଵାବରେ ଅଧି ବ୍ୟାପର ଇଷ୍ଟମିନ୍ଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଗ୍ରାମୀତ କମିଶର ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବ ଓ ତାହା ତାଙ୍କର
ମନୋମାତ ହେଲ ଉତ୍ତାରେ ପଥକରର ଦର
ଧ୍ୟାନ୍ୟ ହେବ । ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣଦର ଧ୍ୟାନ୍ୟ କରିବା
ବାରଣ ପ୍ରବାସନ୍ତର ଆଦେଶ ଅଟଇ । ପରିଶର
ପୂର୍ବକ ଇଷ୍ଟମିନ୍ଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ମନୋମାତ ହେଲ
ଉତ୍ତାରେ ତାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ କାହାର
ମର ବଳକ ନାହିଁ ଓ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣଦର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ହୋଇଥିବାକୁ କମିଶି ସେହି ଦିରଛି ଧ୍ୟାନ୍ୟ
କରିବେ । ଯଦିପରି କମିଶି ସୁଦରକ ପୂର୍ବକ
ଦର ଧ୍ୟାନ୍ୟ ଜ କରନ୍ତି ତେବେ ଇଷ୍ଟମିନ୍ଟ୍ ଦ୍ଵା-
ର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଆଗେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦରରେ ଇଷ୍ଟମିନ୍ଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ କମିଶିରଙ୍କର
ମନୋମାତ ବରାଗାର ବିହି ଫଳ କି ଦେଖିବ ।
ଅଜୀବକ ଆମ୍ବାକଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡାଙ୍କର ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଞ୍ଚି ସ୍ଥର୍ତ୍ତ କରୁଛି ଓ
ଆଜାବନ୍ଦକ ବରଂ ତାହା ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ ।
ଆମ୍ବାମାନେ ଛାନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦର ଧ୍ୟାନ୍ୟ-
ରେ ଉତ୍ସର ମଣିଥଳୁ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଦେଖୁଁ ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ସବା ଏଥରେ ଉତ୍ସର ହୋଇଅ-
ଛନ୍ତି । ଏହା ଉଚିତ ନହେ ।

ବେଳେକ ବର୍ଷ ଦେଲୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛିଲ୍ଲପର
ଏ ଛିଲ୍ଲରେ ପଥକରର ସବୋଇ ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଥିଲା । ମାସ ଉପର ଲକ୍ଷିତ ଆୟୁ ଇଣ୍ଡି-
ମିଟରେ ଏ ବର୍ଷର ନଗଦ ବାକୀ କୋଡ଼ିଏ
ହଜାର ଠଙ୍କା ଧରୁ ଯାଉଥିବାରୁ ହେଲା ପ୍ରକାଶ
ଯେ ପଥକର ଯେତେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ହେଉଥିଲା ତାହା
ବଷ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ବ୍ୟଥ ହୋଇପାରୁ ନା-
ହିଁ । ତେବେ ବଂୟ ଅଧେନ୍ଦ୍ରା ପ୍ରକାଳିତ୍ୟ ଅଥବା
ନେବାର କି ଅବଗିନ୍ଦି । ଦୁଃଖୀ ପ୍ରକାଳିତାରୁ
ପୃଷ୍ଠୀ ଦରରେ ଦର ନେଇ ଏ ବର୍ଷରୁ ସେ
ବର୍ଷକୁ ଗଡ଼ାଇବାର ଉଚିତ ନୁହେ କିମ୍ବା ବର୍ଷ
ନମ୍ବରେ ଯେଇକ ବ୍ୟଥ କରି ପାରିବେ ତେଣୁକି
ଦୁଃଖରେ ପଥକରର ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦର ନେବାର
ବିଧେୟ । ଯଦିପି ଏ ବର୍ଷ ବୋଲିଏ ହଜାର
ଠଙ୍କା ନଗଦ ବାକୀ ରହିବ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ମତି
ତେଣୁକି ବାକୀ ରହିବାର ସମ୍ଭବ । ଏହା ହେ-
ଲେ ଇଣ୍ଡିମିଟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ୫୨୭୮୪୯ଙ୍କା ବ୍ୟଥ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦୀପ୍ତି

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦ ଗ

୨୪ ଜୟା

ତା ୨୦ ରତ୍ନ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଲ୍ଲିହା । ମୁଁ ଶ୍ରୀବିଜେନ ଏନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଶାଳ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟବଳୀର ଡାକମାସିଲ୍ ଟେଙ୍କା

ଜୟପୁର ନିକଟରେ ମୂଲକାନାଦର ନିକରେ ଗଣ୍ଠଗୋଲ ହୋଇଥିବାର ବିଦୁଦ୍ଧର୍ତ୍ତାରୁ ଜଣାଯାଏ, କଟପିଲିତାରେ ଅନେକ କମ୍ପନ୍ ଶବ୍ଦ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖାଗଲା । ମାନ ହୃଥର ଯେ ରଖା ବିଦ୍ୟୋହିମାନେ ଗାନ୍ଧୀ ଗୋଲକା ମଣି ହାଣି ପକାଇଅଛନ୍ତି । ମାନେ ଗୋପାଳପୁରମରେ ଦଶବ୍ଦିଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଟନେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସଖୀ କମେ ରହି ବାରୁ ଅନ୍ତର ସୈନ୍ୟ ପଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା !

ଆମୁନାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର ନେଇଲା ଗା-
ବ ଗତ ଘୋମବାର କିନ୍ତୁ ଫାଣ୍ଟାଲ ପାହେବ
ଏଥୁ ମେଜଟ୍ଟରଙ୍କୁ ଚାର୍କ ଦେଇ ମଙ୍ଗଳବାର
ପରିଣି କଲିବାକୁ ଯାଦା କଲେ । ସେ
ଠାରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚମାସ ଥିଲେ ଏ ଅଛି
ଲାଇରେ ଲୋକେ ତାଙ୍କଠରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟହୋଇ
ଲେ । ଶାଳତା ଓ ଗୌତନ୍ୟତାରେ ସେ
ଧୂଳ ଥିଲେ ଏ ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚମାସ ପକାଗେ
ଧୂଳ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ବୋତିକୁ ଗଲେ ସେ-
ଦିଗାୟିଲେକେ ତାଙ୍କ ବୋତିକୁ ଗଲେ ସେ-
ଧୂଳ ଥିଲେ । ଅମଲାନଙ୍କୁ ଅଛି ସମାହର ବିଦୁଥିଲେ । ଅମଲା-
ନଙ୍କୁ ଅଛି ସମାହର ବିଦୁଥିଲେ । ମନ୍ଦିର
ଏ ଅଦରରୁ ବିଦୁଥିଲେ । ମନ୍ଦିର
ସ ଦୁଃଖ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଗେଟିଏ ଉପକାର
ବିଦୁଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଳବାର ଅର୍ଥାତ୍ ରହୁ
ବିମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବାରେ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହୋଇ
ବିମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବାରେ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହୋଇ
ବିମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବାରେ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହୋଇ
ବିମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବାରେ ଯନ୍ତ୍ରବାନ ହୋଇ

ସବିଶେଷ ବାରନ୍ତରେ ଲେଖିବାର ମାନସ
ରହିଲା । ନୋଲନ ସାହେବ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତିଗୀସବୁ
ରଖି ଯାଇଥିବାରୁ ତିନିମାସ ଉତ୍ତରେ ଏଠାକୁ
ଅବିବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ।

ଜୁଲୁମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିରେ ପରସ୍ତ ହେବାରୁ
ଆମେମାନେ ମନେ କରିଥିଲୁ ଜୁଲୁମାନେ ଅଭି
ସୁଦ ନ କରି ସଜ୍ଜ କରିବେ ଓ ବିଦୁଷ ସମାଜ
ମଧ୍ୟ ଅସିଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦୁଦ୍ଧସମାଦରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଜୁଲୁମାନେ ସହଜରେ ଶରଣାଗତ ହେବା ବିଦୁଷ
ନୁହନ୍ତି । ତା ୩ ରିକର ସମାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଇଂରେଜମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘି ଓ ମାଗରିବନ ନଗ-
ରମାନ ପୋଡ଼ି ଦେଇଥିଲୁ ଓ କଣେ ପ୍ରଧାନ
ସରଦାର ଇଂରେଜଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହୋଇ
ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅନେକ ବିଲବ ନଷ୍ଟ ଦେଉଥ-
ବାରୁ ଅଭି ଅଗ୍ରସର ହେବାର କଠିନ ହୋଇ
ଥିଲୁ । ତା ୩ ରିକର ସମାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ସାହେବ ଶରଣାଗତ ସରଦାରମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ ତୁମେମାନେ ରକାଙ୍କୁ ଅଭି କିମାର,
ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟରୁ ଦେଶର ଶାସନ ଓ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା ଦେବ । ମାତ୍ର ରକା ଧୂତ ନ
ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଆୟୁତ ହେବେ ନାହିଁ
ଏବୁଧ ଅଶକା ହେବାରୁ ରକାଙ୍କର ନୂତନ
ବାସ୍ତଵାନ ଅକମଶାର୍ଥ ଦେଶାୟ ସୈନ୍ୟ ପ୍ରେ-
ରତ ହେବେ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିକୁ ଇଂରେଜଙ୍କ ଅଧ-

କାରରେ ରଣିବା କାରଣ ସେଠାକୁ ସିନ୍ୟ
ପାଉଥିଲା । ସକର ସମ୍ବାଦନା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ସାଧାରଣ ସତ୍ରରେ ଜୁଲୁମାନ୍
ବିଦୁଷ ନିମିତ୍ତ ଥର ତିନିବୋଟି ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚର
ହୋଇଥିଲା । ବିଦୁଥାକ ସଙ୍ଗେ ସୁହି ଇଂରେଜ
ଅନେକ ଖର୍ଚ୍ଚାନ୍ ଓ ଦରବର ଦେଲେଣି,
ପରିଶେଷରେ କଣିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଜୟରେ କିଛି ଲାହ ନାହିଁ କେବଳ ନାମ ଓ
ମାନରକ୍ଷା ।

ଶୁଭମାଦ

ଆମେମାନେ ଅଭି ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କ ଜଣାଇଥିଲୁ ବି ପ୍ରେସ କଟିପୁରଙ୍କର
ଚଳିତମାସ ତା ୩ ରିକର ବିଦୁତ ବାର୍ତ୍ତାରୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଯେଉଁ ଉଚିତମାନଙ୍କରେ
କେବଳ ତିନିଭିତ କର୍ମଚାରୀମାନେ (ଇଂରେଜ-
ମାନେ) କିମ୍ବକୁ ହେଉଥିଲେ ସେ କର୍ମମାନଙ୍କରେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ କିମ୍ବକୁ କରିବାର ଗବର୍ଣ୍ମମେ-
ଣ୍ଟକର ପ୍ରସାଦିତ କିମ୍ବମାବଳୀ ଦିଲେତର
ସେହେତୁ ମନୋମାର କରିଅଛନ୍ତି । ନିୟମ-
ବଳୀ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ
ଆମେମାନେ ସବିଶେଷ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ନାହିଁ
ପ୍ରଧାନ କିମ୍ବନନ୍ଦ ନେ ଯେ ଇଂରେଜ କର୍ମ-
ଚାରୀମାନେ ସେତେ ବେଳେ ପାଉଥିଲେ
ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ତହିଁର ପୂର ତୃତୀୟାଂଶ
ପାଇବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୃଦ୍ଧି ଶ୍ରୀମଦ୍ ଶ୍ରୀର ଇଂରେଜ

କଲେକ୍ଟର ମାସିକ ଟ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଦେ-
ଗୀୟ ଲୋକ ସେହି ପଦରେ ନିୟମିତ ହେଲେ
ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇବେ । ପ୍ରଭାବର୍ଷ ଯେତେ
ଇଂରେଜ ନିୟମିତ ହୋଇ ବିଲାଏଇବୁ ଅସାନ୍ତ
ଜହିର ସମ୍ବନ୍ଧମାଣ ଦେଗୀୟ ଲୋକ ହୋଇଥା-
ରିବେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘମାନେ ଉପ୍ରୟକ୍ତ
ଦେଗୀୟଲୋକ ନିୟମିତ କରିବେ ।

ପ୍ରାୟ ଦିଗବର୍ଷ ହେଲୁ ଏବିଷ୍ଟର ପ୍ରସ୍ତାବ
ବା ଆଜନ ପାଳିମେଘରେ ହୋଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଲାଟ
ନଈବୃକ୍ଷ ସାହେବ ଏପଶରେ ବିହି ଯତ୍ତ କରି-
ଥିଲେ ମାତ୍ର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନର ଲାଟଗବର୍ଣ୍ଣର ଲିଙ୍ଗନ ସାହେବ
ଭାରତବର୍ଷକୁ ଅଧିଳଦିନୁ ଏବିଷ୍ଟରେ ମହୋ-
ଯୋଗୀ ଓ ଉତ୍ସଯୋଗୀ ହୋଇ ଲିପ୍ତମାଳକା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ମନୋମାତ୍ର ବରାଇଲେ । ଏଥିପାଇ
ଅମ୍ବେମାନେ ଲଞ୍ଜ ଲିଙ୍ଗନ ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରୁଥିବୁ ଓ ଅଜନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିବୁ । ପ୍ରଥାନ
ଲିପ୍ତମନ୍ଦୁତକ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ । ଛାଂରେ-
ଜମାନେ ଅପଣା ଦେଶ ଗ୍ରାନ୍ ଗ୍ରାନ୍ ବହୁରବୁ
ଥିବି କର୍ମ କରନ୍ତି ଓ ଦେଶାୟ ଲୋକ ଆପଣ
ଦେଶ ଗ୍ରାନ୍ମରେ ଥାଇ କର୍ମ କରିବେ ଏହୁଲେ
ଛାଂରେଜଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କ ଉଣ୍ଣା
ଦେଇନ ଦେବାର ବଢ଼ ହୋଷ୍ଟମ୍ବକୁ ହୋଇ ନ
ଥାରେ ଓ ଏଥିରେ ଅସୁଦେଶୀୟମାନେ ଅସ-
ନୁଷ୍ଠ ହେବାର ଉଚିତ ନୁହେ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ
ହିବେଚନାରେ ଦେଶାୟ କର୍ମବରିଜ୍ଞ ସଂଖ୍ୟା
ଆରି ବିହି ଅଥବା ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇ-
ଆନ୍ତା ଏଥିପାଇ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ନାହିଁ ବାରଣ ଆରମ୍ଭରେ ଯେବେ ଏତବୁ
ହେଲୁ ପଣ୍ଡାତକୁ ଏପରାର ଉପକାରିତା ଜଣା
ପଛଲେ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାରେ । ଦେଶାୟ
ଲୋବେ ଉଚିତକର୍ମରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିଗ୍ନ ଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଏତବୁ ହେଲୁ ଏହାହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ;
ଅତିବକ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥିରେ ଅତି ପରିଷ୍଱୍ର
ଓ ଆଜନିତ ହୋଇଥିବୁ ।

ସର୍ବରୁଥୟାଦା ।

ଗର ରଥଯାଦା ସକାନ୍ତରେ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଅଙ୍କ-
ପଢ଼ିବା ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ ଜାହା ପାଠକମାଳକୁ
ଅମୃତାକେ ବନ୍ଧୁତବେ ଜଣାଇଥାଏନ୍ତୁ । ସେ
ଲେଖା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବିଅଛି, ଅମୃତାକୁ
ଲେଖିଛେଣେଣ ବନ୍ଦଶ୍ରୀ ବାହେବ ଉତ୍ତର ପ୍ରକଳ୍ପରୁ

ପୁରୀ ରଥରେ ପୁଲିଷର ଅଗ୍ରଶ୍ରୀ ସାହେବମା—
ନେ ବସିଥିବା ଓ ମୁଖଲମାନ କଳକୁଳିଲମାନେ
ରଥ ଛୁଟିଥିବା ଓ ତାକୁରଙ୍କ ମାତ୍ର ସରବା
ପୂର୍ବେ ରଥ ଠଣାହେବା ଉଚ୍ଚଯାଦି ବିଷୟ
ଅବଗତ ହୋଇ ଗ୍ରାୟତ କମିଶନର ସାହେବ—
ଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରାଣୀ କର୍ମଚାରିକଠାରୁ ଏଥର
କୈପିୟାତ୍ତ ତଳବ କଲେ । କମିଶନରସାହେବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡେଜ ଆଜ୍ଞା ପୁରୀ ମେଜଫୁରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା—
କୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ଓ ସେ ଅଗ୍ରଶ୍ରୀଲମାନଙ୍କ—
ଠାରୁ କୈପିୟାତ୍ତ ନେଇ ପଠାଇବାରୁ କମିଶନ୍ଦ୍ର
ସାହେବ ଅପଣା ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ସେସବୁ
ବାଗଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡେଜଙ୍କ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ବା
ଆଜିବାଲ ପଠାଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଭରଷା—
ବରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଏଥର ସୁକିନ୍ତର କର
ଦିନୁଜ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିଏ କି କୈପି-
ୟାତ୍ତ ବେଇଅଛନ୍ତି ଏହା ଜାଗିବାକୁ ପାଠକ-
ମାନେ ଉତ୍ସୁକ ହେବେ ଅଭେଦ ଅମ୍ବେମାନେ
ନାଜାଦିସୁଧେ ଯାହା ଅବଗତ ହୋଇଅଛି ତାହ
ନିମ୍ନେ ଲେଖୁଥାରୁ ।

ପୁଲସ ଅଶୀଖାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ କହିବା
କବ ସାହେବ ଓ ଅଜ୍ୟ ଜଣ ସୁଖର ରବର୍ତ୍ତ
ସାହେବ । କବ ସାହେବ ଦୋଷ ସ୍ଥାବାର କର
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ରଥ ଚକର ଅଳ ଉପରେ
ପରିଥିବା ମୋଟ ବାଷଙ୍ଗୁ ଉପରେ ଆମ୍ବେ
ଅନେବଥର ବସିଥାଏଁ ଓ ଥରେ ତହିଁରେ
ବସି ଗଢା ପାନ କରିଥାଏଁ । ଏହା ଅପରି-
ଜନକ ବୋଲି ଆମୃକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା କିମ୍ବ
ଦେହ ଅମୃକୁ ନିଷେଧ ନ ବଲେ ନତେହ
ଆମ୍ବେ କହାପି ବସି ନ ଥାଏଁ । ଥରେ
ରଥରେ ବସି ଜଣେ ପ୍ରଥାକ ମହିନ୍ତି ସହିତ
କଥୋପକଥନ କରିଥିଲୁଁ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଷେଧ ନ
କଲେ । ମୁସଲମାନ କିନ୍ତୁ ବଳ ନିଯୁକ୍ତ କର-
ବାର ଦୋଷଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଆମୃକୁ ଗୋଚର ନ
ଥିଲା, ତଥାର ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଥ ପରରେ
ରଖି ହିନ୍ଦୁକଣ୍ଠବଳଙ୍କୁ ଫୁଲରେ ରଖାଇଥିଲୁଁ
ମାତ୍ର ପରିବା ପୁଣେ ରଥ ଝଣା କଥା ପଛ ନାହିଁ,
ଆମ୍ବେ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଧରି ଓ ସେମାନଙ୍କ
ଉତ୍ତରରୁ ମାର ଗେବହେବାର ଜୀବହୋଇ ରଥ
ଟାଂବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଇଥାଏଁ । ରବର୍ତ୍ତ ମାହେବନଥବ
ଦୋଷ ସ୍ଥାବାର କର ଅଶାର ଅଜ୍ଞନାକୁ
ଦିହିଁର ବାରଣ ସବୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ନେତ୍ରକୁର ମାହେବ ଲେଖନ୍ତି ଆମ୍ବେ ସମ୍ମରକ
ଅମୁକୁତା ହେବୁ ସେ ଦିନ ଯାଥାରେ ଉପରୁତ୍ତ

କଥାର ଭବ୍ରୁ ଆରଦିନ ଶୁଣେ ଯେ ଅପି
ଶୁଣୁମାନେ ରଥରେ ବଦିବାରୁ ହନ୍ତମାନେ
ବିରକ୍ତ ହୋଇଥାଇବୁ । ଭବ୍ରୁ ଆମ୍ବେଦେମାନଙ୍କ
ପରିଚାରେ ସେମାନେ ଏ କଥା ମାହିଲେ ।
ମୁଖମାନ କଜନ୍ତୁ ବଳମାନେ ବେବଳ ଯାଏ-
ମାନଙ୍କ ରଥଠାରୁ ଅନୁର ରତ୍ନରୀରେ ରିସ୍ତୁ
ଥିଲେ ସେମାନେ ରଥ ଚଲାଉ ନ ଥିଲେ ତେ
ବୁ ନାହିଁ ଯେଷ ହେବା ଉତ୍ତାରେ ରଥ ଟାଙ୍ଗ
ହୋଇଥାଇଛି” । କବ ସାହେବ ଜୀଜଳ ଓ ସେ
ଯେପରି ମୁକ୍ତ ବଣ୍ଡରେ ସବୁ କଥା ଝୁକୁ ଲେଖି
ଅଛିବୁ ଓ ଗୁହା ଧାନର କଥା ବୋଣି ପଢ଼-
ବାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା ସେ
ଆପଣା ପୁଣେ ସ୍ଥିବାର କରିଥାଇବୁ ଏଥରୁ ବେଳେ
ହେବେ ଯେ ରଥରେ ବସିବା ଦୋଷକଳବ ଦୋଲ
ବାତୁବରେ ଜାକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା । ବିକ୍ରି ସେ
ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ଧୂରିଯ କର୍ମଗୁଣ ଥିବାରୁ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ଲାଭ ଶୁଣି ଉଦ୍‌ଦେଶ କଥା ଜାକୁ
ଜାଗିବାର ଉଚିତ । ଇଂରେଜମାନେ ହନ୍ତ ଦେବ
ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ସିବାର ବିଶେଷ, ଏଇକ ସେ
ଅବଶ୍ୟ ଜାଣୁ ଥିଲେ । ରଥରେ ବଦିବାରେ
କିଛି ଦେଖ ଅଛି ବି ଜା ଏହା କୁଟିବାର ଜାକୁ
ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଓ ସେ କୁଟିଥିଲେ ଏହା ଦୂର
ନ ଥାନ୍ତା । ଏହିକରେ ଜାକୁର ଦୋଷ କୁଟି
ଜାକୁ ଅବସନ୍ନା ରବଟ ସାହେବଙ୍କ ଦୋଷ
ଅଧିକ କାରଣ ସେ ନୂତନ ନୂତନ ଓ ଜାକୁ ନ
ଥିବାର ସେ ଯେ ଉତ୍ତର କରନ୍ତୁ ଏହା ଶୁଣି-
ଥାର ଯୋଗନ ନୁହେ । ଯାହା ହେଉ ହନ୍ତପେ-
ଅପରାଧ ଯଥାର୍ଥ କହିଥାଇବୁ ଏଷର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରକାଶ ଯୁବା ଇଂରେଜ କର୍ମଗୁଣରୁ ରିସ୍ତୁ
ରିବାର ଉଚିତ କି ଥିଲା । ଅର୍ମନ୍ତୁ ସାହେ-
ବ ଅପରାଧ ନୁହନ୍ତୁ ସେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କ
କୁ କଥା ଫୁଲିବୁ କୁହାଇ ନ ଦେଲେ ଓ ଉ-
ମ ଜରୁବାଥାରଣ ନ ବଲେ ? ଏକ ସେ
ଏହି ଶୁଣୁଗର କଥା ଜୀବିବାର କାହିଁକି
ବିଶେଷ ରହନ୍ତେ ।

ଉପର ଜୀବନ କଣ୍ଠରେ କମିଶନର ସାହେବ
ବି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଛି ଅତ୍ୟନ୍ତମାନେ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବ ହୋଇ ଥାଏଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ମହନ୍ତିକ ପଥରେ କଣ୍ଠର ବରିକାର ଅବଶ୍ୟକ ।
କିନ୍ତୁ ସାହେବ ତାଙ୍କର ନାମ ନ ଦିଲୁ ପ୍ରକାଶ
କରି ବୋଲି ଲେଖିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ବଳେ ହେ
ଆସିଥିଲେ । ଏଥରୁ କଣ୍ଠମାନ
ମହନ୍ତିମାନେ ସାହେବମାନଙ୍କର କଣ୍ଠ

ଟକୁ ଗନ୍ଧାର କରିବୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କେବୁ ହୋଇଥିବ । ତେବେ ସେ ସାହେବଙ୍କ
କିଛି କହିଲେ କାଳେ ସାହେବ ମାରି ଗୋଡ଼ା-
ଇବ ଏଗର ଅଜ୍ଞ ନ ଥାଇ ସାହେବଙ୍କ ମରିଛି
ଯୋଗାଇବା ଓ ଜୋଖାମଦିଆ ବନ୍ଦକୁ ହୋଇ
ଥିବ । ଅପଣାର ଧର୍ମକ୍ଷେପ ପରୁବେ ହେଉ
ସାହେବଙ୍କର ସୁମର ଥାଉ ଓ ବିରକ୍ତି ନ ଜନ୍ମୁ
ଏହି ଭଲ ଲୋକ ସେ ଅଟଇ । କହେତୁ ସେ
କବ ସାହେବଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ କିଷେଠ କର ଥାନ୍ତା ।
ହୁଲୁ ଧର୍ମ ରକ୍ଷାପକ୍ଷରେ ଦୃଷ୍ଟି ରତ୍ନବାର ମହ-
ନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯଦ୍ୟପି ସେ-
ମାନେ ଏହିରେ ସ୍ଵତ୍ତି କଲେ ଓ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା
ନିମନ୍ତେ ପଦେ କଥା କହିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ନ କଲେ
ତେବେ ଏକା ସାହେବଙ୍କୁ ଅବା କାହିଁ କି ଦୋଷୀ
କରିବା । ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସାହେବ
ଦୟକୁ ଅପେକ୍ଷା ସେ ମହନ୍ତ୍ର ଅସ୍ଵକ ଦୋଷୀ
ଅଟେ ଓ ତାକୁ ମହନ୍ତ୍ର ନ ବହି ମାତ୍ରନ୍ତି
କହିଲେ ହୁଏ ।

କଣ୍ଠ ।

ଆମ୍ବନାନେ କରି ସପ୍ତାହରେ ବନଧାର
କିବରଣ କେବେଳ ଦୂର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣା
ଇଅଛୁଁ । କୋବର କିବଟ ମହାନଙ୍ଗ ମଝପୁର
ପାଞ୍ଚରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରଣତ ଗୋରୁ ଚରୁଥିଲେ ସେ
ମାନେ ସମସ୍ତେ ଭସିଯାଇ ଆକିବଟ ବନନାରେ
ପ୍ରାଣ ହରାଇଲେ ମାତ୍ର ଗୋରୁରକ୍ଷକ ପୁରୁଜଣ
ମୃଦୁମୁଖୀରୁ ଚମଳାରଚୂପେ ବର୍ତ୍ତିଆସିଲେ । ବନ
ବୁଦ୍ଧିଥିଲେହେଁ ସେଠାରେ ଜଳ ସମାଜ ଜ ଥାଇ
ଚାରହାଇ ଉଚ୍ଚରୁ ଅଛି ପ୍ରବଳରୁପେ ଗତଇ ଓଁ
କିଞ୍ଚିତ୍ତର ଉଚ୍ଚର ଲହର ସମ୍ମତ ଲହରରୁଲ୍ଲ
ଅପର । ସେ ଦୂରଜଣ ଖଣ୍ଡେ କାଠୁଆରେ ବସି
କୁଳକୁ ଅସିବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମାତ୍ର ସ୍ନେହ-
ଜଳରେ କାଠା ବନ ଉପରକ ଚଳବାରୁ
ସେମାନେ ଉଚ୍ଚର ମହିରେ ଏକଥରେ ବସି-
ଲେ । ସେ ଉପରକ ସ୍ଥାନରେ କାଠା ପଡ଼
ନେ ବୁଝିଯାଇ ଦେଖିଗ ବାତ ଅନୁଭବେ
ଉଚ୍ଚର ଶେଷିଏ ମଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଟେବିବୋଇ
ଉଠିଲା । ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ପୁରୁଜ ମଝରୁ ଜଣେ
ଉଠାମଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଚରିଆସନ୍ତେ ସେ ମଙ୍ଗ
ଜାଇଁଯାଇ ଅର ମଙ୍ଗକୁ ଉଠାଇଦେଲା । ପ୍ରଥ-
ମେ ଏକମଙ୍ଗ ଟେବି ହୋଇଥିବାରୁ କାଠୁଆରୁ
ଅନେକ ଜଳ ବାହାର ଯାଇଥିଲା ସ୍ଵତରଙ୍ଗ ଜାହା
ଭବିଲା ଉଚ୍ଚ ସେ ଦିହେ କାଠୁଆକୁ ବୋପି

କୁଳରେ ଲଗାଇଲେ ଓ ଏ ଘୋର ସଙ୍କଟଚୁ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ପାଇଲେ । ସଙ୍କଟ ଜାଗନ୍ମହାର କଟା-
କ୍ଷପାତ ହେଲେ ପବ୍ଲତମନ ସଙ୍କଟ ଧୂରିଥୋ-
ଠକାପର ମଳାଇ ଯାଏ ।

ଆମ୍ବନାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସାଳଠାରୁ ହୋଇ-
ଥିବା ବଡ଼, ବଢ଼ିର ମାଘ ବାରକମାଣ୍ଡରୀ ମହ-
କୁମାରୁ ଅଣାଇ ଅଛୁଁ ପାଠକମାନେ ତାହା
ଜାଣିବାକୁ କୌରୁଙ୍ଗା ହେବେ ଏ ଯେବେ ସେ
ମାପଧର ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁଁ । ସବଳ
ସ୍ଥାନରେ ଦୂରି ସମାନ ନ ଥିବାରୁ ବଣ୍ଣେରଠାରେ
ସମୁଦ୍ର ହାରହାର ପତକକୁ (Mean sea
Datum) ଧରି ଦୂରି ଓ ଜଳର ଉଚ୍ଚ ନାଚ
ଗଣନା ହିଅଇ । ଏ ପଥରେ ଯେତେ ଅଛି
ଲେଖା ହୋଇଥିଲୁଁ ସମୁଦ୍ରପ୍ରତି ବଢ଼ି ତେତେ
ଧର୍ମ ତଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଆମେମାକେ ମୋପସଲଗୁ ଅନେକ ଦ୍ୱାରା
ବହୁ ଦୟାଧି ପାଇ ଅଛି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ
ବଳ ଚାଲି ତ୍ରାମ ସବୁ ଭାବର ଦେଇଅଛି ମାତ୍ର
ନିଃଶ୍ଵର ଓ ଅସ୍ତ୍ରକ ପଶୁ ଜଣ୍ଠ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।
କେନ୍ଦ୍ରପତା ବକ୍ତରବଳନ ଉଲବାରେ ସବା-
ପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଷତି ହୋଇଅଛି । ପଟ୍ଟାମଣ୍ଡଳ-
ରୁ ଉନ୍ନତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶ, କୁଳଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରମେଶ୍ବର, ଲାହାଟିଶ୍ବର, ସୁକୁମର, ପାଦମା

ଉତ୍ସାଦ ପୁନରେ କଣେଷ କ୍ଷର ହୋଇଥିଲା
ଲୋକମାନଙ୍କର ଘର ସବୁ ଭାଗୀ ଯାଇଥାଏ ।
ସେମାନେ ଜାଳ ବନ୍ଧ ଉତ୍ସାଦ ଉଠ ପୁନରୁ
ପଳାଇ ଆସି ପ୍ରାଣ ରଖା କଲେ କେହି' ମଞ୍ଚ
ବା ଭାଗୀ ବାନ୍ଧ ଉତ୍ସାଦ ରହିଲେ । ତିନି
ଗୁରୁଦିନ ବାଲ ଲୋକେ-ଧ୍ୱା ବାଲକ ସହିତ
ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହି ବନ୍ଧ କଷ୍ଟ ପାଇଲେ । ବହୁ
ସଂଗ୍ୟକ ପୁଣ୍ୟ ଲୋକ ଗୁରୁମୂଳନ ହୋଇ ଏପା-
ର୍ଯ୍ୟନ୍ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରୁଥିଲୁଛି ସେମାନଙ୍କର
ସାହାଯ୍ୟ ଲମନ୍ତେ କଲେବୁଝର ନୋଲିନ ସା-
ହେବ ଉତ୍ସାଦ ପ୍ରସାଦିଏ ବରିଅଛିଲୁ । ତାହା
ଏହି ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୂରୀକ୍ଷା ଉପଲବ୍ଧରେ କେନ-
ଗ୍ରହତାରେ ୫ ୧୯୭୭ ରେବା ସଂଗୁରୁତ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ତୁମରେ ଜାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ ପଠି
ଯାଇ ନାହିଁ । ସେହି ଟଙ୍କା ବର୍ତ୍ତମାନର ବନ୍ଧା-
ପାଉତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାନଙ୍କୁ ବାଣୀ ଦିଆ ଯିବ ।
କେନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହତାର ଜଣ୍ମ ମେଜଫୁର ଶୁଣି ସାହେବ
ବରି ସମୟରେ ପଦାରେ ପଥଥିବା ଲୋକମାନ-
ଙ୍କର ସମ୍ମତି ରଖା ସକାଗେ ବେତେ ଜଣ କିନ-
ଶୁବଲ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ସଠାଇଥିଲେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଥିପେ ଜନମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବା
କାରଣ ଆପଣା ଇଲାକାରେ ତୁମଣ ବରୁଥିଲୁଛି
ଏହା ପ୍ରଶାବମାୟ ଅଚର । ଉପର ଦିନକୁ
ବର୍ଷା ପାଣି ଶାତ୍ର ଭାଗୀବାରୁ ଫୁଲର କିନ୍ତି
କ୍ଷର ହୋଇ ଲାହିଁ ମାତ୍ର ଜଳହିର ଫୁଲ ଗୁଡ଼
ରହିଥିବାରୁ ଉତ୍ସାଦ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ପଢ଼ ନାହିଁ
ବୋଧ କ୍ଷର କିନ୍ତି କାହିଁ ହେବ ।

କଟକ ଅପେକ୍ଷା ପୁରାରେ ବନ୍ଧୁ ଅଧିକ
ପ୍ରବଳହୋଇ ପ୍ରାୟ ସବ୍ଜାଗ କରିଅଛି । ଆମୁ-
ମାନଙ୍କର ଜଣେ ବକ୍ତୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ସଦିର ସବ୍ଜତିବଜନ ସଞ୍ଚୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରେ ପ୍ଲାବିତ
ହୋଇଅଛି । ଅନେକ ବକ୍ତ ଭାବ୍ୟାଇଅଛି ଓ
ଦେଶ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳରେ ଦୁଇଅଛି । କାହିଁ
ପୁରାରେ ଦୂରଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ଭସିଗଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଗବ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ତ୍ରାମ
ସମ୍ବନ୍ଧ ପୃଷ୍ଠିଯାଇ ଅଛି ଓ ଲୋକେ ଛଥର ଓ
ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ଚରି କେବଳ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କରି
ଅଛନ୍ତି । ଗୋପଠାରୁ ବଳାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଢ଼କ
ଜଳମନ୍ତ୍ର ଦେଇଅଛି ଓ ଛର୍ଷ ଉପରେ ନୌକା-
ର ଗଢାଧୂର ହେଉଥାଏ ଓ ଅନେକ ମୁନର
ଅବସ୍ଥା ଏହିପ୍ରକାର । ଏପରି ବନ୍ଧୁ ପୁରାଜ-
ଲରେ ବେଗେ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ପ୍ରାୟ
ସମବାୟ ଫାର୍ମ ନିଷ୍ଠ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ହୁଅର

CORRESPONDENCE.

To the Editor of the Utkal Dipika.

SIR,

"Man never is, but always to be blest" is an aphorism too true to be gainsaid and at the same time too common to need any special mention here. We curse our lot when we are in distress, and feel the poignant stings of poverty. We feel unhappy when with the increase of our wealth we should rejoice, and the sphere of our joy and ecstasy should be widened and enlarged. During winter when the rigors of the climate are excessive we think of a happier and more easy life in summer, not knowing that the latter with all its concomitants would be a source of greatest uneasiness to us. In summer again, smarting under the scorching influence of the sun we pant for rains which we then believe would take off our sufferings. But far from doing so, the rains add not a little to our misery and woe. In short, to quote the lines of a poet

"— This wretched orb
Knows not the taste of rest; a maniac world,
Homeless and sobbing through the deep she
goes."

Up to July last there had been a general complaint in the district of the want of rains, and the excess of heat consequent thereon. Apprehensions in respect of crops were entertained in places through which the irrigating canals and their distributaries have not passed. The rivers and other water reservoirs were almost dry. But lo ! the copious showers last week have suddenly changed the face of nature. For three consecutive days, from the 11th. to the 13th. instant, the town of Cuttack was threatened with inundation. The rise of water in the rivers Katjori and Mahanuddy was up to 26 feet, *i.e.* one foot less than the inundation level mark of 1872, and the water.

"———Rising over the pile,
Sees an amphibious world beneath him
smile."

It is quite true that were it not for the strong rivetment reared along the side of the Katjori nothing could protect the town from such violent periodic inundations, to which the country is so often subjected. This rivetment was constructed some 4 or 5 hundred years ago, and was then on account of the beds of rivers having been deeper, sufficiently high. But time works wonderful change. The beds of the rivers have in course of time been silted up and raised, and inundation therefore has become now more frequent than heretofore.

The too frequent recurrence of the flood, and the rivetment not being sufficiently high to prevent its encroachment, are facts which clearly indicate that unless the latter be raised a few feet more above its present level, it would be difficult to keep off the evil resulting from the flood. But then the embankment should not only be elevated but extended lengthwise also. Would it not be better therefore under the circumstances either to remove the town to some safer locality as suggested by Captain Harris some few years ago in his elaborate report on the Orissa Rivers, or to construct some stupendous public works for its permanent protection? The subject demands a serious consideration, and I hope our Engineers who have large experience of the country will bestow a thought upon it.

Hoping to be excused for this lengthy letter.

I remain,
Sir,
Yours sincerely
QUIDNUNC.

ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତିଲମାପିକା ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟା
ସମୀପେଷେ ।

ଭୁଲପିକାରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ କ ଆମେ-
ରକର ଜଣେ ଆପାପକ ବୃଦ୍ଧିତ ଶନ ଇଯୁଁ
ରେନ୍ତୁ ନେଷ୍ଟଳ ଏ ଗୁର ପ୍ରକଳ୍ପ ଗତ
ମାର୍ଗରେ ଯେଉଁ ଛୁନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଅଛି
ନିକଟ ଭାବା ଆଗାମୀ ହକ ୧୯୦୦ ସାଲରେ
ଏକଷମାନରେ ପଡ଼ିବ ଏଠାରୁ ସାତବର୍ଷୀପରିୟନ୍ତ

ପୁଥିବାରେ ଘୋର ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଯାହା
ସ୍ଥିର କରିଥାନ୍ତି ଏଥାକୁ ଅମ୍ବଗଣକାରେ ଭାବା
ଘଟୁ ନାହିଁ ସେହେତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟକ୍ଷତାରୁ ଦୃହାରିଛି
ଗନ୍ଧିମାର୍ଗର ନିକଟପ୍ଲାନ ମାନ୍ୟଶି ୨୦ ଅଂଶ-
୦ାରେ ଥାଇ ଶନିଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପ୍ଲାନ ମିଥୁନ ୧୭
ଅଂଶୀରେ ଥାଇ । ମନୋହାର ଗତ ବିଶେଷରୁ
ଆଜୁ ଅବ୍ୟ ୧୬ ଲକ୍ଷବର୍ଷ ଗରିଦେଲେ ଭକ୍ତ ଦୂର
ପ୍ରହଳି ନିକଟପ୍ଲାନ ମିଥୁନଶି ୨୦ ଅଂଶରେ
ସମାନ ପତିବ ପ୍ରାୟ ୨୬୫ ବର୍ଷରେ ୫ ୮୮
ବର୍ଷରେ ଏକବର ତ୍ରୁମଣ କରିବା ନେଇବୁ
ଓ ଉତ୍ସୁରେନ୍ତ ଏ ଦୂରପ୍ରହଳି ଗନ୍ଧିମାର୍ଗର
ନିକଟପ୍ଲାନ ଦୃହାରିଙ୍କର କିମା ଶନିଙ୍କର ସମା-
ନରେ ଥାଇଁ ଗୁରୁପ୍ରହଳି ନିକଟପ୍ଲାନର ଏକନ୍ତୁ-
ବସ୍ତିର ନୋହିଲ ଏପରି କାରଣ ଅସିକ ହେଲୁ-
୦ାରେ କାର୍ଯ୍ୟବୁଦ୍ଧ ଜଳଷୟ ସମ୍ବାନନା କପର
ଦେଉଥାଇ । କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ସମାଗମା-
ଦିବୁ ସେ ଅନାବୁଦ୍ଧ୍ୟାଦି ଉଚିତ୍ୟ ହୁଏ
ଭାବା ଭରିଁ ସମୟରେ ଏକ ଦେଶରେ
ସଠି ଏ ପ୍ରାୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦେଶର ଏକ କାଳ-
ରେ ବିପତ୍ତି ହେବା ଅସମ୍ଭବ ବର୍ଦ୍ଧମାନକାଳର
ମନୁସଭ୍ୟାଦି ହୋଇ ନାହିଁ ଯଦିବା ଉଣ୍ଟାରିଛା
ନିରକ୍ଷଣ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରମାଣ ମୂଲରୁ ଅନିମୟିତ
କାଳରେ ପ୍ରଳୟ ହେବ ଭେବେ ଭାବା ମନୁସ୍ୟ
ମାତ୍ରର ଅଗୋଚର ଯଦ୍ୟପି ଭାବା ଉଚ୍ଚ
ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ହେଲ ଭେବେ ସେ ପରମେ-
ଶରକ ଅବଭାବ ଏହି ଜ୍ଞାନ କର ଆମେମାନେ
ଭାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି ସେ ମହାଶୟାୟ
ଅମୃତର କୃପାଦୁଷ୍ଟ ପୂର୍ବକ ଏହି ଉପଦେଶ
ପ୍ରଦାନ କରିନ୍ତୁ ସେ ସହାରକବାୟ ଓ ଜୀଥର
ପରିତ ବେତ୍ତବର୍ଷ କେଉଁମାସ କଳିକରା
ବାଗରକୁ କେତେ ଭାରିଶ କେତେବ୍ୟାଧି ସମ-
ୟରେ ଅଭୟ ହେବ ତହିଁରୁ ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର
ପୂର୍ବ କି ଏସମ୍ପୁ କଥାର ବୋଧ ହେଲେ
ନୁହୁ ହେବୁ ଆମେରକାରୁ ଦେଉକୋଟି
ଲାକ ଲାଶ ଯିବା ଉବିଷ୍ୟତ କଥା ଭାବାଙ୍କ
ବାଧ ହେଲ ଭାବାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକ୍ରି ବୋଧ
ଦିବା କଥା ତିବ ନୋହେ । ଏଭାଦୃଶ ପ୍ରଦ-
ତିରୁ ଏଭାଦୃଶ ଫଳ ସ୍ଥିର କରିବାରେ
ମେମାନେ ନିତାନ୍ତ ଅସମ୍ଭବ ଅଟୁ ବିଶେଷ
ଲେଖିବୁ ॥ ଇତି ॥

୪ | ୮ | ୨୯ } ପ୍ରକାଶକ
କ | ଖୁଗଡ଼ା } ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ
ମୁ | ନିଜଗଡ଼ } ସାମନ୍ତ

ମୁଲପତ୍ର ଦେଖ ।

160